

ΛΕΙΨΟΝΟΣ ΟΥ.Σ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΑΡΑΝΟΜΑΛΙΩΝ ΚΑΘΑ ΕΥΡΟΥ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές Ουρανία-Αικατερίνη Κώτσου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Ελένη Κατσίδου, Πρωτοδίκη-Εισαγγήτρια και Στέργιο Δρίτσα, Πρωτοδίκη.

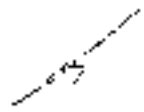
Συνεδρίασε στο καθορισμένο για διάσκεψη γραφείο, στις 16 Οκτωβρίου 2018, με την παρουσία της Γραμματέα Ελένης Κοιμωίλα, για να αποφανθεί για την παρακώτω υπόθεση, στην οποία ο Αντεισαγγελέας Πλημμελειοδικών Σύρου, Ευστάθιος Τριπίλης, υπέβαλε προς το Συμβούλιο αυτό, τη με αριθμό ΕΓ/3-18/2/5 από 1-4-2018 έγγραφη πρότασή του, η οποία έχει ως εξής:

«Εισάγω ενώπιον του Συμβουλίου σας σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 32§§1, 4, 138§2β' και 308§1 του ΚΠΔ την παρούσα ανακριτική δικογραφία που σχηματίστηκε σε βάρος των 1) ΚΟΥΤΣΟΛΙΩΝΤΣΕ Στυλιανού του Κωνσταντίνου - Οθήνη, κατοίκου Μυκόνου, 2) ΜΗΛΑΞΙΔΑΝΑ Αγαμέμνονα του Σταύρου, κατοίκου Μυκόνου και 3) ΜΗΛΑΞΙΔΑΝΑ Άνας του Αγαμέμνονα, κατοίκου Μυκόνου, κατηγορούμενων για α) διατάραξη με πρόθεση της ασφάλειας της υδάτινης συγκοινωνίας από την οποία μπορούσε να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο και επήλθε θάνατος ανθρώπου και β) έκθεση από την οποία αποκλήθηκε θάνατος, οι οποίες διώκονται και τιμωρούνται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1, 5, 14, 15, 16, 17, 19, 26§1, 27§1, 29, 51, 52, 79, 291§1 περ. γ', 306§§1 και 2 περ. β', σε συνδ. με τις διατάξεις των άρθρων 2, 3, 4, 5, 9, 22§8, 23, 36 και 39 του ΓΚΑ 20/3131.1/03/1999 (Γενικός Κανονισμός Λιμένα για ταχύπλοα σκάφη).

Δυνάμει του υπ' αρ. οικ. 4514/2014 και αρ. σχ. 2789 από 16/06/2014 εγγράφου του Λιμεναρχείου Μυκόνου υποβλήθηκε σε κρίση

δικαστηρίου αναφορικά με το δολοφονικό τραυματισμό του αγγλικού Πυ-
σχυλάκη Νάιχαλ του Ποντανάττ. Ακολούθως, στις 20/12/2014 ασκήθη-
κε από εμάς ποινική δίωξη με την παραγγελία μας προς τον Ανακριτή
Πλημμελειοδικών Σύρου για διενέργεια κύριας ανάκρισης για την πράξη
της διατάραξης ασφάλειας υδάτινης συγκοινωνίας, εκ προθέσεως από
την οποία προέκυψε κίνδυνος για ανθρώπους και επήλθε θάνατος. Με το
υπ' αρ. πρωτ. 770 από 7/12/2015 έγγραφο της, η Ανακρίτρια Πλημμε-
λειοδικών Σύρου ζήτησε από εμάς τον ορθότερο νομικό χαρακτηρισμό
της πράξης. Στις 13/1/2016 ασκήθηκε από εμάς συμπληρωματική ποινική
δίωξη με την παραγγελία μας προς τον Ανακριτή Πλημμελειοδικών Σύ-
ρου για διενέργεια κύριας ανάκρισης και για την πράξη της έκθεσης από
την οποία επήλθε θάνατος, επισημαίνοντας ότι δεν συντρέχει περίπτωση
ορθότερου νομικού χαρακτηρισμού της πράξης της διατάραξης της α-
σφάλειας υδάτινης συγκοινωνίας και συνεπώς παραγγείλαμε τη διενέρ-
γεια κύριας ανάκρισης και για τις δύο πράξεις. Στις 1/3/2016 ο Ανακρι-
τής Πλημμελειοδικών Σύρου εξέδωσε τυπικές κλήσεις των δύο πρώτων
κατηγορουμένων κατ' άρθρο 270 του ΚΠΔ για την πράξη της διατάραξης
ασφάλειας υδάτινης συγκοινωνίας, καθώς δεν πρόσκειναν αποχρώσεις εν-
δοξίας εναντίον τους. Η κύρια ανάκριση περατώθηκε νομίμως στις
10/6/2016 για την πράξη της θανατηφόρας έκθεσης. Στον πρώτο κατηγο-
ρούμενο μετά την απολογία του επιβλήθηκε δυνάμει της υπ' αρ. 8/2016
διάταξης του Ανακριτή Πλημμελειοδικών Σύρου ο περιοριστικός όρος
της υποχρέωσης περιοδικής εμφάνισης του κατό το τελευταίο πενθήμερο
εκάστου τριμήνου στο Α.Τ. του τόπου κατοικίας του, ενώ στον δεύτερο
κατηγορούμενο επιβλήθηκε δυνάμει της υπ' αρ. 9/2016 διάταξης του
Ανακριτή Πλημμελειοδικών Σύρου ο περιοριστικός όρος της επαγόρευ-
σης εξόδου από τη χώρα. Με το υπ' αρ. πρωτ. ΕΓ/2-16/328/27 από
6/7/2016 έγγραφό μας προς τον Ανακριτή Πλημμελειοδικών Σύρου πα-
ραγγείλαμε τη διενέργεια συμπληρωματικής κύριας ανάκρισης προκειμέ-

ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΤΙΚΗ
ΔΙΩΞΗ

και να επικρατήσει η εθνική ασφάλεια κοινή διαζή και στο πρόσωπο της τρίτης κατηγορούμενης κατ' άρθρο 204-β1 εβ. ε' του Ν.Π. 3ης 26/9/2016 ο Ανακριτής Πλημμελειοδικών Σόρου εξέδωσε τυπική κλήση της τρίτης κατηγορούμενης για την πράξη της διατάραξης της ασφάλειας της υδάτινης συγκοινωνίας, καθώς δεν προέκυψαν αλογρήτες ενδείξεις εναντίον της. Η κύρια ανάκριση παρατάθηκε νομίμως την 5/10/2016 για την πράξη της θανατηφόρας έκθεσης. Η τρίτη κατηγορούμενη μετά την απολογία της αφέθηκε ελεύθερη χωρίς την επιβολή περιοριστικών όρων. Κατόπιν της υποβολής της υπ' αρ. ΕΓ/2-16/431/10 από 17/12/2016 πρότασης μας, το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Σόρου με το υπ' αρ. 24/2017 βούλευμά του διέταξε περαιτέρω κύρια ανάκριση προκειμένου να διερευνηθεί το είδος των ελκόμενων από το ταχύπλοο σκάφος και προκειμένου ο Ανακριτής Πλημμελειοδικών Σόρου να προβεί σε όλες τις κατά τη κρίση του ενέργειες και κυρίως στην απαγγελία κατηγορίας για το αδίκημα της διατάραξης ασφάλειας υδάτινης συγκοινωνίας εκ προθέσεως από την οποία προέκυψε κίνδυνος για ανθρώπους και στη λήψη απολογιών από τους κατηγορούμενους, Στυλιανό Κουτεροδότη του Κωνσταντίνου - Ώθωνα, Αγαμέμνονα Μπασιανά του Σταύρου και Άννα Μπασιανά του Αγαμέμνονα. Η κύρια ανάκριση παρατάθηκε εκ νέου νομίμως την 9/1/2018 με την γνωστοποίηση του πέριτός της στους ενκλήτους του κατηγορούμενου και των πολιτικών εναγόντων.

Κατά την διάταξη της πρώτης παραγράφου του άρθρου 291 Π.Κ. « Όποιος με πρόθεση διαταράσσει την ασφάλεια της σιδηροδρομικής ή της υδάτινης συγκοινωνίας ή της αεροπλοΐας, τιμωρείται: α) με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος σε ξένα πράγματα, β) με κάθειρξη, αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, γ) με κάθειρξη, ισόβια ή πρόσκαιρη τουλάχιστον δέκα ετών, αν στην περίπτωση του στοιχ. β' απήλθε ή ένα-

Το έγκλημα της απροσεχειότητας υπό αμέλεια απαιτείται: α) να μην υπάρχει βλάβη με το έγκλημα ή απροσεχειότητα, κατόπιν τυπικιστικού κριτηρίου προσοχής, την οποία κάθε μετρίως συνειδήσιμος και ευσυνειδήσιμος άνθρωπος οφείλει να καταβάλλει υπό τις ίδιες πραγματικές περιστάσεις, με βάση τους νομικούς κανόνες, τις συνήθειες που επικρατούν στις συνθήκες και την κοινή, κατά τη συνήθισμένη πορεία των πραγμάτων, πείρα και λογική, β) να μπορούσε ο δράστης, σύμφωνα με τις προσωπικές του περιστάσεις, ιδιότητες, γνώσεις και ικανότητες και ιδίως εξαιτίας της υπηρέσιης ή του επαγγέλματος του, να προβλέψει και αποφύγει το αξιόποιο αποτέλεσμα, που προκάλεσε η πράξη του, το οποίο από έλλειψη της προαναφερόμενης προσοχής είτε δεν προέβλεψε, είτε το προέβλεψε ως δυνατό, πίστευε όμως ότι δεν θα επερχόταν και γ) να υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της ενέργειας ή παράλειψης του δράστη και του αποτελέσματος που επήλθε. Κατά την έννοια της ανωτέρω διατάξεως του άρθρου 28 του ΠΚ, η αμέλεια διακρίνεται σε έναν συνειδητήως αμέλεια, κατά την οποία ο δράστης από έλλειψη της προσήκουσας προσοχής δεν προβλέπει το αξιόποιο αποτέλεσμα, που προκάλεσε η πράξη του και σε ενσυνείδητη αμέλεια, κατά την οποία προβλέπει ότι από τη συμπεριφορά του μπορεί να επέλθει το αξιόποιο αποτέλεσμα, πιστεύει όμως ότι θα το αποφύγει. Περαιτέρω, η παράλειψη ως έννοια ενυπάρχει σε κάθε είδος αμέλειας, εφόσον το ένα είδος της αιθύνης συνίσταται στη μη καταβολή της προσοχής, δηλαδή σε μια παράλειψη. Όσον, όμως, η αμέλεια δεν συνίσταται σε ορισμένη παράλειψη, αλλά αποτελεί σύνολο συμπεριφοράς που προηγείται του αποτελέσματος, τότε για τη θεμελίωση της ανθρωποκτονίας από αμέλεια, ως εγκλήματος που τελείται με παράλειψη, απαιτείται η συνδρομή και των όρων του άρθρου 15 ΠΚ, στο οποίο ορίζεται ότι, όπου ο νόμος για την ύπαρξη αξιόποινης πράξης απαιτεί να έχει επέλθει ορισμένο αποτέλεσμα, η μη απόρροή του υλορείται όπως η

πρόκληση του με ενόργανα, αν ο υπαίτιος της παραλείψεως είχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση να παρεμποδίσει την επίλυση του αποτελέσματος. Από την τελευταία αυτή διάταξη συνάγεται ότι αναγκαία προϋπόθεση εμφάνισής της, είναι η ύπαρξη ιδιαίτερης (δηλαδή ειδικής και όχι γενικής) νομικής υποχρέωσης του υπαιτίου προς παρεμπόδιση του εγκληματικού αποτελέσματος. Η υποχρέωση αυτή μπορεί να πηγάζει κυρίως: α) από ρητή διάταξη νόμου, β) από σύμπλεγμα νομικών καθηκόντων, που συνδέονται με ορισμένη έννομη σχέση του υπαιτίου, γ) από ειδική σχέση που θεμελιώθηκε, είτε συνεπεία συμβάσεως, είτε απλώς από προηγούμενη ενέργεια, από την οποία ο υπαίτιος της παραλείψεως αναδέχθηκε εκουσίως την απροτροπή κινδύνων στο μέλλον και δ) από προηγούμενη πράξη του υπαιτίου (ενέργεια ή παραλείψη), συνεπεία της οποίας δημιουργήθηκε ο κίνδυνος επελεύσεως του εγκληματικού αποτελέσματος (ΑΠ 515/2016).

Κατά το άρθρο 306 παρ. 1 Π.Κ. «όποιος εκθέτει άλλον και έτσι τον καθιστά αβοήθητο, καθώς και όποιος με πρόθεση αφήνει αβοήθητο ένα πρόσωπο, που το έχει στην προστασία του ή που έχει υποχρέωση να το διατρέφει και να το περιθάλπει ή, να το μεταφέρει, ή ένα πρόσωπο που ο ίδιος το τραυματίσει υπαίτια, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών». Κατά την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου του Π.Κ. «αν η πράξη προκάλεσε στον παθόντα: α) βαριά βλάβη στην υγεία του, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών β) το θάνατό του, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον έξι ετών». Από τη διάταξη της παρ. 1 προκύπτει, ότι η αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος της έκθεσης, το οποίο είναι έγκλημα συγκεκριμένης διακινδύνευσης, συγκροτείται με δύο τρόπους: α) με την έκθεση άλλου, έτσι ώστε να καταστεί αυτός αβοήθητος (έκθεση σε στενή έννοια) και β) με την άμεση αβοήθητη του προσώπου που βρίσκεται υπό την προστασία του δράστη. Η έννοια των φράσεων του νόμου "καθιστά αβοήθητο", "αφήνει αβοήθητο" σημαίνει ότι και στις δυο αυτές περι-

πρώτες δημόσιες καταστάση κινδύνου για τη ζωή ή την υγεία του πατόλου ή υπήλυτος του επισυλόουτος κινδύνου. Ισχυροτέρως, ο πρώτος τρόπος τείλεσεως του εγκλήματος της έκθεσης σε στενή έννοια, υπάρχει, όταν με θετική ενέργεια (ή παράλειψη), το θύμα μεταφέρεται από μία σχετικά ασφαλή θέση σε μία ανασφαλής, χωρίς να απαιτείται τοπική μετακίνηση του θύματος, και έτσι εκτίθεται σε κίνδυνο η ζωή και η υγεία του (Ν. Ανδρουλάκης Ειδικό Μέρος Παινικού Δικαίου 1974 σελ. 68). Η αβρόθητη θέση, στην οποία περιάγεται το θύμα, συνίσταται στη δημιουργία όρων με τους οποίους αρχίζει μια αυτοδύναμη διαδικασία που θα οηγήσει σε βλάβη του ενόμου αγαθού της ζωής ή της υγείας, αν δεν αναστεί με υποινδήποτε τρόπο. Επομένως είναι αδιάφορο, εάν το θύμα τελικά διασωθεί με την παρέμβαση τρίτων ή από τύχη. Και τούτο, γιατί πτα εγκλήματα συγκεκριμένης διακινδύνευσης, στα οποία εντάσσεται και η έκθεση, η συμπεριφορά του δράστη εξαντλείται στην πρόκληση του κινδύνου και δεν συνδέεται με την εκτέλεση της βλάβης. Απαιτείται, ακόμη, να συντρέχει και αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της ενέργειας ή της παραλείψεως του δράστη και του αποτελέσματος, ο οποίος θεωρείται ότι υπάρχει, όταν μπορούμε να φανταστούμε ότι, αν δεν ελάμβανε χώρα η ενέργεια του δράστη ή δεν παραλείπονταν η απβεβλήτημένη ενέργειά του, τότε το συγκεκριμένο εγκληματικό αποτέλεσμα, δηλαδή η κατάσταση κινδύνου, στη μεν έκθεση σε στενή έννοια, δεν θα επερχόταν, στην δε έκθεση σε ευρεία έννοια, η οποία τελείται με παράλειψη, η υπάρχουσα ήδη κατάσταση κινδύνου, θα εξαλειφόταν (ΑΠ 1599/2006, ΑΠ 65/2007). Για τη συγκρότηση της υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της έκθεσης, απαιτείται να έχει ο δράστης όλο όστι και ενδεχόμενο) δηλαδή αυτός να γνωρίζει, όστι και με την έννοια της απβεβλήσεως, ότι ο πατόλου, στην πρώτη περίπτωση (έκθεση σε στενή έννοια) περιάγεται με την ενέργειά του σε κατάσταση κινδύνου για τη ζωή ή την υγεία του και να

θέλει ή αποδέχεται να προσεί στην ενέργεια (ή την παράληψη) από την οποία δημιουργείται ή ως ένα κατέστηση κινδύνου (Α.Π. 1593/2002, Α.Π. 372/2000). Στην διακεκομμένη περίπτωση της παρ. 2 της έκθεσης απαιτείται δόλος έστω και ενδεχόμενος για το βασικό έγκλημα και αμέλεια για το βαρύτερο αποτέλεσμα του θανάτου ή της βιαιώς σωματικής βλάβης που επήλθε (Α.Π. 1371/2006, Α.Π. 309/98, Α.Π. 717/97). Για την συνδρομή του ενδεχόμενου δόλου στην επιβαρυντική περίπτωση του εγκλήματος της έκθεσης πρέπει να υπάρχει στο πρόσωπο του δράστη και να αιτιολογείται: α) η πρόβλεψη του βαρύτερου αποτελέσματος (γνωστικό στοιχείο) και β) η αποδοχή του αποτελέσματος (βουλητικό στοιχείο) που μπορεί να συνάγεται από την πολύ μεγάλη πιθανότητα πρόβλεψης του βαρύτερου αποτελέσματος που επήλθε και τελικά το επιδοκίμασε και το αποδέχθηκε (Α.Π. 1222/1010, Α.Π. 65/2007, Α.Π. 1371/2006). Ειδικότερα ενδεχόμενος δόλος, η ύπερξη του υψιού πρέπει να αιτιολογείται ειδικώς, υπάρχει στην περίπτωση, κατά την οποία ο δράστης δεν προβλέπει μεν το εγκληματικό αποτέλεσμα, αλλά προβλέπει σε κάτι άλλο, προβλέπει, όμως, ότι η εκπλήρωση της επιδίωξης του αυτής θα έχει ως πιθανή συνέπεια την πραγμάτωση του εγκληματικού αποτελέσματος και, παρά τούτα, προχωρεί στην τέλεση της πράξης του. Για τον προσδιορισμό της έννοιας "της αποδοχής" του εγκληματικού αποτελέσματος εκ μέρους του δράστη, του βουλητικού, δηλαδή, στοιχείου του ενδεχομένου δόλου, η επιστήμη, αλλά και η νομολογία, δεν ανατρέχουν στους χώρους του ποινισθηματικού, αλλά στο γνωστωλογικό στοιχείο, το οποίο ενεργεί συμπληρωματικά. Προσφέρει, δηλαδή, κατάλληλες ενδείξεις για τη βουλητική στάση του δράστη, προσδίδοντας σ' αυτή το ακριβές περιεχόμενο της. Έτσι, "αποδέχομαι" τον κίνδυνο εκάλευστης του αποτελέσματος σημαίνει ότι σταθμίζω τα υπέρ και τα κατά με βάση τα δεδομένα στοιχεία και αποφασίζω να προβώ στην πράξη, για το λόγο ότι αυτό είναι σημαντικότερο από το φόβο μήπως επέλθει τελικώς το αποτέλεσμα. Η αποδο-

... του αποτελέσματος αποτελέσματος αυτού, αυτό το ανώτερο, το κοινό, είναι η γνώση της πρόθεσης του δράστη και η υποκειμενική να ανταλλάξει θεωρητική από την πίστη ότι δεν θα επέλθει το εγκληματικό αποτέλεσμα, η οποία ισοτελεί, κατά το άρθρο 20 ΠΚ, στοιχείο της ενσυνείδητης αμέλειας, αλλά και την ειδησιό διαφορά μεταξύ αυτής και ανδεχομένου δόλου, αφού η πρόβλεψη του εγκληματικού αποτελέσματος αποτελεί κοινό στοιχείο και των δύο. Δηλαδή ο ενδεχόμενος δόλος και η συγγενής προς αυτόν ενσυνείδητη αμέλεια μοιάζουν στο γνωστικό ή διανοητικό στοιχείο, αφού και στις δύο περιπτώσεις ο δράστης πιθανολογεί την επίτευξη του αποτελέσματος. Διαφέρουν όμως ριζικά στο βουλητικό στοιχείο, διότι στην ενσυνείδητη αμέλεια ο δράστης αποκρούει εσωτερικά το αποτέλεσμα, ενεργεί όμως, γιατί παραμένει πιστεύει ότι θα το αποφύγει, ενώ στην ανδεχόμενο δόλο ο δράστης την κρίσιμη χρονική στιγμή της πράξης ή της παράλειψής του δεν απέθηκε από τη συνείδησή του το εγκληματικό αποτέλεσμα που είχε προβλέψει και εντεύθεν το επιδοκίμασε. Δεν είναι δε απαραίτητο ο δράστης για το αποτέλεσμα αυτό, το οποίο ήλπιζε με την ενέργεια ή την παράλειψή του, να είχε μέσα του καθημερινά ενεργή τη γνώση και τη βούληση. Αρκεί ότι υπέρχει η επίγνωση στο περιθώριο της συνείδησής του [ΕΑ 2513/2002 Πρωτοδικείο 2003.253, Ν. Ανδρουλάκη, Πονάκι, Γεν Μέρος, σελ 271,272, Α Μπουρόπουλου, ΕρωΠΚ, τμή. Α, σελ 40-41]. Έτσι λοιπόν ανδεχόμενος δόλος υπάρχει όταν ο δράστης γνωρίζει το αποτέλεσμα ως πιθανό (ενδεχόμενο) και το αποδέχεται, υπό την έννοια ότι το επιδοκίμαζει (αν και αποδοκίμαζεται από την έννομη τάξη) ή συμβιβάζεται με αυτό, δηλαδή προχωρεί στην επίδοξη του στόχου του παρά τον υψηλό βαθμό επικινδυνότητας της συμπεριφοράς του, ενδιαφέρει για την τύχη του ενόμου αγαθού, ενώ συγχρόνως δεν έχει λόγους να πιστεύει σε μια επιτυχή έκβαση του πράγ-

υποτάξ και στο μη ελεύθερο του κωδικοποιησης (ΑΠ 282/2013, ΑΟ 1913/2010, ΑΠ 1380/2005 Πρωτ.Κρ. 2006.517, ΑΠΟΘΕΛΑρ 51/2007).

Περαιτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων της ΥΑ 513/1999 (Γενικός Κανονισμός Λιμένα αρ. 20 για τα ταχύπλοα σκάφη): Αυτοί που χειρίζονται ταχύπλοα σκάφη χειρίζονται το σκάφος με μεγάλη προσοχή και αποφεύγουν τους επικίνδυνους ελιγμούς (άρθρο 4 παρ. 1 παρ. δ'), η εκμίσθωση ταχύπλοου σκάφους απαγορεύεται όταν επικρατούν δυσμενείς συνθήκες (άρθρο 4 παρ. 4 περ. ε'), οι επιβαίνοντες σε θαλάσσιο δακτυλίδι γνωρίζουν κολύμβηση και απαραίτητα φέρουν ατομική σωσίβια ζώνη λεία, μαλακή και απαλλαγμένη από πρόσθετα εξαρτήματα ή υλικά που είναι δυνατόν να προκαλέσουν τραυματισμό σε περίπτωση πτώσης και η ατομική σωσίβια ζώνη έχει τη δυνατότητα να κρατά το άτομο που το φέρει στην επιφάνεια της θάλασσας (άρθρο 9 παρ. 1 και 2), απαγορεύεται η διενέργεια θαλάσσιου δακτυλιδιού όταν επικρατούν δυσμενείς καιρικές συνθήκες (άρθρο 9 παρ. 6), στο σκάφος επιβαίνουν δύο (2) άτομα από τα οποία ο χειριστής κατέχει τα τυπικά προσόντα του άρθρου 22 παραγρ. 2ι (άρθρο 9 παρ. 7), απαγορεύεται η εκμίσθωση των θαλάσσιων μέσων αναψυχής που ρυθμίζει ο κανονισμός από πρόσωπα που δεν έχουν άδεια εκμισθωτή (άρθρο 22 παρ. 1), οι βοηθοί των εκμισθωτών θαλάσσιων μέσων αναψυχής, εφόσον εσχολούνται ενεργά με την διενέργεια θαλάσσιου δακτυλιδιού ή όποιου άλλου προσομοιάζει με αυτά (ελκόμενου από ταχύπλοο σκάφος), απαιτείται να κατέχουν, είτε (1) άδεια προπονητή θαλάσσιου σε οποιαδήποτε κατηγορία της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού (ΓΓΑ) και, επί διετία τουλάχιστο, άδεια χειριστή ταχύπλοου σκάφους, είτε πτυχία ΤΗΦΑΑ με ειδικότητα στο θαλάσσιο σκι και, επί ένα τουλάχιστο έτος, άδεια χειριστή ταχύπλοου σκάφους, είτε άδεια εκπαιδευτή θαλάσσιου σκι, σε ισχύ και ο κάτοχος της είχε κατά το παρελθόν ασκήσει με άδεια της Λιμενικής Αρχής, το επάγγελμα του εκμισθωτή ή παρείχε σε εκμισθωτή πραγματικά και ενεργ-

Επιπλέον, η απόφαση αυτή, σύμφωνα με το άρθρο 27 παρ. 1 του Κ.Π.Δ., είναι υποχρεωτική για όλους τους δικαστικούς λειτουργούς της Επικράτειας, με εξαίρεση τους δικαστές των Ειρηολογικών Δικαστηρίων, οι οποίοι, σύμφωνα με το άρθρο 27 παρ. 2 του Κ.Π.Δ., είναι εξαιρούμενοι από την υποχρέωση αυτή. Η απόφαση αυτή, σύμφωνα με το άρθρο 27 παρ. 3 του Κ.Π.Δ., είναι υποχρεωτική για όλους τους δικαστικούς λειτουργούς της Επικράτειας και για το νομικό πρόσωπο ανόμοιο από τις ισχύουσες διατάξεις επιτρέπεται η πραγματοποίηση τέτοιων εργασιών και προβλέπεται η απόφαση από το δικαστικό του. Στην περίπτωση αυτή οι προβλεπόμενες και τα προκείμενες, πρέπει να συντρέχουν στο πρόσωπο ενός τουλάχιστον από τους κατά νόμο ή κατ' ανάθεση εκπαισώπους του νομικού προσώπου, ο οποίος δηλώνεται στη Λιμενική Αρχή (άρθρο 22 παρ. 8). Τέλος, για χορήγηση άδειας εκκίνησης και αναγνώρισης μέσων αναγνώρισης που δε ρυθμίζονται από τις διατάξεις του παρόντος, απαιτείται ειδική έγκριση της Διεύθυνσης Λιμενικής Αστυνομίας του Υ.Π.Ν. (άρθρο 36).

Από τις διατάξεις των άρθρων 27, 43, 243 επ., 307, 317 επ. και 171 § 1 παρ. β Κ.Π.Δ. προκύπτει ότι το Συμβούλιο Γλημμελαιοδικών αποφάινεται μόνον περί της πράξεως για την οποία απαιτήθηκε ποινική δίωξη από τον Εισαγγελέα και ότι κατά την άσκηση της δικαιοδοσίας του οφείλει να προσέχει στην διακρίσιμα πράξη του τον προσηκόντα νομικό χαρακτηρισμό και να εξετάζει αυτήν υπό όλες τις μορφές της, με δυνατότητα μετατροπής της κατηγορίας, εφόσον δεν επέρχεται ανεπίτρεπτη μεταβολή, υπό την έννοια της απολύτως διαφορετικοποίησης της αρχικής κατηγορίας και της μειγενέστερης κατά σύγκριση της αντικειμενικής εκτίμησης των δύο οδικημάτων ή των δύο μορφών του αυτού εγκλήματος, εάν μεταξύ τους υπάρχει ουσιαστική διαφορά, με την οποία μεταβάλλεται το αντικειμενικό στοιχείο, εμφανιζόμενο ως ιδιαίτερο και μη ταυτιζόμενο προς την αντίστοιχη αντικειμενική υπόσταση. Εκ τούτων έπεται ότι το Συμβούλιο δεν έχει δικαιοδοσία να αποφανθεί περί άλλης πράξεως, η οποία διαφέρει της διακρίσιμης κατά τα αντικειμενικά συστατικά στοιχεία της, έστω και αν περιλαμβάνεται στην υποβληθείσα μήνυση, για την οποία απαιτείται η κίνηση ιδίας ποινικής δίωξης από τον Εισαγγελέα.

(ΑΠ. 739/1999 Παν. Κρ. Ν. σελ. 224). Εξάλλου, μεταβολή της κατηγορίας, η οποία συνπάγεται με ανανέωση του βουλεύματος για απόλυτη ακυρότητα λόγω μη τήρησης των διαδικασιών που καθορίζουν την ποινική δίωξη, κατ' άρθρ. 484 § 1 παρ. α' σε συνδυασμό με το άρθρ. 171 § 1 παρ. β' Κ.Π.Δ., υπάρχει, όταν η πράξη για την οποία παραπέμπεται ο κατηγορούμενος, είναι διάφορη κατά τόπο, χρόνο και ιστορικές περιστάσεις, από εκείνη για την οποία ασκήθηκε η ποινική δίωξη, ώστε να αποτελέσει αντικειμενικά διάφορο έγκλημα. Αντίθετα, δεν υπάρχει ανεπίτρεπτη μεταβολή κατηγορίας, όταν, σύμφωνα με την διάταξη του άρθρ. 371 § 3 Κ.Π.Δ., προσδιορίζονται με περισσότερη ακρίβεια και σαφήνεια με βάση τα πραγματικά περιστατικά, που προέκυψαν από την ανάκριση ή προανάκριση ή από την αποδεικτική διαδικασία, τα στοιχεία που συγκροτούν το έγκλημα, για το οποίο ασκήθηκε η ποινική δίωξη ή όταν διορθώνεται και βελτιώνεται κάποιο ιστορικό στοιχείο, που δεν μεταβάλλει ουσιωδώς τούτο (ΑΠ 670/2009). Τέλος, σε περίπτωση πλήρους αλλαγής του νομικού χαρακτηρισμού δεν πρέπει το περιεπεμπτικό για τη νέα - υπερισχύουσα πράξη βούλευμα να περιλαμβάνει απαλλεκτική διάταξη για την αρχικά ενοικώμενη πράξη (δηλαδή τον ερισταλευτόμενο νομικό χαρακτηρισμό), διότι το βούλευμα θα παρουσιάζε αντιφατικότητα (Συμβ. ΙΟημ. Αρτας 71/97 Υπερ. 1997 1278, όπου και περαιτ. Ζαχαριάδη).

Από το σύνολο του αποδεικτικού υλικού που συγκαντρώθηκε κατά το στάδιο της αστυνομικής προανάκρισης και της κύριας ανάκρισης και συγκεκριμένα από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων, όλα τα έγγραφα, τις αναρωστί καταθέσεις των κατηγορουμένων στο στάδιο της αστυνομικής προανάκρισης και τις ανακριτικές απολογίες τους και τα υπομνήματα τους, αξιολογούμενα κατά την αρχή της ηθικής απόδοσης κατ' άρθρο 177 Κ.Π.Δ., προέκυψαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Πορί την 17:00 ώρα της 11/8/2014 στην θαλάσσια περιοχή «Καλό Λιβάδι» της νήσου Μυκόνου έλαβε χώρα ο φιανάσιμος τραυματισμός του Πασχαλίτη

Μιχαήλ του Παναγιώτη, 16 ετών (17), κατά τη διάρκεια θαλάσσιου παιχνιδιού με τον αδελφό του στην ελεύθερη ακτοπερίχλιση σκάφους με στοιχεία «ΤΟΥΤΟΥ» Τ.Μ. Ε.Ε.Ε με χρησιμότη τον πρώτο κατηγορούμενο και ιδιοκτήτριας της εταιρίας εκμίσθωσης θαλάσσιων μέσων αναψυχής με την επωνυμία «ΕΞΑΜΕΡΗΝΩΝ ΜΠΑΣΣΙΑΝΑΣ & ΣΙΑ Η.Ε.». Από το ανωτέρω σκάφος έβλεπταν δύο θαλάσσια μέσα αναψυχής και στο κάθε μέσο αναψυχής επέβαιναν δύο ανήλικοι, επέβαιναν συνολικά δηλαδή 4 ανήλικοι. Κατά τη διάρκεια της έλξης οι ανήλικοι έπεσαν στη θάλασσα και ο πρώτος κατηγορούμενος στην προσπάθεια του να τους περισυλλάξει τραυματίσα θανάσιμα με την προπέλα του σκάφους τον Πασχαλάκη Μιχαήλ του Παναγιώτη. Σύμφωνα με την υπ' αριθ. πρωτ. 2920 από 12/8/2014 ιατροδικαστική έκθεση νεκροψίας – νεκροτομής της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Αιγαίου ο θάνατος του Πασχαλάκη Μιχαήλ του Παναγιώτη οφείλεται σε ευμεγέθη, εκτεταμένα, βαθέα τραύματα κομού (αριστερά) μετά διατομής το θωρακικού τοιχώματος, διατομής – διανοίξεως του κοιλιακού τοιχώματος και βαρυτάτων κακώσεων αριστερού άνω άκρου, ως δια τμήνοντος και θλώντος οστέονος προκλήθέντα. Από την παραπάνω διαπίστωση σε συνδυασμό με τις συντημένες στη δι-ασγνωστέ οστογραφίες του νεκρού, προκύπτει χωρίς αμφιβολία ότι ο θά-νατος προκλήθηκε από το ατύχημα της προπέλας με το σώμα του θανόν-τος και δεν οφείλεται σε πνιγμό ή άλλο αίτιο. Σύμφωνα με την από 12/8/2014 έκθεση εξέτασης του πρώτου κατηγορούμενου, καθώς και την ανακριτική του οπολογία, κατά τη διάρκεια της έλξης το παιδιά έφησεν τα χέρια τους από τα θαλάσσια μέσα αναψυχής συνολικά τρεις φορές υπό τη μορφή παιχνιδιού και αυτός επέστρεψε με συγκεκριμένους ασφαλείς ελεγχούς προκειμένου να τα περισυλλάξει. Περίπου οκτώ λεπτά από την έναρξη της διαδρομής στη βόρεια πλευρά του κόλπου «ΚΑΛΟ ΛΙΒΑΔΙ» στη βορειοδυτική πλευρά της ακτοπλοίας καρίκου τετρακόσια (400) μέτρα

από τα βόρεια ακτή και εβδόμητα (70) μέτρα από τη βυτική βραχόνη ακτή τα δύο παιδιά που επέβαιναν στο ένα μέσο αναφυχή, άσπταν τα χέρια τους από αυτό και έπεσαν στη θάλασσα σε απόσταση περίπου 27 μέτρων, απόστασης δηλαδή, ίσης με το μήκος του σκοινισι έλξης. Ο πρώτος κατηγορούμενος τότε ακολουθήσει πορεία με βορειοανατολική κατεύθυνση προς την ακτή αφητηρίας των σκαφών με σκοπό να κάνει στροφή προς τα βορειοδυτικά για να περισυλλέξει τα δύο παιδιά. Κατά τη διάρκεια του ελιγμού και ενώ είχε πορεία πλέον νοτιοανατολική ο πρώτος κατηγορούμενος διαπίστωσε ότι έχει πέσει και το δεύτερο ζευγάρι των παιδιών που βρισκόταν στο άλλο θαλάσσιο μέσο αναφυχής. Τότε, σύμφωνα με την κατάθεση του, προχώρησε με ελάχιστη δυνατή ταχύτητα προκειμένου να περισυλλέξει τα παιδιά που είχαν πέσει πρώτα στη θάλασσα, μεταξύ των και ο Πασχαλάκης Μιχαήλ, έχοντας τα από τη δεξιά πλευρά του σκάφους και ενώ οι άνεμοι ήταν βόρειας διεύθυνσης, έντασης περί τα 5 κί, σχηματίζοντας κύματα ύψους περίπου πενήντα (50) εκατοστών. Επίσης, αναφέρει την ύπαρξη ξοφνικών ριπιών ανέμου από την πλευρά της ξημής με διεύθυνση βόρεια που σχημάτιζαν συχνά πεκα-σμούς. Τα δύο ζευγάρια μεταξύ τους είχαν απόσταση περίπου εβδομήντα μέτρα και καθώς πλησίασε το πρώτο ζευγάρι η ταχύτητά του ήταν η ελάχιστη δυνατή, δηλαδή τρία έως τέσσερα μίλια προκειμένου να περισυλλέξει τα παιδιά που είχαν πέσει την πρώτη φορά. Συνεχίζοντας τη νοτιοανατολική του κατεύθυνση είδε για τελευταία φορά και τα δύο παιδιά της πρώτης ομάδας, συμπεριλαμβανομένου και του θανόντος, σε απόσταση δεκαπέντε (15) μέτρων από τη δεξιά πλευρά του σκάφους και ενώ τα πλησίασε σε απόσταση δέκα (10) μέτρων έχασε την οπτική επαφή με το θανόντα, τον οποίο και στη συνέχεια τραυμάτισε θανάσιμα. Εκείνη τη στιγμή φώναξε στο παιδί που παρέμενε στην οπτική του επαφή ρωτώντας το που είναι το άλλο παιδί. Εκείνο απεκρίθηκε ότι το είχε χτυπήσει με το σκάφος. Τότε, ο κατηγορούμενος σηκώθηκε όρθιος προκειμένου να ε-

κατά τον οποίο το σκάφος ήταν ακόμα ακινητοποιημένο και διαπιστώθηκε η ύπαρξη ενός πλοίου που το πρόβλεψε από το μακρινό σκάφος. Ο υπάλληλος φρόντισε στη θάλασσα και είδε ότι ο θανάτος ήταν σφραγισμένος ανάμεσα στον άξονα της μηχανής και την προσαύλη. Προσπάθησε να απεγκλωβίσει το παιδί πιστεύοντας ότι ήταν ακόμη ζωντανό, αλλά δεν τα κατάφερε διαπιστώνοντας ότι αυτό είχε αποβιώσει, αφού τα σημάδια του ήταν εκτός του σώματός του. Στη συνέχεια φρόντισε για την ασφάλεια των λοιπών παιδιών και αναζήτησε βοήθεια. Η παραπάνω πορεία του ταχύπλοου σκάφους σε συνδυασμό με τους χειρισμούς που διενήργησε ο πρώτος κατηγορούμενος αποτυπώνεται στο από 12/9/2014 πρόχειρο σχεδιάγραμμα που συνέταξε και υπέβαλε ο ίδιος κατά τη διάρκεια της εξέτασής του. Σύμφωνα με την από Οκτώβριο του 2014 έκθεση πραγματογνωμοσύνης του Μητρώου Δ. Γρηγορίου, διπλωματούχου ναυπηγού – μηχανολόγου μηχανικού η πορεία και οι ελιγμοί που ακολούθησε ο πρώτος κατηγορούμενος δεν ήταν οι βέλτιστες, δεδομένων συνθήκαστικά της έντασης και της κατεύθυνσης του ανέμου, του γεγονότος ότι βρέσκονταν τρία παιδιά στη θάλασσα και του σχετικού διπλώματος του σχολικού έλξης. Επίσης, σύμφωνα με την από 13/9/2014 έκθεση πραγματογνωμοσύνης του πραγματογνώμονα Σωκράτη Χριστοφόπουλου οι ενέργειες που έγιναν προς περισύλλογή των παιδιών σύμφωνα με το πρόχειρο σχεδιάγραμμα του χειριστή με σχοινί 27 μέτρων δεν είναι οι κατάλληλες, δεδομένου ότι με τη στροφή του σκάφους το σχοινί διπλώνει και μειώνεται το μήκος του καθώς και η ορατότητα του χειριστή όταν πλησιάζει στα 2 μέτρα και έχει τον καιρό κρίμα (γυγνός που συνέβη) με αποτέλεσμα να αυξάνεται η ταχύτητα του σκάφους, από την ένταση του ανέμου και να μην κυβερνιέται σταθερά. Αντίθετα αν είχε τον άνεμο κόντρα θα υπήρχε καλύτερος έλεγχος χειρισμών και ταχύτητας. Από τα παραπάνω εκτεθέντα προκύπτει ότι ο πρώτος κατηγορούμενος παρέβη την διάταξη του άρθρου 4

παρ. 1 παρ. 5 του ΓΚΑ αρ. 20 σύμφωνα με τη οποία και οι που χειρίζονται ταχύπλοο σκάφη χειρίζονται το σκάφος με μεγάλη προσοχή και αποφεύγουν τους επικίνδυνους ελιγμούς και η παραβίαση του αυτή συνεπάγεται αιτιωδώς και προκάλεσε το θάνατο του Πιστολάκη Μιχαήλ του Παναγιώτη.

Το θαλάσσιο μέσο αναφυγής στο οποίο επέβαινε ο ανήλικος θανών ήταν τύπου «σελάχι» μάρκας «AIRSTREAM III». Το συγκεκριμένο θαλάσσιο μέσο δεν μπορεί να χαρακτηριστεί σαφώς είτε ως δακτυλίδι είτε ως έλικηθρο. Ειδικότερα, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 2 περίπτωση 5 του ΓΚΑ αρ. 20 το θαλάσσιο έλικηθρο ορίζεται ως «ελκόμενο από ταχύπλοο σκάφος, πνευστό μέσο αναφυγής, αποτελούμενο από ένα κεντρικό κυλινδρικό πλωτήριο και δύο μικρότερους μόνιμους προσαρτημένους δεξιά και αριστερά πλωτήρες. Επί του θαλάσσιου έλικηθρου επιβαίνουν τόσα άτομα όσα τα ζεύγη των χειρολαβών στα οποία συγκρατούνται», ενώ σύμφωνα με την περίπτωση 6 του ίδιου άρθρου το θαλάσσιο δακτυλίδι ορίζεται ως «ελκόμενο από ταχύπλοο σκάφος, πνευστό κυκλικό μέσο αναφυγής με πλαστικό δάπεδο, το οποίο φέρει χειρολαβές για να συγκρατούνται οι επιβαίνοντες. Επί του θαλάσσιου δακτυλιδιού επιβαίνουν τόσα άτομα, όσα τα ζεύγη των χειρολαβών στα οποία συγκρατούνται». Σύμφωνα με την από 10/2/2016 ένορκη κατάθεση του πραγματογνώμονα Καρεαζόπουλου Σοκράτη του Σπαρίδωνος τα συγκεκριμένα θαλάσσια μέσα αναφυγής είναι δακτυλίδια και όχι έλικηθρα, διότι το έλικηθρο είναι ένα μόνο κυλινδρικό ελκόμενο με δύο μόνιμους προσαρτημένους πλωτήρες στους οποίους δεν επιβαίνει κανείς, προσφέρουν μόνο ισορροπία στο ελκόμενο. Η άποψη αυτή σε συνδυασμό με τον ορισμό που δίνεται στο έλικηθρο και στο δακτυλίδι από το ΓΚΑ αρ. 20 οδηγεί στο συμπέρασμα ότι το θαλάσσιο μέσο τύπου «σελάχι» προσιδιάζει περισσότερο σε θαλάσσιο δακτυλίδι παρά σε θαλάσσιο. Εξαιτίας της παραπάνω αδυναμίας προσδιορισμού του είδους του ελκόμενου μέσου π-

πρώτος κατηγορούμενος κατέχει τη με αρ. 29/2012 από 7/5/2012 άδεια χειριστή ταχυπλόου σκάφους πελάσεως της Λιμενικής Αρχής Κόρινθου, η οποία σε καμία περίπτωση δεν καλύπτει τα ελάχιστα προσιτά και τις προϋποθέσεις που απαιτούνται από την παραπάνω διάταξη. Συνεπώς, ο πρώτος κατηγορούμενος παράνομα προσέβη στην άλλη του ταχυπλόου σκάφους, καθώς δεν υπήρχεν στο πρόσωπό του οι προϋποθέσεις του νόμου και αυτός ήταν ανεπαρκής για τη διενέργεια της συγκεκριμένης δραστηριότητας, ανεπάρκεια, η οποία ήταν εμφανής κατά το χειρισμό του σκάφους, και σε συνδυασμό με τις λοιπές περιστάσεις οδήγησε στο θάνατο του Πασχάκη Μιχαήλ του Παναγιώτη.

Περαιτέρω, ο πρώτος κατηγορούμενος δέχθηκε, ανέλαβε και διενήγγυσε το χειρισμό του ταχυπλόου έλκοντας το θαλάσσιο μέσο αναγκαστικά χωρίς να επιβαίνει σε αυτό δεύτερο πρόσωπο κατά παράβαση της διάταξης του άρθρου 9§7 του ΓΚΛ αρ. 20. Η παράβαση της συγκεκριμένης διάταξης συνδέεται άμεσα με το θάνατο του ανηλίκου, καθώς ο σκοπός του νόμου είναι ακριβώς ο έλεγχος από το δεύτερο άτομο των προσώπων που έλκονται από το ταχύπλοο σκάφος, καθώς ο χειριστής είναι απασχολημένος με την οδήγηση και το χειρισμό του ταχυπλόου. Όπως προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας είναι σχεδόν σίγουρο ότι ο θάνατος δεν θα επερχόταν εάν ένα δεύτερο άτομο παρακολουθούσε τα ελκόμενα πρόσωπα και ενημέρωνε κάθε στιγμή για τυχόν πτώση τους στη θάλασσα και την ακριβή θέση τους. Ο ίδιος ο κατηγορούμενος με την προανακριτική εξέταση του και την ανακριτική απολογία του κατέβασε ότι ενώ αντιλήφθηκε την πτώση των ανηλίκων στη θάλασσα εντούτοις από ένα σημείο και μετά δεν γνώριζε το ακριβές σημείο που αυτοί βρίσκονται με συνέπεια και την πλήξη από την προπέλα του σκάφους του θενόντος σε συνδυασμό με τους ακατέλληλους χειρισμούς και την ανεπάρκεια του χειριστή. Η έλλειψη δεύτερου προσώπου επισημαίνεται ως

στη διάρκεια της επιχείρησης του θανάτου του παλιόσκου και κατά τις δύο εκδόσεις του 2014 και 2016.

Επίσης, ο πρώτος κατηγορούμενος διατήρησε και διατήρησε την έλλοξη του θαλασσοπόικου μέσου αναψυχής με το επίμαχο ταχυπλόου παρά την σκοπιμότητα των ασφαλίσεων τόσο του θανάτου, όσο και των λοιπών τριών οπαθώντων στα δύο θαλάσσια μέσου αναψυχής ασφαλίσεων. Σύμφωνα με την έκθεση πραγματογνωμοσύνης του Μάηλου Γρηγόριου (σελ. 10) το ασφαίβιο που φορούσε ο Μάηλος Πασχιλάκης αναφέρει ρητά στην κλίση της ραφής του ότι δεν αποτελεί «λαστικό ασφαίβιο διάσωσης. Στο εγχειρίδιο του κατασκευαστή του σκάφους στην ενότητα μέσου διάσωσης αναφέρεται ότι τα εν λόγω βοηθήματα είναι σχεδιασμένα για τα σχετικά παιχνίδια και δεν αποτελούν ασφαίβια διάσωσης, ώστε να κρατήσουν κάποιον στην επιφάνεια της θάλασσας. Σύμφωνα με τον πραγματογνώμονα είναι προφανές, ότι αν το επίμαχο παιδί φορούσε εγκεκριμένο ασφαίβιο θα γινόταν πιο εύκολα αντιληπτό από τον οδηγό του ταχυπλόου, εφόσον θα παρέμενε στην επιφάνεια της θάλασσας. Επίσης, σύμφωνα με την έκθεση πραγματογνωμοσύνης του πραγματογνώμονα Κυριτζόπουλου Ζωκράτη, το θέμα φορούσε ασφαίβιο μη εγκεκριμένο. Σύμφωνα με την από 11/8/2014 ένορκη κατάθεση του Πουλιότ Κωνσταντίνου του Κυριά, συγγενή του θανάτου, ο πατέρας έσπευσε στο τόπο του ατυχήματος, το ασφαίβιο που φορούσε ο νεκρός ήταν σάκιο και σκοπιμότητα χρώμα, μαύρο. Περαιτέρω, σύμφωνα με την από 9/2/2016 ένορκη κατάθεση του Ασφαίβιου Μισκόνου Μάηλο Αγησίλαου του Αντωνίου κάποια από τα ασφαίβια της επιχείρησης πληρούσαν τις προϋποθέσεις και κάποια όχι. Τα μάρμα, όπως δηλαδή αυτό που φορούσε ο θανάτος, δεν τις πληρούσαν, ενώ η επιχείρηση διατηρούσε κάποια που πληρούσαν τις προϋποθέσεις στο κιάτο. Συνεπώς, αν ο θανάτος κατά το χρόνο της διεκρίσεως του θαλασσοπόικου μέσου αναψυχής φορούσε το κατάλληλο ασφαίβιο με το κατάλληλο

χρόνιο το οποίο μπορούσε να αντισταθμιστεί στην απειρότητα της θάλασσας, είναι πολύ πιθανό να γινόταν αντιληπτός πιο εύκολα από τον πρώτο καταγεγραμμένο και να μην επερχόταν ο θάνατός του.

Την ημέρα και ώρα που έλαβε χώρα ο θανάσιμος τραυματισμός ο καιρός σύμφωνα με το από 9/9/2014 πιστοποιητικό της Εθνικής Μετεωρολογικής υπηρεσίας ήταν αίθριος, ενώ οι άνεμοι από βόρειες διευθύνσεις μέτριοι έως ισχυροί (5-6) μποφόρ, με ριπές πολύ ισχυρούς (7) μποφόρ, που έσπαναν τους θυελλώδεις (8) μποφόρ. Στην ιακή 11/8/2014 έκθεση ένορκης εξέτασης του ο Πικυλίδης Κωνσταντίνος του Κοσμά όταν ρωτήθηκε εάν οι καιρικές συνθήκες ήταν κατάλληλες για θαλάσσια μέσα αναιμυχής απάντησε ούτε μία στο εκατομμύριο. Βέβαια, ο Μπόροβας Σωτήριος του Σταύρου και η Αδαμίδου Αργυρώ του Δημητρίου, γονείς των παιδιών που επέβαιναν στα σκαλάκια μαζί με τον θανόντα και οι οποίοι βρίσκονταν στη παραλία στις από 22/8/2014 ένορκες καταθέσεις τους δήλωσαν ότι οι καιρικές συνθήκες ήταν συνηθισμένες για Αύγουστο και ότι επρόκειτο για μια κανονική μέρα για τη διενέργεια θαλάσσιων μέσων αναιμυχής. Επίσης, ο χειριστής του έστρου ταχυπλόου σκάφους της επιχείρησης Μέρκος Δημήτριος του Ευαγγέλου στην από 19/8/2014 ένορκη κατάθεση του δήλωσε ότι ο καιρός την συγκεκριμένη ημέρα ήταν κατάλληλος για θαλάσσια μέσα αναιμυχής. Σύμφωνα με την από 12/8/2014 έκθεση ένορκης εξέτασης του Αρχιεπισκόπου Α.Σ. Παρλαπάνου Αθανασίου του Δημητρίου οι συγκεκριμένες καιρικές συνθήκες ήταν βόρειοι άνεμοι εντάσεως 5 με 6 μποφόρ. Το ύψος κύματος ήταν πολύ μικρό λόγω ότι η παραλία «Καλό Λιβάδι» βρίσκεται στη νότια πλευρά της νήσου Μυκόνου και είναι προστατευμένη από τους βόρειους ανέμους. Αλλά και σύμφωνα με την από 18/2/2016 ένορκη κατάθεση του Πρωτάρχη του Α.Σ. Κατσάρα Παναγιώτη του Νικολάου το ατύχημα δεν ήταν θέμα του καιρού, ούτε ο χειριστής έκανε ατοχή χειρισμού εξαιτίας του καιρού, αλλά ο θάνατος οφείλεται στο ότι ο χειριστής ήταν μόνος του στο σκάφος και

Πρέπει να αναφερθεί, ότι και την έλξη των θαλάσσιων μέσων αναφυχής χρησιμοποιήθηκαν σκουιά έλξης μήκους είκοσι εκατό (20) μέτρα, ενώ σύμφωνα με τις προδιαγραφές της κατασκευάστριας το ενδελεχμένο μήκος σκουινιού έλξης (TOWROPE) των παιχνιδιών είναι δεκαπέντε (15) έως δεκαεπτά (17) και πάντως όχι άνω των δεκαεννέα (19) μέτρων κατά παράβαση της διάταξης της περιγραφής 4 του άρθρου 8 του ΓΚΔ αρ. 20. Ωστόσο, η χρήση μεγαλύτερου σκουινιού από το προβλεπόμενο μπορεί να καθιστούσε δυσκολότερο το χειρισμό του σκάφους κατά την έλξη, αλλά δεν προέκυψε ότι συνδέεται με το θανάσιμο τραυματισμό, ιδίως εφόσον του ότι οι επιβαίνοντες συχνά κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού άφηναν τα χέρια τους και έπεφταν στη θάλασσα. Δηλαδή, ακόμα και αν γινόταν χρήση σκουινιού έλξης με το εγκεκριμένο μήκος και πάλι θα λάμβαναν χώρα ο θανάσιμος τραυματισμός. Από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι το μήκος του σκουινιού συνετέλεσε στο ατύχημα, ενώ και στις εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης το μήκος του σκουινιού δεν παρουσιάζεται ως λόγος πρόκλησης του ατυχήματος.

Από τα στοιχεία της δικογραφίας δεν προέκυψε σαφώς ποιος έδωσε την συγκατάθεση του αρκειμένου να συμμετέχει ο θανάων στο εν λόγω θαλάσσιο μέσο αναφυχής. Στην από 9/2/2016 έκθεση εξέτασης του Πισχυλάκη Παναγιώτη - Μιχαήλ του Κωνσταντίνου, πατέρα του θανάωντος, αναφέρεται ότι οι γονείς των τριών άλλων παιδιών έδωσαν την έγκριση για να πάνε τα όλα τα παιδιά στα παιχνίδια. Ωστόσο, στο από 9/2/2016 υπόμνημά του αναφέρει ότι όλα τα παιδιά επιβιβάστηκαν, ανά δύο, στα δύο θαλάσσια μέσα αναφυχής, υπό την άμεση εποπτεία των επτά ενηλίκων, δηλαδή, των γονέων των τριών παιδιών καθώς και του αδελφού του Νικολάου Πισχυλάκη. Στην δικογραφία δεν υπάρχει έκθεση κατάθεσης του τελευταίου και πιθανολογείται ότι αυτός έδωσε τη συγκατάθεση του, αλλά και κατέβαλε το χρηματικό τίμημα για τη συμμετοχή του θανάωντος στο θαλάσσιο μέσο αναφυχής.

Όσον αφορά τη λειτουργία της εγκατάστασης ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ, προέκυψε να σημειωθεί ότι λήβοντα χώρα χωρίς την έγκριση της απαιτούμενης άδειας ειδικόμορφη σύμφωνα με το υπ' αρ. πρωτ. 2131.4/2312/2013 από 23/9/2013 έγγραφο του Περιφερειάρχη Μυκόνου η επιχείρηση διαθέτει την υπ' αρ. πρωτ. 2119.3/22/09 από 9/6/2009 άδεια εκμίσθωσης θαλάσσιων μέσων αναψυχής, η οποία αποτελεί μέρος της οικογραφίας. Στην ως άνω άδεια ορίζεται ως εκπρόσωπος η τρίτη κατηγορούμενη Μικσιανή Άννα του Αγαμέμνονος, η οποία και διαθέτει το απαιτούμενο προσόντα για τη διενέργεια θαλάσσιων μέσων αναψυχής σύμφωνα με το άρθρο 22 παρ. 2 παρ. ε' του ΓΚΑ αρ. 20, ήτοι την υπ' αρ. πρωτ. 41320 από 17/9/2008 άδεια άσκησης επαγγέλματος προπονήτριας θαλάσσιων σκι Γ' κατηγορίας, προσόντα που δε διαθέτει ο δεύτερος κατηγορούμενος Μικσιανός Αγαμέμνων και στην ουσία η τρίτη κατηγορούμενη ολοκλήρωσε την «προσωντοσύχη» και «κατ' ανάγκη» εκπρόσωπος της επιχείρησης, χωρίς την οποία η επιχείρηση δεν θα μπορούσε να λειτουργήσει σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 22§5 του ΓΚΑ αρ. 20. Η προσαναοφόμενη άδεια εκμίσθωσης θαλάσσιων μέσων αναψυχής ανανεώθηκε από το Περιφερειάρχη Μυκόνου για τα έτη 2010 έως και 2012. Στις 22/2/2013 η επιχείρηση κατέθεσε αίτηση στο Περιφερειάρχη Μυκόνου για ανανέωση της άδειας εκμίσθωσης θαλάσσιων μέσων αναψυχής, όμως λόγω της αδυναμίας του Δήμου Μυκόνου για δημοπράτηση των κυμαλίων της νήσου Μυκόνου δεν ανανεώθηκε η υλόνη άδεια, αφού σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία απαραίτητο στοιχείο για την ανανέωση της άδειας είναι η προσκόμιση της βεβαίωσης/πράξης του φορέα εκμετάλλευσης για την παραχώρηση χρήσης χώρου επί του αιγιαλού. Με νέα αίτηση στις 31/1/2014 η επιχείρηση αιτήθηκε τη χορήγηση άδειας εκμίσθωσης θαλάσσιων μέσων αναψυχής με εκπρόσωπο η τρίτη κατηγο-

σομένη. Η αίτηση αυτή έγινε δεκτή από την επιτροπή του άρθρου 35 του Γ.Κ.Λ. αρ. 20, όπως προκύπτει από το 11/7/2014 πρακτικό της επιτροπής, σύμφωνα με το οποίο κριίνεται ότι πρέπει να κωποποιηθεί το αίτημα χορήγησης άδεια εκμίσθωσης θαλασσιών μέσων αναψυχής στην παραλία «ΚΑΛΟ ΛΙΒΑΔΙ» Μυκόνου, με την προϋπόθεση πάντως ότι θα προσκομισθούν στη συνέχεια βεβαίωση του φορέα εκμετάλλευσης (Δήμος Μυκόνου) για την παραχώρηση χρήσης χώρου επί του ακριαλού, επικουρωμένα φωτοαντίγραφα ασφαλιστήριων συμβολαίων καθώς και βεβαίωση της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. ότι έχει δηλωθεί ένερξη οικηδεύματος εκμισθωτή θαλασσιών μέσων αναψυχής. Ωστόσο, στις 28/8/2014 και μετά το θανάσιμο τραυματισμό η ίδια επιτροπή με πρακτικό απέρριψε την ίδια αίτηση λαμβάνοντας υπόψη α) την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας, β) τον μεγάλο αριθμό λουομένων που προσέρχονται καθημερινά στην εν λόγω παραλία και κατ' επέκταση την ασφάλεια και ησυχία αυτών, γ) τη μη τήρηση των κανόνων ασφαλείας που προβλέπονται από το Γενικό Κανονισμό Λιμένα αρ. 20, τα οποία διαπιστώθηκαν μετά τον θανάσιμο τραυματισμό που συνέβη στις 11/8/2014, δ) την απασχόληση προσωπικού που δεν κατείχε τα τυπικά προσόντα και ε) τις ιδιαιτερότητες και ιδιομορφίες της προαναφερόμενης παραλίας. Από τα παραπάνω αναφερόμενα προκύπτει ότι η εν λόγω εκχείρηση ήδη από τα τέλη του έτους 2012 έως και το χρόνο του ατυχήματος λειτουργούσε χωρίς την απαιτούμενη άδεια εκμίσθωσης θαλασσιών μέσων αναψυχής. Εξάλλου, σύμφωνα με το υπ' αρ. πρωτ. 21 από 7/4/2008 καταστατικό της ετερόρυθμης εταιρίας με την επωνυμία «ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΜΙΛΑΣΙΑΝΑΣ & ΣΙΑ Ε.Ε. η τρίτη κατηγορούμενη συμμετέχει στην εταιρία ως ετερόρυθμη εταιρός χωρίς δικαίωμα διαχείρισης, το οποίο διαθέτει αποκλειστικά ο δεύτερος κατηγορούμενος σύμφωνα και με το άρθρο 7 του καταστατικού της εταιρίας. Από τα παραπάνω αναφερόμενα προκύπτει ότι διαχειριστής της εταιρίας καθ' όλη τη διάρκεια λειτουργίας της είναι ο δεύτερος κατηγορούμενος. Αντί-

... η τρίτη κατηγορούμενη δεν έχει άδεια διαχείρισης, ενώ ήδη από το τέλος του έτους 2012 και έπειτα δεν αποτελεί και «προσωπικότητα» και κατ' ανάθεση εκπρόσωπο της επιχείρησης. Και μάλιστα προκύπτει ότι στις 31/1/2014 η επιχείρηση κατέθεσε την χορήγηση άδειας εκμίσθωσης θαλασσιών μέσων αναψυχής και ως εκπρόσωπος κατὰ το άρθρο 22§8 του ΓΚΑ αρ. 20 ορίστηκε η τρίτη κατηγορούμενη, οπότε η αίτηση αυτή αν και εγκρίθηκε στις 11/7/2014 με το πρακτικό της επιτροπής του άρθρου 35 του ΓΚΑ αρ. 20, εγκρίθηκε υπό προϋποθέσεις προσικόμησης μεταξύ άλλων και βεβαίωσης του φορέα εκμετάλλευσής (Δήμος Μυκόνου) για την παραχώρηση χρήσης χώρου επί του αιγιαλού, βεβαίωσης που ποτέ δεν προσικόμησης, ενώ στη συνέχεια η αίτηση απορρίφθηκε με το από 28/8/2014 πρακτικό της ίδιας επιτροπής. Συνεπώς, η τρίτη κατηγορούμενη από το έτος 2013 και έπειτα δεν αποτελούσε εκπρόσωπο της επιχείρησης, καθώς η αίτηση της επιχείρησης για χορήγηση άδειας που εν τέλει απορρίφθηκε δεν αρκεί για το διορισμό αυτής, ενώ δεν υπάρχει και σχετική πρόβλεψη στο καταστατικό της εταιρίας. Πέραν της έλλειψης της ιδιότητας της «κατ' ανάθεση» εκπροσώπου στο πρόσωπο της τρίτης κατηγορουμένης, δεν προέκυψε από κανένα στοιχείο της δικογραφίας η διαπύργια διοχειριστικών πράξεων εκ μέρους της, ενώ κατὰ το χρόνο που έλαβε χώρα ο θανάσιμος τραυματισμός του ανιψιού αυτή δεν βρισκόταν στο χώρο, δεδομένου ότι περίπου δύο μήνες πριν είχε γεννήσει, σύμφωνα και με το από 17/11/2015 απόσπασμα Αιζημαρχικής πρόξης γέννησης του Αιζημαρχείου Αμαρουσίου. Εξάλλου, πρέπει να σημειωθεί ότι ο λόγος που δεν δόθηκε η άδεια εκμίσθωσης στην επιχείρηση ήταν το γεγονός ότι το έτος 2014 είχε καλύτερη η διαδικασία δημοπράτησης των παραλιών και το Δήμο Μυκόνου και όχι η έλλειψη των παραλιών που απαιτούνταν. Σύμφωνα με την από 18/5/2016 έγγραφη εξέταση του Κενού Κανονιστικού του Περιφέρειας, Δημάρχου Μυκόνου, από το έτος

2014 έως και σήμερα, οι επιχειρήσεις καταθέτουν στο Λιμεναρχείο Μυκόνου μαζί με τα υπόλοιπα δικαιολογητικά την απόφαση παραχώρησης χρήσης της περιόδου προκειμένου να λάβουν τη σχετική άδεια εκμίσθωσης θαλάσσιων μέσων αναψυχής. Το έτος 2014 η διαδικασία δημοπρασίας καθυστέρησε για γραφειοκρατικούς λόγους και ολοκληρώθηκε αφού έλαβε χώρα ο θανάσιμος τραυματισμός του ανηλίκου. Σύμφωνα με την από 18/2/2016 ένορκη εξέταση του Πλωτάρχη του Α.Σ. Κατσάρα Παναγιώτη κατά το χρόνο του ατυχήματος καμία επιχείρηση στη Μύκονο με παρόμοια δραστηριότητα δε δίδετε άδεια λόγω της καθυστέρησης της δημοπρασίας και η επιχείρηση «ΑΓΓΑΜΕΜΝΩΝ ΜΠΑΛΤΑΝΑΣ & ΣΙΑ Ε.Ε.» είχε τα προαπαιτούμενα και τις προϋποθέσεις, είχε καταθέσει τα δικαιολογητικά και έλειπε μόνο η άδεια. Παρομοίως, σύμφωνα με την από 9/2/2016 ένορκη εξέταση του Μάνη Αγγελόπουλου του Αντωνίου, Λιμενάρχη Μυκόνου, είχε δοθεί στην επιχείρηση μια προέγκριση ότι τα τυπικά προσόντα και προϋποθέσεις ήταν εντάξει, χωρίς αυτή η προέγκριση να συνιστά άδεια. Ο λόγος που δεν δόθηκε η άδεια ήταν ότι δεν είχε ολοκληρωθεί η διαδικασία έγκρισης του μισθωτηρίου παραχώρησης του χώρου. Επίσης, ο ανωτέρω μάρτυρας κατέθεσε ότι γνώριζαν για την έλλειψη αδειάς και δεν επέτρεπαν την λειτουργία της επιχείρησης χωρίς άδεια, αλλά περίμεναν την έγκριση της παραχώρησης από το Δήμο Μυκόνου, η οποία το έτος 2014 είχε καθυστερήσει πολύ. Μόλις το Λιμεναρχείο λάμβανε την έγκριση από τη Κτηματική Υπηρεσία θα γινόταν επικύρωση της άδειας. Εξάλλου, σε ερώτηση του Ανακριτή Πλημμελοδικών Σύρου για ποιο λόγο με το από 28/8/2014 πρακτικό της επιτροπής του άρθρου 35 του ΓΚΛ αρ. 20 ανακλήθηκε η αρχική έγκριση για την χορήγηση άδειας στην επιχείρηση, ο μάρτυρας απάντησε ότι αυτό έγινε λόγω του ατυχήματος και ότι δεν τηρήθηκαν στην προκείμενη περίπτωση οι κανόνες ασυλίας. Περαιτέρω, όταν ρωτήθηκε εάν θα δινόταν η άδεια σε περίπτωση που δεν είχε γίνει το ατύχημα αυτός απάντησε θετικά. Από τα πα-

18/2/2016
18/2/2016

ροπάνου επικερδόμενα προκρίπται ότι ο λόγος που δεν χρησιμοποιήθηκε άδεια περίσθωσης θαλασπίων μέσω ανιψυχής στην επιχείρηση ήταν η καθυστέρηση της παραχώρησης χρήσης από το Δήμο Μυκόνου και όχι η έλλειψη μέτρων ασφαλείας. Εξάλλου, εν προκειμένω η έλλειψη της συγκεκριμένης άδειας από την επιχείρηση δεν συνδέεται αιτιωδώς με την πρόκληση του θανάτου του Πασχαλάκη Μάχηλ του Μανωγιώτη υπό την έννοια ότι ακόμη και αν η επιχείρηση λειτουργούσε νομίμως και πάλι θα επερχόταν ο θάνατος αυτού, αφού είναι διαφορετικοί οι λόγοι, όπως αυτοί προαναφέρθηκαν, που οδήγησαν στο θάνατο του ανηλίκου.

Όσον αφορά την ευθύνη του δεύτερου κατηγορούμενου πρέπει να αναφερθούν τα εξής: Κατ' αρχήν επέτρεψε και δεν απαγόρευσε, όπως είχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση, τη διακυβέρνηση του ταχυπλόου «ΓΟΥΤΤΥ» και την έλξη με αυτό θαλασπίου μέσω ανιψυχής από τον πρώτο κατηγορούμενο, ο οποίος δεν είχε τα κατά νόμο απαραίτητα προσόντα για την ως άνω δραστηριότητα, όπως αυτά αναλυτικά περιγράφηκαν παραπάνω κατά παράβαση του άρθρου 22§2 παρ. ι' του ΓΚΑ αρ. 20. Καίτοι γνώριζε ότι ο πρώτος κατηγορούμενος δεν δραστηριοποιούνταν απλώς ως βοηθός αλλά κυβερνούσε το ταχύπλοο που ήλκε θαλάσσιω μέσω ανιψυχής απαιτούνταν να κατέχει όχι απλώς άδεια χειριστή ταχυπλόου, την οποία πράγματι διέθετε, αλλά μια από τις άδειες που αναφέρονται στο άρθρο 22§2 παρ. ι' του ΓΚΑ αρ. 20. Συνεπώς, ο δεύτερος κατηγορούμενος ανέθεσε εν προκειμένω την διενέργεια θαλάσσιου μέσω ανιψυχής σε χειριστή ταχυπλόου «ανεκπαίδευτο» τυπικά, ανεπαρκή και έπειθο αντικειμενικά. Περαιτέρω, ο δεύτερος κατηγορούμενος επέτρεψε την έλξη του θαλάσσιου μέσω ανιψυχής από τον πρώτο κατηγορούμενο παρά την έλλειψη δεύτερου επαρκούς προσώπου στο ταχύπλοο σκάφος κατά παράβαση της διάταξης του άρθρου 9§7 του ΓΚΑ αρ. 20. Επίσης, χρησιμοποίησε στον λιμένα του ήλικα ακατάλληλο έδρανο ως σκεπέλι, το ο-

ποία δεν ήταν εγκαταστάσια και κανό να κρατήσει κάποιον στην επιρ-
ναία της θάλασσας κατά παράβαση της διάταξης του άρθρου 9§§1 και 2
του ΓΚΛ αρ. 20. Οι παραλείψεις αυτές του δεύτερου κατηγορουμένου,
όπως αναλυτικά περιγράφονται παραπάνω, συνδέονται αιτιωδώς και
προκάλεσαν το θάνατο του Πασχάλακη Μιχαήλ του Πανογιώττη. Η ευθύ-
νη του δεύτερου κατηγορουμένου επιτείνεται από το γεγονός, ότι η επι-
χείρηση λειτουργούσε χωρίς την απαιτούμενη από το νόμο άδεια και χω-
ρίς την παρουσία του υποχρεωτικού από τη διάταξη του άρθρου 22§δ του
ΓΚΛ αρ. 20 «κατ' ανάθεση» εκπαιδευτικού, ενώ δεν είχε λάβει την απαι-
τούμενη ιατρική έγκριση για χορήγηση άδειας εκμίσθωσης καινοφανών
μέσων αναψυχής, σύμφωνα με το άρθρο 35 του ΓΚΛ αρ. 20, συνθήκες οι
οποίες σε συνδυασμό με τα παραπάνω, καθώς και με την ύπαρξη ορισ-
κίων καιρικών συνθηκών οδηγούν στο συμπέρασμα ότι αυτός έφαιτο να
απαγορεύσει ή άλλως να μην επιτρέψει την διενέργεια θαλάσσιου μέσου
αναψυχής από το πρώτο κατηγορούμενο. Ο δεύτερος κατηγορούμενος
ισχυρίστηκε ότι ο πρώτος κατηγορούμενος με δική του πρωτοβουλία διε-
νήργησε το θαλάσσιο μέσο αναψυχής. Ωστόσο, ο ισχυρισμός του αυτός
δεν επιβεβαιώνεται από το αποδεικτικό υλικό. Συγκεκριμένα, ο πρώτος
κατηγορούμενος στην απολογία του ενώπιον του Ανακριτή Πλημμελο-
δικών Σώρου κατέθεσε ότι «ο κ. Μπασιανός τον φώνηξε και του είπε να
πάει τα παιδιά με δύο σαλάκια». Σε ερώτηση του Ανακριτή εάν υπήρχε
κάποιος υπάλληλος που τα καθήκοντα του ήταν να είναι συνοδηγός α-
πάντησε ότι ο δεύτερος κατηγορούμενος είχε δώσει την γενική εντολή
όταν υπάρχει πολύ δουλειά και πολύς κόσμος να μην χάνουν το χρόνο
τους και να μπαίνουν ένας σε κάθε σκάφος και όχι δύο. Επίσης, κατέθεσε
ότι τα σκάφια τα φορούσε στα παιδιά ο δεύτερος κατηγορούμενος. Σύμ-
φωνα με την από 26/2/2016 ένορκη κατάθεση του Μάρκου Δημητρίου
του Ησαγγάλου, έτερου οδηγού ταχυπόδου της επιχείρησης μόνος εκάινος
έπρεπε να οδηγεί το σκάφος με την ονομασία «ΤΟΥΠΙ». Εξισήχη την η-

ένα βελ οδηγούσε ο ίδιος το σκάφος, αστόχο πήγε στην τουαλέτα. Λογικώς ήταν ούτως Μάρκο Αστέριο του Δημητρίου να ετοιμάσει τα παιδιά και να περιμένει. Όταν γύρισε μετά από δαναπάντε λεπτά το σκάφος έλειπε και όταν ρώτησε τον δεύτερο κατηγορούμενο, αυτός απάντησε ότι μάλλον το πήρε ο πρώτος κατηγορούμενος. Δεν γνωρίζει εάν ο τελευταίος πήρε την άδεια του πρώτου, οστόσο, επισημαίνει ότι πάντα βετούος πρώτου κάνει κάτι. Σύμφωνα με την από 26/2/2016 άσκηση κατάθεσης του Μάρκου Αστέριου του Δημητρίου συνήθως το συγκεκριμένο σκάφος με την ενομασία «ΤΟΥΠΠ» οδηγούσε μόνος του χωρίς συνοδό ο πρώτος κατηγορούμενος. Εκείνο το απόγευμα ο ίδιος ετοίμασε τα παιδιά, τοποθέτησε τα σωσίβια σε αυτά και τα έβαλε πάνω στα δύο μέσα αναφυχής. Στη συνέχεια περίμενε τον πατέρα του Μάρκο Δημήτριο προκειμένου αυτός να ξεκινήσει το θαλάσσιο μέσο αναφυχής. Ακολούθως, πρώτου επιστρέψει ο πατέρας του και ενώ έπλενε κάποια σωσίβια είδε τον πρώτο κατηγορούμενο να μιλά με τον δεύτερο κατηγορούμενο και αμέσως μετά ο πρώτος κατηγορούμενος επιβίβαστηκε στο σκάφος με τα παιδιά και διενήργησε το θαλάσσιο μέσο αναφυχής του οδήγησε στο θάνατο του Πεσχαλάκη Μιχαήλ του Παναγιώτη. Από την παραπάνω κατάθεση, η οποία κρίνεται ως αξιόπιστη λόγω και της ιδιότητας του μάρτυρα, προκύπτει αναμφίβολα ότι ο πρώτος κατηγορούμενος ανέλαβε την διεύρυνση του θαλάσσιου μέσου αναφυχής κατόπιν υπόδειξης από τον δεύτερο κατηγορούμενο.

Όσον αφορά τις κατηγορίες για τις οποίες ασκήθηκε ποινική δίωξη πρέπει να ληφθούν τα εξής: Στις 20/12/2014 ασκήθηκε ποινική δίωξη για το αδίκημα της διαπόρευσης της ασφάλειας υδάτινης συγκοινωνίας εκ τρουέσεως από την οποία προέκυψε ατύχημα για ανθρώπους και επιβίβασ θάνατος ανθρώπου η οποία δίωξη απεκτέθηκε στις 07/2016 και στο προσαπέ της πρώτης κατηγορούμενης. Και για τους τρεις κατηγορούμε-

νους εκδόθηκαν υπό τον Ανακριτή Πλημμελοδικών Σύρου οι από 1/3/2016 και 26/9/2016 τυπικές κλήσεις των κατηγορουμένων κατ' άρθρο 270§1 εδ. Β' του ΚΠΔ επειδή δεν προέκυψαν αποχρώσες ενδείξεις εναντίον τους. Περαιτέρω, σύμφωνα με το υπ' αρ. πρωτ. 770 από 7/12/2015 έγγραφο της Ανακρίτριας Πλημμελοδικών Σύρου διαπιστώνεται ότι υπό τα αναφερόμενα στοιχεία της πράξης και ειδικότερα από το γεγονός ότι τόσο το ελκόμενο σκάφος, στο οποίο επέβαινε ο ανήλικος, όσο και το σκάφος έλξης, που τον διαμέλισε, συνιστούν σκίαρη αναψυχής, μη υπαγόμενα συνεπώς στην έννοια του προστατευόμενου εννόμου αγαθού της υδάτινης συγκοινωνίας. Ορθώς διαπιστώνεται η μη ύπαρξη υδάτινης συγκοινωνίας εν προκαμινω, καθώς ακόμη και αν αυτή εκληφθεί ευρέως, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι ο σκοπός του σκάφους κατά το χρόνο του θανάσιμου τραυματισμού ήταν η συγκοινωνία. Αντίθετα, σκοπός του ταχυπλόου σκάφους ήταν η διενέργεια θαλάσσιου μέσου αναψυχής με χρηματικό αντίτιμο. Επιπλέον, η διενέργεια αυτή καμία υδάτινη συγκοινωνία άλλου σκάφους δεν παρεμπόδισε, ούτε και δημιούργησε συνθήκες ανωμαλίας και κινδύνου για αυτή. Υπό την έννοια αυτή ελλείπει όχι μόνο το στοιχείο της συγκοινωνίας αλλά και το στοιχείο της διατάραξης. Εξάλλου, σύμφωνα με το υπ' αρ. πρωτ. 2132.7/1675/2017 από 15/11/2017 έγγραφο του Λιμεναρχείου Μυκόνου από την επαγγελματική δραστηριότητα της εκχείρησης με την επωνυμία «Αγαμέμνων Μπασιανός και Σία Ε.Ε.» κατά το μήνα Αύγουστο του έτους 2014 δεν περιήλθε οιαδήποτε αναφορά για διατάραξη της ασφαλούς και ομαλής εκτέλεσης εγκεκριμένου δρομολογίου της τακτικής θαλάσσιας συγκοινωνίας. Επίσης, σύμφωνα με το υπ' αρ. πρωτ. 2132.7/1676/2017 από 15/11/2017 έγγραφο του Λιμεναρχείου Μυκόνου η συνήθης πορεία που ακολουθούν τα δρομολογημένα πλοία, που αποπλέουν από ή καταπλέουν στο λιμένα Μυκόνου, έχει απόσταση μεγαλύτερη από έξι (06) ναυτικά μίλια από τη θαλάσσια περιοχή «Καλή Αιβάδα» Μυκόνου, όπου δραστηριοποιούνταν

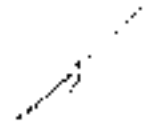
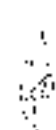
2132.7/1675/2017
2132.7/1676/2017

2132.7/1675/2017
2132.7/1676/2017

η επιχείρηση εκμίσθωσης θαλασσιών μέσω αναψυχής με την επωνυμία «Αγαμέμνων» θάλασσας και ΔΙΑ Ε.Ε.» με αποτέλεσμα να μη διατηρείται η ασφάλης και ομολή εκτέλεση δραμολογίας της τακτικής θαλάσσιας συγκοινωνίας. Περαιτέρω, στη συγκεκριμένη παραλία δεν προέκυψε ότι διενεργείται και κάποια άλλου είδους υδάτινη συγκοινωνία πέραν της τακτικής, καθώς σύμφωνα και με την προαναφερόμενη ναυτική σκέψη, για την έννοια της συγκοινωνίας απαιτείται οργανωμένη μετακίνηση προσώπων ή πραγμάτων. Έποια, όμως οργανωμένη μετακίνηση δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι λάμβανε χώρα στη συγκεκριμένη παραλία, η οποία εξυπηρετούσε λουόμενους και στην οποία διενεργούνταν παιχνίδια με πλεσιμέσα αναψυχής, τα οποία ασφαλώς δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι αποτελούν οργανωμένη μετακίνηση προσώπων.

Αλλά, ούτε και το αδικήμα της έκθεσης μπορεί να στοιχειοθετηθεί σύμφωνα με τις συνθήκες της πράξης, όπως αυτές προέκυψαν. Συγκεκριμένα για να πραγματοποιηθεί η αντικειμενική υπόσταση του αδικήματος της έκθεσης απαιτείται το θύμα να καθίσταται βεβηχθέντο. Η βεβηχθέντη θέση, στην οποία περιάγεται το θύμα, σύμφωνα με την προαναφερθείσα νομική σκέψη, συνίσταται στη δημιουργία όρων με τους οποίους αρχίζει μια αυτονόμη διαδικασία που θα οδηγήσει σε βλάβη του εννόμου αγαθού της ζωής ή της υγείας, αν δεν ανακοπεί με οποιονδήποτε τρόπο. Εν προκειμένου η διενέργεια του θαλασσιού μέσω αναψυχής δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αυτονόμη διαδικασία που θα οδηγήσει σε βλάβη του εννόμου αγαθού της ζωής ή της υγείας αν δεν ανακοπεί. Επίσης, η έλλειψη των συγκεκριμένων μέτρων ασφαλείας που διαπιστώθηκαν, όπως η μη παρουσία δεύτερου προσώπου στα παιχνίδια, η έλλειψη συγκεκριμένου σιτιστίου, η έλλειψη και ανεπαρκής ηλίκηση του χειριστή και οι λοιπές παραβάσεις του ΓΚ.Α αρ. 20 δημιουργούν μια κατάσταση κινδύνου, η οποία όμως δεν είναι τέτοιου βαθμού που να μπορεί με βεβαιότητα να οδηγήσει

σε βλάβη του έννομου αγαθού της υγείας ή της ζωής. Αυτό φαίνεται και από το γεγονός ότι η πρόξη και επέσπευ το θάνατο του ανηλίκου ήταν η πλήξη με την προπέλα λόγω του κακού χειρισμού του ταχυπλόου σκάφους από τον πρώτο κατηγορούμενο, ενώ οι λοιπές αναφερόμενες παραβάσεις στην ουσία επέτρεψαν και διευκόλυναν τη διανέργεια αυτού του εκατάλληλου και λανθασμένου χειρισμού. Ένας τέτοιος ακατέλληλος χειρισμός, ωστόσο, θα μπορούσε να λάβει χώρα χωρίς να δημιουργήσει απαραίτητα συνθήκες κινδύνου και χωρίς να συνεπάγεται απαραίτητα βλάβη του έννομου αγαθού της ζωής ή της υγείας. Συνεπώς, η διακινδύνευση που δημιουργήθηκε από την παραβίαση των μέτρων ασφαλείας, ανεξαρτήτως του ότι τελικά επέλθε ο θάνατος του ανηλίκου, δεν ήταν τέτοιου βαθμού που να μπορεί να γίνει λόγος για εβουήθητη θέση των παιδιών που επέβαιναν στο θαλάσσιο μέσο αναψυχής. Πολύ περισσότερο δεν προέκυψε ο ενδεχόμενος δόλος των δύο πρώτων κατηγορουμένων όσον αφορά το αδίκημα της θανατηφόρας έκθεσης. Όσον αφορά τον πρώτο κατηγορούμενο, είναι δύσκολο να γίνει δεκτό ότι αποδέχτηκε το ενδεχόμενο της διακινδύνευσης από την οποία μπορούσε να προέλθει θάνατος ή βλάβη της υγείας προσώπου και για το πρόσθετο λόγο ότι ο ίδιος επέβαινε στο ταχύπλοο σκάφος και εκτιθόταν και ο ίδιος στις συνθήκες κινδύνου. Αλλά από τα στοιχεία της δικογραφίας δεν προκύπτουν ενδείξεις ότι και ο δεύτερος κατηγορούμενος αποδέχτηκε τις συνθήκες κινδύνου και τη δυνατότητα επέλευσης θανάτου λόγω του κινδύνου. Και μιν ανέθεσε στον πρώτο κατηγορούμενο τη διανέργεια του θαλάσσιου μέσου αναψυχής γνωρίζοντας ότι αυτός δεν κατέχει την απαιτούμενη άδεια για τη συγκεκριμένη δραστηριότητα, ωστόσο γνώριζε ότι ο πρώτος κατηγορούμενος κατείχε άδεια χειριστή ταχυπλόου και λόγω αυτού θεώρησε ότι μπορεί να ανταπεξέλθει. Εξάλλου, δεν μπορεί να γίνει εύκολα δεκτό ότι αποδέχτηκε τη διακινδύνευση αλλά και το θάνατο του ανηλίκου, επειδή αποκάμψε κέρδος από τη συγκεκριμένη δραστηριότητα. Η

Παρόμοια στη ροπή είναι την επιθυμία ότι παρόν περιστασι ανυψήματα, και ο πρώτος κατηγορούμενος κατέβαλε τα κόστη του με αποκώμιση \bar{r} εκδήλη και διακοπή της λειτουργίας της επιχείρησης και συνεπώς με μη αποκώμιση κέρδους. Αντίθετα, η αποκώμιση κέρδους από τη δραστηριότητα συνδέεται με την δημιουργία κατάστασης επικινδυνότητας από τον δεύτερο κατηγορούμενο, όχι όμως με το βαρύτερο αποτέλεσμα τυχόν σωματικής βλάβης ή θανάτου, το οποίο δεν προκύπτει ότι επιτός απυδέχτηκε, συμβιβάστηκε και επιδοκίμασε. Ούτε προκύπτει ότι ο δεύτερος κατηγορούμενος ανέθεσε την διενέργεια του θαλάσσιου μέσου αναγκής στον πρώτο κατηγορούμενο και παρά την υψηλό βαθμό επικινδυνότητας της συμπεριφοράς του, αδιαφόρησε για την τύχη του ενόμου αγκυρώ, ενώ συγχρόνως δεν είχε λόγους να πιστεύει σε μια επιτυχή έκβαση της διενέργειας της δραστηριότητας και στη μη επέλευση του αποτελέσματος. Το ίδιο συμπέρασμα ισχύει και για τον πρώτο κατηγορούμενο, ο οποίος εξάλλου δεν αποκώμιζε και κάποιο ιδιαίτερο κέρδος από την συγκεκριμένη δραστηριότητα.

Αντιθέτως, τα προαναφερόμενα πραγματικά περιστατικά πραγματώνουν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του αδικήματος της ανθρωποκτονίας από αμέλεια από τον πρώτο και δεύτερο κατηγορούμενο. Οι δύο πρώτοι κατηγορούμενοι παραβίασαν τις διατάξεις των προαναφερόμενων άρθρων του ΓΚΛ αρ. 20 και η παραβίαση αυτή άμεσα προκάλεσε το θάνατο του Ηασχαλάκη Μιχαήλ του Γιανγιώπη. Ειδικότερα, δεν κατέβαλαν αυτοί την επιβαλλόμενη και αντικειμενική κρίση προσοχή, την οποία κάθε μετρίως συνετός και ευσυνείδητος άνθρωπος οφείλει να καταβάλει ενόψει της δραστηριότητας την οποία διενεργούσαν. Ενώ, δηλαδή η συγκεκριμένη δραστηριότητα της διενέργειας θαλάσσιου μέσου αναγκής σύμφωνα με την κοινή λογική εκπαιδεύει μια επικινδυνότητα και για αυτό το λόγο κίνδυνος από την νομοθεσία ιδιαίτε-

ρες τυπικές υποχρεώσεις και κανόνες ασφαλείας, οι δύο πρώτοι κατηγορούμενοι από μπουρδύσαν σύμφωνα με προσωπικές τους ιδιότητες, ηλικίες και κοινωνικές εξαιτίες του επαγγέλματος τους, να προλάβουν και να αποφύγουν το αποτέλεσμα του θανάτου που προκάλεσαν οι πράξεις και παραλείψεις τους, εντούτοις παραβίασαν τα μέτρα ασφαλείας πιστεύοντας ότι δε θα επέλθει το θανατηφόρο αποτέλεσμα. Η ευθύνη του δεύτερου κατηγορούμενου επιτείνεται από το γεγονός ότι ήταν διαχειριστής της επιχείρησης που αποκόμιζε κέρδος από αυτή και η παραβίαση των όρων και των μέτρων ασφαλείας πραγματοποιούνταν με σκοπό την αποκόμιση μεγαλύτερου κέρδους. Τέλος, από το αποδεικτικό υλικό της δικογραφίας δεν προέκυψε η τέλεση κάποιας αξιόποινης πράξης από την τρίτη κατηγορούμενη, καθώς όπως προαναφέρθηκε, η ανωτέρω εφευδής δεν αποτελούσε τυπικά εκπρόσωπο της επιχείρησης και αφετέρου δεν ασκούσε πράξεις διαχείρισης, ούτε ήταν παρούσα κατά το χρόνο του θανάτου τραυματισμού.

Κατόπιν των παραπάνω δεν θα πρέπει να γίνει κατηγορία σε βάρος των κατηγορούμενων για την πράξη της διατάραξης με πρόθεση της ασφάλειας της υδάτινης συγκοινωνίας από την οποία μπορούσε να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο και επήλθε θάνατος ανθρώπου, ενώ δεν θα πρέπει να γίνει κατηγορία σε βάρος της τρίτης κατηγορούμενης και για την πράξη της έκθεσης από την οποία προκλήθηκε θάνατος, καθώς δεν προέκυψαν σοβαρές ενδείξεις για την τέλεσή τους σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 309§1ε' και 310§1 Κ.Π.Α. Αντίθετα, προσιόντουν επαρκείς ενδείξεις ότι οι πρώτοι δύο κατηγορούμενοι τέλεσαν το αδίκημα της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατ' επιτρεπτή μεταβολή κατηγορίας από το αδίκημα της θανατηφόρου έκθεσης (ΣυμβέσηΠατρ 56/2009, ΣυμβέσηΠλημΚερκ 157/2008, ΣυμβέσηΠλημΚερκ 176/1996, ΣυμβέσηΠλημΚερκ 95/1988) και για το λόγο αυτό θα πρέπει κατ' άρθρο 309§1ε' και 313 Κ.Π.Α το Συμβούλιό σας να αποφανθεί για την παραπομπή τους στο α-

4

Επισημαίνεται ότι σύμφωνα με το άρθρο 149, παρ. 1, εφ. α) Σύντ.

υφαιστανό του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Σύρου, το οποίο είναι το-
πική, επί δικαστικού κτιρίου έδρα έδρα 141, 142, 143, και γ', 144,
122 Κ.Π.Δ για να δικάζει την ανωτέρω πράξη που προβλέπεται και τι-
μωρείται από τις διατάξεις των άρθρων 1, 14, 15, 26§1β', 26, 502§1 του
ΠΚ σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 2, 3, 4, 5, 9, 22§§1, 2 και
8, 29 και 39 της ΥΑ 313/1999 (1 ειδικός Κανονισμός Λιμένα αρ. 29 για τα
ταχύπλοα σκάφη).

Όσον αφορά τους περιοριστικούς όρους που επιβλήθηκαν στους
δύο πρώτους κατηγορούμενους δυνάμει των υπ' αρ. 8 και 9/2016 διατά-
ξεων του Αντιπεριτῆ Πλημμελειοδικείου Σύρου επειδή προκατέστην επιρ-
κεῖς ενδείξεις ενοχής τους για πλημμέλημα που τιμωρείται με ποινή φυ-
λάκισης τουλάχιστον τριῶν μηνῶν και για να αποτραπεί ο κίνδυνος τέλε-
σης νέων εγκλημάτων από αυτούς και να εξασφαλισθεί η παρουσία τους
στο δικαστήριο, λαμβανομένου υπόψη του τρόπου και των περιστάσεων
εκτέλεσης της διωκόμενης πράξης και της εν γένει προσωπικότητάς τους
κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 515§1 Κ.Π.Δ, κρίνεται ανα-
γκαῖο και θα πρέπει το Συμβούλιό σας, να αποφασίσει να συνεχισθεί η τι-
μωρία των ως άνω διατάξεων προκειμένου να εξασφαλισθεί κατ' άρθρο
296 Κ.Π.Δ η παρουσία τους στο Δικαστήριο και η υποβολή τους στην
εκτέλεση της σπόφάσης που θα ειδοωθεί. Θέμα επιβολῆς δικαστικῶν εφό-
δων δεν τίθεται εν προκειμένω, λόγω του αυτεπάγγελτου της ποινικῆς
διώξης, αφού το δημόσιο, κατ' άρθρο 581§1 Κ.Π.Δ, καταβάλλει κάθε
δεπάνη που απαιτείται για να λειτουργήσει η ποινική δικαιοσύνη και δεν
συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 585§1 Κ.Π.Δ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΠΡΟΤΕΙΝΩ

1) ΝΑ ΜΗΝ ΓΙΝΕΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ σε βάρος των κατηγορουμένων για την πράξη της διατέρευξης με πρόθεση της σφύλλιασης της υδρείτης συγκοινωνίας από την οποία μπορούσε να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο και επίβλαβος θάνατος ανθρώπου.

2) ΝΑ ΜΗΝ ΓΙΝΕΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ σε βάρος της τρίτης κατηγορουμένης, Μπασισινά Άννας του Αγαμέμνονος, για την πράξη της έκθεσης από την οποία προκλήθηκε θάνατος.

3) ΝΑ ΠΑΡΑΠΕΡΙΦΘΩΤΗ στο ακροατήριο του Τριμελούς Ειρημειολογικού Σύλλογου οι Α) ΚΟΥΤΣΟΔΑΟΝΤΗΣ Στυλιανός του Κωνσταντίνου - Οθώνα, κάτοικος Μυκόνου, και Β) ΜΠΑΣΙΑΝΑΣ Αγγελόφωτος του Στυλίου, κάτοικος Μυκόνου για να δικαστούν ως υπαίτιοι του ότι στην Μύκονο Νομού Κυκλάδων στις 11 Αυγούστου 2014 με πράξεις και παραλείψεις τους επέφεραν από αμέλεια το θάνατο άλλου. Ειδικότερα, στον ανωτέρω τόπο και χρόνο, ο πρώτος κατηγορούμενος στο πλαίσιο της εργασίας του στην επιχείρηση «ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ΜΠΑΣΙΑΝΑΣ ΚΑΙ ΣΙΑ Ε.Ε.» με αντικείμενο την διενέργεια μεταξύ άλλων και θαλάσσιων μέσων αναψυχής στην ακτή «Καλό Λιβάδι» Μυκόνου ανέλαβε, κατόπιν ανάθεσης από την εργοδότη επιχείρηση και συγκεκριμένα από τον νόμιμο εκπρόσωπο και υπεύθυνο αυτής Αγαμέμνονα Μπασισινά και δεύτερο κατηγορούμενο, να χειριστεί το ταχύπλοο σκάφος με την επωνυμία «ΤΟΥΤΤΙ» τ.μ. 338, στο οποίο ήταν δεμένα δύο θαλάσσια κεντροσκή μέσα αναψυχής, τύπου «σελάχι», πάνω στα οποία ήταν τοποθετημένα από δύο ανήλικα παιδιά, ανάμεσα τους και το θύμα, ο ανήλικος (ηλικίας 10 ετών) Μιχαήλ Πεσχαλόκης του Παναγιώτη. Περὶ την 17:00 ώρα και κατά τη διάρκεια του θαλάσσιου μέσου αναψυχής οι ανήλικοι επιβάτες ανατράπηκαν από τα θαλάσσια μέσα αναψυχής και έπεσαν στη θάλασσα. Ο πρώτος κατηγορούμενος δεν αντιλήφθηκε άμεσα την πτώση τους με συνέπεια να μην γνωρίζει την ακριβή θέση τους στην θάλασσα και στην προσπάθεια του να τα περισυλλέξει πραγματοποιήσε

να είχε αποφευχθεί ο θανάσιμος τροπικτισμός του ανηλίκου. Επίσης, ο πρώτος κατηγορούμενος δέχθηκε και διενέργησε την έλξη των θαλάσσιων μέσων αναφυχής με το επίμαχο ταχύπλοο παρά την ακαταλληλότητα των σωσιβίων τόσο του θανόντος, όσο και των λοιπών τριών επιβαίνοντων. Η ακαταλληλότητα των σωσιβίων συνίστατο στο μαύρο χρώμα τους καθώς και στο γεγονός ότι δεν ήταν σχεδιασμένα να κρατήσουν κάποιον στην επιφάνεια της θάλασσας. Σε περίπτωση που τα σωσίβια είχαν ανοιχτό χρώμα (κίτρινο ή πορτοκαλί) και διατηρούσαν τον ανήλικο στην επιφάνεια της θάλασσας θα ήταν ευκολότερο για το χειριστή του σκάφους να εντοπίσει τους ανηλίκους και να αποφευχθεί έτσι το μοιραίο χτύπημα. Η παραπάνω αμελής συμπεριφορά του πρώτου κατηγορουμένου σε συνδυασμό με τις οριακές καιρικές συνθήκες που επικρατούσαν προκάλυψαν τον θανάσιμο τροπικτισμό του Πασχαλάκη Μιχαήλ του Παναγιώτη. Ο δεύτερος κατηγορούμενος ανέθεσε και δεν απαγόρευσε τη διακυβέρνηση του ταχύπλοου «ΤΟΥΙΤΥ» και την έλξη με αυτό θαλάσσιου μέσου αναφυχής από τον πρώτο κατηγορούμενο, ο οποίος δεν είχε τα κατά νόμο απαραίτητα προσόντα για την ως άνω δραστηριότητα, όπως αυτά αναλυτικά περιγράφηκαν παραπάνω κατά παράβαση του άρθρου 22§2 περ. ι' του ΓΚΑ αρ. 20. Καίτοι γνώριζε ότι ο πρώτος κατηγορούμενος δεν δραστηριοποιούνταν απλώς ως βοηθός αλλά κυβερνούσε το ταχύπλοο που ήλκε θαλάσσια μέσα αναφυχής απαιτούνταν να κατέχει όχι απλώς άδεια χειριστή ταχύπλοου, την οποία πράγματι διέθετε, αλλά με από τις άδειες που αναφέρονται στο άρθρο 22§2 περ. ι' του ΓΚΑ αρ. 20. Συνεπώς, ο δεύτερος κατηγορούμενος χρησιμοποίησε εν προκειμένω και ανέθεσε την διενέργεια θαλάσσιου μέσου αναφυχής σε χειριστή ταχύπλοου «ανεκπαίδευτο» τυπικά, ανεπαρκή και έπειρο ουσιαστικά. Περαιτέρω, ο δεύτερος κατηγορούμενος ανέθεσε την έλξη του θαλάσσιου μέσου αναφυχής στον πρώτο κατηγορούμενο παρά την έλλειψη δεύτερου επιβαίνοντος προσώπου στο ταχύπλοο σκάφος κατά παράβαση της

... του άρθρου 297 του ΓΚΑ αρ. 20. Επίσης, χορήγησε στους ανή-
... και οι οποίες εκπαύονται σύμφωνα με τις οποίες δεν ε-
... των εγκριμένων και κατά να κρατήσουν κάποιον στην επιφάνεια της
... έλλειψης. Οι πράξεις και παραλείψεις αυτές του δεύτερου κατηγορου-
... μόνου συνδέονται αιτιολογικά και προκάλεσαν το θάνατο του Πασχαλάκη
... Νίκο του Γιανναγιάτη. Η αμαλή συμπεριφορά του δεύτερου κατηγο-
... ρούμενου επιτείνεται από το γεγονός, ότι η επιχείρηση λειτουργούσε χω-
... ρίς την απαιτούμενη από το νόμο άδεια και χωρίς την παρακώλυση του υπο-
... χρεωτικού από τη διάταξη του άρθρου 2258 του ΓΚΑ αρ. 20 «κατ' ενά-
... βαση» εκπροσώπου, ενώ δεν είχε λάβει την απαιτούμενη ειδική έγκριση
... για χορήγηση άδειας εκμίσθωσης καινοφανών μέσων αναψυχής, σύμφω-
... να με το άρθρο 36 του ΓΚΑ αρ. 20, συνθήκες οι οποίες σε συνδυασμό με
... τα παραπάνω, καθώς και με την ύπαρξη οριακών καιρικών συνθηκών
... οδηγούν στο συμπέρασμα ότι αυτός όφειλε να μην αναθέσει την διανέρ-
... γεια θαλάσσιου μέσου αναψυχής στον πρώτο κατηγορούμενο.

4) ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΣΕΙ η ισχύς των υπ' αριθμό 8 και 9/2016 διατά-
... ξων του Ανακριτή Πλημμελειοδικών Σύρου με τις οποίες επιβλήθηκαν ο
... περιοριστικός όρος της υποχρέωσης περιοδικής εμφάνισης του πρώτου
... κατηγορουμένου κατά το τελευταίο πενήνταμερο εκάστου τριμήνου στο
... Δ.Τ. του τόπου κατοικίας του και ο περιοριστικός όρος της απαγόρευσης
... εξόδου από τη χώρα στο δεύτερο κατηγορούμενο. Σύρος, 1/4/2016. Ο
... Εισαγγελέας (υπογραφή), Ευστάθιος Τρίπλης, Αντιεισαγγελέας Προτοδι-
... κίων.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

1. Κατόπιν υποβολής στον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Σύρου αι-
... τοπαγγέλτος σχηματισθείσης (κατ' άρθρο 243 παρ. 2 Κ.Π.Δ) δικογραφίας,

με το με αρ. φεικ 481-Α/2014 και αρ. πρ. πρ. 2789 από 19/10/2014 διαβίβα-
στικό έγγραφο του Διασύντοχ του Γραμματείου Μυκόνου, επισήθηκε με
την υπ. αρ. Α14/2014-1-2014 παραγγελία του Εισαγγελέα Πλημμε-
λειοδικών Σύρου για διπάργεια κύριας ανάκρισης, ποινική δίωξη
(Α.Ρ.Μ. Α14/630) σε βάρος των κατηγορουμένων α) Στυλιανού Κου-
τσούδοντη του Κωνσταντίνου-Όθωνα και της Μαρικένθης, που γεννήθηκε
την 21^η-7-1992 στο Αμαρούσιον Αττικής και κατοικεί στο Γουδί Αττι-
κής, επί της οδού Κυκλινοπούλου αριθμός 0α, και ήθη στην περιοχή Ζω-
γράφου Αττικής, στη Νέα Φοιτητική Εστία Εθνικού Μετσόβειου Πολυ-
τεχνείου, κτίριο 15 Γ, δωμάτιο 106 κατόχου του υπ. αρ. ΑΝ 055135/30-
1-2017 Α.Δ.Τ. εκδοθέντος από το Γ.Α. Ζαγράφου, με ΑΦΜ 118712278,
Δ.Ο.Υ. Κορίνθου, και β) Αγαμέμνονα Μπασκανά του Σταύρου και της
Χαρίκλειας, που γεννήθηκε την 13^η-10-1950 στην Αγιά ν. Λέρινας και
κατοικεί στην περιοχή «Φτελιάς» στη Μύκονο, κατόχου του υπ. αρ. ΑΒ
944187/21-10-2006 Α.Δ.Τ., εκδοθέντος από το Α.Τ. Μυκόνου, με ΑΦΜ
021706102, Δ.Ο.Υ. Μυκόνου, για το αδίκημα της διατάραξης της αποά-
λειας υδάτινης συγκοινωνίας εκ προθέσεως από την οποία προέκυψε κίν-
δυνος για ανθρώπους και επήλθε θάνατος ανθρώπου (άρθρα 1, 14, 16,
17, 18 εδ. α', 26 παρ. 1 εδ. α', 27 παρ. 1, 29, 51, 52, 60, 63, 79 και 291
παρ. 1 παρ. β', γ' ΠΚ), που φέρσται τελεσθέν την 11^η-8-2014 στη Μύκο-
νο. Στις 7-12-2015, ενόψει διαρκούσα η ανοιτέρω παραγγελθείσα κύρια
ανάκριση, η Ανακρίτρια Πλημμελειοδικών Σύρου με το με αρ. πρωτ.
770/7-12-2015 έγγραφο της, ανακοίνωσε στον Εισαγγελέα Πλημμελειο-
δικών Σύρου, ότι κατά την κρίση της, έπρεπε να γίνει ορθότερος χαρα-
κτηρισμός της άνω πράξης, για τους λόγους που εξέθετε σε αυτό. Στις
13-1-2016, ασκήθηκε από την Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Σύρου συ-
μπληρωματική ποινική δίωξη, με παραγγελία για κύρια ανάκριση, και για
την πράξη της έκθεσης από την οποία επήλθε θάνατος (άρθρα 1, 14, 16,
17, 18 εδ. α', 26 παρ. 1 εδ. α', 27 παρ. 1, 29, 51, 52, 60, 63, 79, 306 παρ.

Εισαγγελέας
Πλημμελειοδικών
Σύρου

Α

13

Εκεί (2 σπογγ. 01 ΠΚ), η ανακρίτρια είχε εκδώσει με αριθμό 01/2016 Διατάξη του πρώτου βαθμού κατά την οποία η ανακρίτρια του Συδούρου είχε κληθεί να ανακρίνει την αιτιολογημένη αίτηση της Α. Ανακρίτριας, με την επισήμανση να συναχθεί η άσκηση κύριας ανάκρισης επί της ήδη ασκηθείσας (με την υπ. αρ. Α.1449/ ποιν.γγ.α.1) ποινικής δίωξης, καθόσον, κατά το στάδιο εκείνο, δεν συντρέχει περίπτωση ορθότατου νόμιμου χαρακτηρισμού της πράξης (α ανωτέρω αποτευχθέντων στο με αρ. πρωτ. 64/13-1-2016 έγγραφο της Εισαγγελλίας Πρωτοδικών Σύρου). Την 1η-3-2016, ο Αναπληρωτής Ανακριτής Πλημμελειοδικών Σύρου εξέδωσε αναφορικά με το αδίκημα της διατάραξης της ασφάλειας της υδάτινης συγκοινωνίας εκ προθέσεως από την οποία προέκυψε κίνδυνος για ανθρώπους και επήλθε θάνατος ανθρώπου τις από 1-3-2016 τοπικές κλήσεις κατά των ως άνω κατηγορουμένων, διότι, κατά την κρίση του, από τα στοιχεία της δικογραφίας δεν προέκυπταν αποχρώσες ενδείξεις ενοχής τους (άρθρο 270 παρ. 1 εδ. β' ΚΠΔ). Ακολούθως, στις 2-3-2016, οι ανωτέρω κατηγορούμενοι κλήθηκαν για να υπολογηθούν ενώπιον του Ανακριτή Σύρου για το έτερο αδίκημα της έκθεσης από την οποία επήλθε θάνατος. Ο μεν πρώτος κατηγορούμενος, Σπυριανός Κουτσολόντης, απολογήθηκε για την πράξη αυτή ενώπιον του Ανακριτή Σύρου, στις 7-6-2016 και με τη με αριθμό 08/2016 Διάταξη του τελευταίου, επιβλήθηκε σε αυτόν ο περιοριστικός όρος της υποχρέωσης περιοδικής εμφάνισης του κατά το τελευταίο πενθήμερο εκάστου τριμήνου στο αστυνομικό τμήμα του τόπου κατοικίας του. Ο δε δεύτερος κατηγορούμενος, Αγαμέμνων Μπουσιανός, απολογήθηκε για την πράξη αυτή ενώπιον του Ανακριτή Σύρου, στις 10-6-2016 και με τη με αριθμό 09/2016 Διάταξη του Ανακριτή του Πρωτοδικείου Σύρου επιβλήθηκε σε αυτόν ο περιοριστικός όρος της απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα. Μετά τη νόμιμη παρέμβαση της κύριας ανάκρισης (α) με την έκδοση τοπικών κλήσεων, κατ' άρθρο 270 παρ. 1 εδ. β' ΚΠΔ, για τους δύο κατηγορουμένους, ανα-

φορικά με την ποινή διαβίωσης της σφερόλεως της υδάτινης συγκοινωνίας σε προέλευση από την οποία προέκυψε κίνδυνος για ανθρώπους και επήλθε θάνατος ανθρώπου και με τη λήψη της απολογίας τους, κατ' άρθρο 270 παρ. 1 εδ. α' ΚΠΔ, αναφορικά με τη δεύτερη πράξη της έκθεσης από την οποία επήλθε θάνατος] και τη γνωστοποίηση του πέρατος αυτής (κατ' άρθρο 398 παρ. 4 ΚΠΔ) στους διορισθέντες αντικλήτους κτηνιάτρους των πολιτικώς αναγόντων, Παναγιώτη-Μιχαήλ Παπαγελάκη και Έλευθερία Σαρεπέτσι, και αφιτέρου του δεύτερου κτηνοοργάνου, Αγαμέμνονα Μπασσιανά (βλ. τις από 10-5-2016 εκθέσεις γνωστοποίησης πέρατος ανέκρισης του Ανακριτή Σύρου στους δισηγόρους Σύρου, Μαρία Καζαντζάκη και Δημητρίου Συκουτρή, αντίστοιχα), η ανακριτική δικογραφία διαβιβάστηκε (με το με αρ. πρωτ. 246/10-6-2016 έγγραφο) από τον Ανακριτή Πλημμελειοδικών Σύρου στην Εισαγγελία Πλημμελειοδικών Σύρου, από όπου, όμως, επεστράφη στον ανωτέρω Ανακριτή με την από 6-7-2016 και με αρ. ΕΓ/2-16/328/27 παραγγελία του Αντεισαγγελέα Πλημμελειοδικών Σύρου, με αίτημα τη διενέργεια της αναφερόμενης στο έγγραφό του συμπληρωματικής ανακριτικής πράξης, ήτοι τη λήψη απολογίας από την Άννα Μπασσιανά του Αγαμέμνονος και της Βάνιας, γεννηθείσα στην Αθήνα στις 6-7-1982, κατοίκου Κερατέας Αττικής, στην οδό Παρκλάους αριθμός 11Α, κατόχου του με αρ. Τ385203 Α.Α.Τ., εκδοθέντος από το Α.Τ. Μυκόνου, με ΑΦΜ 118712278, κινήσει επέκτασης της ασκηθείσας ποινικής δίωξης και στο πρόσωπο της. Ακολούθως, η τελευταία κλήθηκε, προικισμένου να εξεταστεί ως κατηγορούμενη, απολογήθηκε δε στις 30-9-2016, ενώπιον του Ανακριτή Σύρου, μόνο για την πράξη της έκθεσης από την οποία επήλθε θάνατος και με τη σύμφωνη γνώμη του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Σύρου, αφέθηκε ελεύθερη, χωρίς να της επιβληθούν περιοριστικοί όροι. Προηγουμένως, ήτοι στις 26-9-2016, εκδόθηκε και για αυτήν, όσον αφορά στην πράξη της διατάραξης της ασφάλειας της υδάτινης συγκοινωνίας, τοπική κλήση, ώστε, κατά την κρι-

1

στη 30/12/2016 ημερομηνία η οποία και τα κείμενα της Ανακριτικής 308/2016 προέβλεπε την έκδοση βεβαίωσης από την οποία να προκύπτει ότι, εν συνεργεία, η άσκηση επιστροφής (δυνάμει του με αρ. πρωτ. 27-12-2016 έγγραφου) της 5-10-2016 στην Εισαγγελία, πραγματοποιήθηκε ως προς το μέρος των συμπληρωματικών ανακρινόμενων, που είχαν ζητηθεί (μετά και τη νέα, γνωστοποίηση του πέρατος της νέας ανάκρισης, κατ' άρθρο 308 παρ. 4 ΚΠΔ, στους διορισθέντες αντικλήτους αφενός των πολιτικώς ενγόντων, Παναγιώτη-Μιχαήλ Πασαγιάννη και Ελευθερία Σεριπέτση, και αφενόρου του διώκτου κατηγορουμένου, Αγαμέμωνα Μπασσιανό (βλ. την από 4-10-2016 και 30-9-2016 εκθέσεις γνωστοποίησης πέρατος ανάκρισης του Ανταρκτη Σύρου στους δικηγόρους Σύρου, Μαρία Καζαντζάκη και Δημητρίου Σικκοτή, αντίστοιχα). Κατόπιν των ανωτέρω, με την υπ' αριθμόν ΗΓ/2-16/431/10 από 17-12-2016 έγγραφη πρόταση του Αντιεπιγγελά Προϊοδικών Σύρου, Ευστάθιου Τρίπλη, (γνώση της οποίας ειδοποιήθηκαν τηλεφωνικά να λάβουν οι διάδοχοι, κατ' άρθρο 308 παρ. 2 ΚΠΔ, όπως τούτο προκύπτει από τη με αρ. 2730/29-12-2016 βεβαίωση, που υπογράφεται από τον Αντιεπιγγελέ Πλημμελειοδικών Σύρου, Ευστάθιο Τρίπλη), η υπέβαση εισήχθη νόμιμα ενόψει του περόντος Συμβουλίου, το οποίο δέχτηκε με το με αριθμό 24/2017 βούλευμά του, εκδοθέν στις 27-6-2017, τη διενέργεια περαιτέρω κρίσης ανάκρισης από τον ίδιο Ανακριτή προκειμένου να απευθυνθεί κατά των κατηγορουμένων, Σπυριδόν Κουτσοδόνη του Κωνσταντίνου-Θόδωρι, Αγαμέμωνα Μπασσιανό του Στεφάνου και Άννας Μπασσιανό του Αγαμέμωνα, κατηγορία για το αδίκημα της διατάραξης της ασφάλειας υδάτινης συγκοινωνίας εκ προθέσεως από την οποία προέκυψε κίνδυνος για ανθρώπους και επήλθε θάνατος ανθρώπου, καθώς και να κληθούν αυτοί σε απολογία, επιπλέον ός να αναγγείσει ο Ανακριτής οποιαδήποτε άλλη αναγκασία, κατά την κρίση του, αντικριτική πράξη για

τη διάρκεια της επίθεσης των αλβανικών από το ταξίδι τους σκόπευε να
λάσσει τον δρόμο για την Ελλάδα, σε όλη επί των οποίων επιβίβασε ο θάνατος
πραγματισθείς κατά την 11-8-2017 ανάγκας. Κατόπιν τούτου, με τη με
αριθμό ΕΓΓ/17/303/5β/4-7-2017 παραγγελία του Αντεισαγγελέα Πλημ-
μελειοδικών Σύρου, η υπόθεση διαβιβάστηκε εκ νέου στον ως άνω Ανα-
κριτή, προκειμένου να διενεργηθεί, σύμφωνα με το διατακτικό του παρα-
πάνω βουλεύματος, η διαταχθείσα συμπληρωματική κύρια ανάκριση.
Μετά την παράταση αυτής, με τη λήψη απολογίας των άνω τριών κατη-
γορουμένων, κατ' άρθρο 270 παρ. 1 εδ. α' ΚΠΔ, (επισημαίνεται ότι σε
αυτάς δεν απβλήθηκαν άλλοι πλην των πιο πάνω αναφερόμενων περιο-
ριστικών όρων), και τη γνωστοποίηση του πέρατός της (κατ' άρθρο 308
παρ. 4 ΚΠΔ) στους διορισθέντες αντικλήτους αφενός των πολιτικώς ανα-
γόντων, Παναγιώτη-Μιχαήλ Πασχαλάκη και Φλευθερία Σερπέτση, και
αφετέρου του δεύτερου κατηγορουμένου, Αγαμέμνονα Μπασσιανά (βλ.
τις από 9-1-2018 εκθέσεις γνωστοποίησης πέρατος ανάκρισης του Ανα-
κριτή Σύρου στους δικηγόρους Σύρου, Μαρία Καζαντζάκη και Δημήτριο
Συκουερή, αντίστοιχα), η ανακριτική δικαστογραφία διαβιβάστηκε (με το με
αρ. πρωτ. 2/9-1-2018 έγγραφο) από τον Ανακριτή Πλημμελειοδικών Σύ-
ρου στον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Σύρου. Έδη με την προπαρατε-
θείσα κατ' νόμο εισαγγελική πρόταση (της οποίας έλαβαν γνώση, κατ'
άρθρο 308 παρ. 2 ΚΠΔ, οι πιο πάνω πολιτικώς αναγόντες και ο δεύτερος
κατηγορούμενος, Αγαμέμνονας Μπασσιανός) η υπόθεση επανακινείται
νόμιμα ενώπιον του Συμβουλίου τούτου σύμφωνα με τις διατάξεις των
άρθρων 32 παρ. 1 και 4, 138 παρ. 2 εδ. β', 308 παρ. 1 και 315 ΚΠΔ, επι-
προσθέτως δε, εγχειρίστηκαν στο Συμβούλιο, στις 5-4-2018 και 20-4-
2018, τα με ημερομηνία 5-4-2018 και 18-4-2018 υπομνήματα του δεύτε-
ρου κατηγορουμένου, Αγαμέμνονα Μπασσιανά, και των πολιτικώς αναγύ-
ντων, αντίστοιχα.

II. Κατά την πρώτη παράγραφο του άρθρου 291 ΠΚ: «1. Όποιος με

2. Ο κίνδυνος που προκύπτει από την ασφάλεια των εργαζομένων - αλκοολικό ποτό
από άμεση συνταγογράφηση που αφορά στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η ασφάλεια των εργαζομένων είναι σε κίνδυνο από την πράξη μπορεί να προκύψει κινδύνος σε ξένα πράγματα β) με κλέψιψη, αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο γ) με κλέψιψη, ισόβια ή πρόσκαιρη, αυλάχιστον δεκαετιών. Αν στην περίπτωση του στοιχείου β' επήλθε θάνατος». Από τις παραπάνω διατάξεις προκύπτει ότι, για τη στοιχειοθέτηση του από αυτές προβλεπόμενου εγκλήματος, απαιτείται αντικειμενικά ή καθ' ευσυνείδηστο τρόπο διατύπωση με πράξη ή παραλείψη της ασφάλειας, εκτός του άλλων και της υδάτινης συγκοινωνίας ή ακτοπλοΐας, έτσι ώστε να είναι δυνατό να προκύψει κίνδυνος σε ξένα πράγματα και κίνδυνος ζωής ή υγείας ανθρώπου ή να επήλθε θάνατος. Συνεπώς η ολοκλήρωση του συγκεκριμένου εγκλήματος στην ποινικοποίησή του αυτή δεν προϋποθέτει και την πραγματική επέλευση του κινδύνου, αλλά αρκεί η πράξη ή η παραλείψη να προκαλέσει άρση της ασφάλειας της υδάτινης συγκοινωνίας (στην κρινόμενη περίπτωση) και δυνατότητα επέλευσης του κινδύνου για άνθρωπο (ΑΠ 1055/2005 δημοσίευση στην ΤρΝομΠέτρ «ΝΟΜΟΣ»). Εξ προστατευόμενου έννομο αγαθού υποστηρίζεται ότι τούτο είναι η ασφάλεια της υδάτινης (αν προκειμένου) συγκοινωνίας (μετακίνηση προσώπων ή πραγμάτων), που διαξάγεται με κλειόμενα σκάφη, ιδιωτικά ή δημόσια, επιπρόσθετα δε και η ζωή, η σωματική ακεραιότητα και η ιδιοκτησία (βλ. Γ. Δανιήλ σε Αριστοτέλη Χαρολαμπίδη, Ποινικός Κώδικας, Έρμηνεία Κατ' άρθρο, Τόμος Δεύτερος, 2^η έκδοση 2014, άρθρο 291, πλαγιόριθ. 2-9, σελ. 2159-2162 και τις εκεί παραπομπές και Δημητρή Μαργαρίτη Ποινικός Κώδικας, Έρμηνεία-Εφαρμογή, 3^η έκδοση 2014, άρθρο 291, πλαγιόριθ. 1, σελ. 849, βλ. ακόμη για το νομικό πλαίσιο του αδικήματος του άρθρου 291 ΠΚ την από 12-10-2016 γνωμοδότηση του Χριστού Μυλιανούπουλου, που προσκομίσθηκε από τους πολιτικούς ανάγοντες). Υδάτινη

θε συγκοινωνία να είναι στενή και λαμβάνει χώρα με κάθε πρόσβαστο μέ-
σο και εκτελείται πέρα από τη θάλασσα, σε κάθε άλλο ποταμό ποταμο χέρο,
όπως ποτάμια, ανέρογας, καπάλια και λίμνες. Αντικείμενο του εγκλήμα-
τος του άρθρου 291 ΠΚ, όσον αφορά στην προστασία της υδάτινης συ-
γκοινωνίας, είναι οι υδάτινες οδοί (σε θάλασσα, ποτάμια και λίμνες) με
τα κάθε είδους πλεούμενα σε αυτές και με τις εγκαταστάσεις, που εξυπη-
ρετούν την επιβίβαση και αποβίβαση, όπως λιμάνια και προβλήτες. Η
διατάραξη της ασφάλειας μπορεί να πραγματοποιηθεί με οποιοδήποτε
τρόπο, ο οποίος προκαλεί ενωμάλια, καθυστέρηση στη λειτουργία και
γενική παρεμπόδιση της ασφαλούς κυκλοφορίας (ΑιθέκθΣχΠΚ 1933,
σελ 412). Όσον αφορά στην υποκειμενική υπόσταση του εγκλήματος
στην προπαρατεθείσα παράγραφο, η ιδιοσυστασία του είναι τέτοια, ώστε
αρκεί κάθε μορφή δόλου, επομένως και ο ενδεχόμενος δόλος (άρθρο 27
παρ. 1 ΠΚ), ο οποίος πρέπει να επικυλύπτει όλα τα προβλεπόμενα στοι-
χεία της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος. Ειδικότερα, με άμε-
σο δόλο, κατά την έννοια του άρθρου 27 παρ. 1 ΠΚ, ενεργεί όποιος επι-
διώκει την παραγωγή του εγκληματικού αποτελέσματος, καθώς και αυτός
που δεν το επιδιώκει, αλλά προβλέπει ότι τούτο αποτελεί την αναγκαία
συνέπεια της πράξης ή παράλειψης του και δεν αρίσταται αυτής, ενώ με
ενδεχόμενο δόλο πράττει εκείνος ο οποίος προβλέπει ως ενδεχόμενο το
εγκληματικό αποτέλεσμα και το αποδέχεται. Κατά συνέπεια, επί του ως
άνω εγκλήματος, με άμεσο δόλο ενεργεί, όποιος γνωρίζει και επιδιώκει
τη διατάραξη της ασφάλειας της υδάτινης συγκοινωνίας, αλλά και εκεί-
νος που προβλέπει ότι τούτο αποτελεί την αναγκαία συνέπεια της πράξης
ή της παράλειψης του (από σφαιρόμενη ενέργεια), με συνείδηση ότι ε-
ντόθεν είναι δυνατόν να προκύψει κίνδυνος σε άνθρωπο και δεν αρίστα-
ται της συμπεριφοράς του αυτής. Η απαιτούμενη κατά τον νόμο πρόθεση,
πρέπει να καλύπτει, όχι τον θάνατο ή τη σωματική βλάβη, ή ακόμη τη
δημιουργία κινδύνου για τη ζωή και τη σωματική ακεραιότητα των επι-

2
23

2

Η αποδοχή του συγκεκριμένου ατόμου, είναι, επιπλέον, εφόσον η ύπαρξη της πράξης του ή της παράλειψής του, είναι οφεισμένη σε κάποιο αίτιο, και κινείται από αυτό. Ενδεχόμενος δόλος ή καιρολογικό "δόλος αναδυσχέρειας του ενδεχομένου", η ύπαρξη του αδικητή να αποβλέπεται ειδικώς, υπάρχει στην πρότασή, κατά την οποία ο δράστης δεν προβλέπει το εγκληματικό αποτέλεσμα, αλλά αποβλέπει σε κάτι άλλο, προβλέπει όμως, ότι η εκτέλεση της επιδίωξης του αυτής θα έχει ως πιθανή συνέπεια την πραγμάτωση του εγκληματικού αποτελέσματος και, παρά τούτο, προχωρεί στην τέλεση της πράξης του. Ειδικότερα, κατά τον προσδιορισμό της έννοιας του ενδεχομένου δόλου ο ΠΚ ακολουθεί τη θεωρία της εγκληματικής επιδοκιμασίας, σύμφωνα με την οποία η ύπαρξη της συγκεκριμένης μορφής υπαιτιότητας καταφέρεται όταν, το μόνον ότι ο δράστης προέβλεψε το αποτέλεσμα ως ενδεχόμενη συνέπεια της πράξης του ή της παράλειψής του (γνωσιολογικό στοιχείο), το δε ότι το αποδέχθηκε (βουλητικό - ψυχολογικό στοιχείο). Ο εμπορούμενος από ενδεχόμενο δόλο δράστης δύναται να έχει ως προς το εγκληματικό αποτέλεσμα μία καλύτερη στάση είτε θετικής επιδοκιμασίας είτε απλής επιδοκιμασίας είτε αδιαφορίας ή ακόμη, να του είναι και αποκρουστικό, κατ'άλλο δε μέλλον δεν το ενδιαφέρει, πάλιν όμως, στο βαθμό που διαβλέπει ότι το αποτέλεσμα αυτό ενδέχεται να πραγματοποιηθεί, ο δράστης δεν διαφοροποιεί την εξωτερική του συμπεριφορά (πράξη ή παράλειψη) προκειμένου να αποτρέψει την επέλευσή του, αλλά ενδιαφέρει την αποδέχεται. Η αποδοχή εκφράζει το βουλητικό στοιχείο του δόλου και υποδηλώνει τη συγκεκριμένη του δράστη στην επέλευση του αποτελέσματος, χωρίς να ασκεί επιρροή το αν το αποτέλεσμα που προέβλεψε ως πιθανό του ήταν επιθυμητό ή όχι. Σε όσες όμως περιπτώσεις ο δράστης προέβη στην πράξη του, αν και δεν επιθυμούσε πράγματι το αποτέλεσμα, το βουλητικό στοιχείο αναζητείται στην εκ μέρους του στάθμιση των κινήων που τον

δράσαν και του σκοπού που επιδιώκει, προκειμένου να κριθεί αν αυτό συνιστά λόγο πινά να αξιολογηθεί στην αποδοχή του. Πρέπει «αποδέχονται» τον κίνδυνο επέλευσης του αποτελέσματος σημαίνει ότι σταθμίζω τα υπέρ και τα κατά με βάση τα δεδομένα στοιχεία και αποφασίζω να προβά στην πράξη, για τον λόγο ότι αυτό είναι σημαντικότερο από τον φόβο μήπως επέλθει τελικώς το αποτέλεσμα. Η αποδοχή αυτή, στην οποία αποτυπώνεται ο ψυχικός σύνδεσμος του δράστη με το παράνομο αποτέλεσμα, πρέπει πάντοτε να αποδεικνύεται και δεν τριαιμάρται από τον βαθμό πιθανότητας με την οποία τούτο προβλέφθηκε. Ο βαθμός αυτός, όταν μάλιστα αξιολογείται ως ιδιαίτερα υψηλός, παρέχει ισχυρή ένδειξη για την ψυχική στάση του δράστη και συνεκτιμάται με τις λοιπές αποδείξεις, προκειμένου να διαπιστωθεί αν ο τελευταίος αποδέχθηκε το αποτέλεσμα, οπότε όμως υποκαθιστά το βουλητικό στοιχείο του δόλου (ΟΛΑΠ 8/2005 δημοσίευση στην ΤρΝομΠΔλη «ΝΟΜΟΣ»). Η αποδοχή ειδικότερα του εγκληματικού αποτελέσματος αποτελεί το κυρίαρχο στοιχείο της έννοιας του ενδεχόμενου δόλου και εννοιολογικά είναι εντελώς διαφορετική από την πεποίθηση (πίστη) ή την ελπίδα ή την ευχή αποφυγής του (μη επέλευσής του), η οποία πεποίθηση, ελπίδα ή ευχή αποτελεί κατά το άρθρο 28 του ΠΚ στοιχείο της ενσυνείδητης αμέλειας, αλλά και την ειδικού διαφορά μεταξύ του ενδεχόμενου δόλου και της ενσυνείδητης αμέλειας, αφού η πρόβλεψη του εγκληματικού αποτελέσματος αποτελεί κοινό και των δύο τούτων στοιχεία. Η συνδρομή του στοιχείου της αποδοχής είναι ζήτημα απόδειξης και δεν προκυβερίζεται από το βαθμό της πιθανότητας, με την οποία προβλέφθηκε το εγκληματικό αποτέλεσμα, ούτε από τη διαπίστωση, ότι ο δράστης, μολονότι προείδε τούτο ως δυνατό, προχώρησε στην πράξη του ή ανεδέχθηκε την παράλειψή του, δίχως να λάβει υπόψη του μια τέτοια προειδοποίηση δεδομένου ότι, όπως προαναφέρθηκε, η έννοια του δόλου, είτε αμέσου είτε ενδεχομένου, συντίθεται από το γνωστικό και το βουλητικό στοιχείο του

προβλεπόμενος γινόμενος κατά αποτέλεσμα, π.χ. το ότι ο δόλος ή ο σκοπός είναι ενδεχόμενα κατά την πράξη, γιατί ο δράστης, κατά την πράξη, με την συνείδηση του υψηλού κινδύνου επέλευσης του εγκληματικού αποτελέσματος, από τυχόν πράξεις ή παραλείψεις του δράστη, για να μεταβάλει σε ενδεχόμενο δόλο μια βαριά ή ελαφρά παραβίαση του οικείου καθήκοντος επιμέλειας, αλλά προσυμπεταίεται και η διαπίστωση, ότι ο υπαίτιος, κατά την κρίσιμη χρονική στιγμή της πράξης ή της παράλειψής του, δεν απόβησε από τη συνείδησή του την κατάσταση του εκ των εναρμονιών του αυτών προβλεπόμενος, ως δυνατόν να επέλθει, εγκληματικού αποτελέσματος και εντούθεν το επιδοκίμασε [Α/1 664/2015, 123/2015 δημοσίευση στην Τριτομιά (ληρ «ΕΛΘΥΜΕΣ»). Δύο δε από τα κυριότερα αντικειμενικά κριτήρια που χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό του γνωσιολογικού στοιχείου και, κατά συνέπεια, της βουλητικής στάσης του δράστη, είναι το ποσοστό επικινδυνότητας και η τυχόν ιδιότητα του σκοπού που επιδιώκει ο δράστης με την πράξη του. Όσον αφορά το πρώτο, η χρησιμότητά του ως ενδεικτικού στοιχείου της βουλητικής στάσης δεν μπορεί να αμφισβητηθεί, γιατί όταν ένας δράστης προβαίνει στο εγχείρημα, παρά το υψηλό ποσοστό κινδύνου, λογικό είναι να εληφθεί το συμπέρασμα ότι αποδέχεται το αποτέλεσμα. Εξ άλλου, όσον αφορά τον δεύτερο, χρησιμοποιείται υπό την όνομα ότι ο δράστης που προβάλει την πιθανότητα επέλευσης του αποτελέσματος γιατί τον ενδιαφέρει η επιτυχία κάποιου συγκεκριμένου σκοπού, ενεργεί με ενδεχόμενο δόλο. Άλλωστε, η «ελπίδα» και κατά μείζονα λόγο η απλή ευχή ή επιθυμία του δράστη να μην επέλθει το προβλεπόμενο από αυτόν ως ενδεχόμενο εγκληματικό αποτέλεσμα, εντάσσονται στο πεδίο του ενδεχόμενου δόλου και όχι στο πεδίο της συγγενούς προς αυτόν εννοίας της «ανσυνείδητης αμέλειας», για τη συνδρομή της οποίας απαιτείται όχι ελπίδα, αλλά πίστη περί μη επέλευσης του εγκληματικού αποτελέσματος.

Τότε και όσον η πιο αυστηρή και αυστηρότερη διακρίση γίνεται με τη κλίμακα αποφυγής του εγκληματικού αποτελέσματος, κατάδειξη των υπευθυνών για το έγκλημα είναι η επίτευξη του τελικού σκοπού του, παρά τη διαπύλαξη του ενόμου αγαθού, του οποίου πιθανολογείται η βλάβη. Έξως την κατεύθυνση αυτή έχει εξαχθεί και ο προσδιορισμός της έννοιας του ενδιαχόμενου δόλου από την επιστήμη και γίνεται δεκτό ότι τέτοιος δόλος υπάρχει στην περίπτωση κατά την οποία ο δράστης έλαβε σοβαρά υπ' όψιν το ενδεχόμενο πραγμάτωσης της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος και, αφού το στάθμισε με ό,τι υπεδίωκε με την πράξη του, έκρινε αυτό ως τόσο σημαντικό, ώστε ακόμη και αν το αξιόποινο αποτέλεσμα δεν ήταν γι' αυτόν αποδεκτό ή ήταν ακόμη και αποδοκιμαστέο, αποφάσισε, παρά τούτο, να προχωρήσει στην πράξη, ελπίζοντας, ευχόμενος στην καλύτερη περίπτωση, ότι το αποτέλεσμα τελικώς δεν θα επέλθει. Αντίθετα με τα ανωτέρω ως «αντενδείκτες-αντίρροποι παράγοντες» ύπαρξης ενδιαχόμενου δόλου και υποβάθμισής του, κατ' ακολουθία, σε εμέλεια κάποιας μορφής, εφόσον ασφαλώς συντρέχουν και οι λοιποί συναφείς όροι του νόμου, λειτουργούν, μεταξύ άλλων, (i) το επιχείρημα περί της «μη νοητής αυτοδικινδύνευσης» του δράστη, (ii) η απουσία λογικού κινήριου, (iii) η εξουκρίωση του δράστη με τον κίνδυνο, (iv) η λήψη απυτρεπτικών μέτρων, (v) η συμπεριφορά του δράστη μετά την πράξη κλπ. [βλ. σχετικά Στ. Παπαγεωργίου Γεωργιάσε Αριστοτέλη Χυραλιμπάκη, Ποινικός Κώδικας, Ερμηνεία Κατ' άρθρο, Τόμος Πρώτος, 2^η έκδοση 2014, άρθρο 27, πλαγιάριθ. 7 έως 16, σελ. 341-349 και τις εκεί εδακότερες παραπομπές σε νομολογία και θεωρία]. Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 15 ΠΚ όπου ο νόμος για την ύπαρξη αξιόποινης πράξης απαιτεί να έχει επέλθει ορισμένο αποτέλεσμα, ή μη αποτροπή του τιμωρείται όπως η πρόκλησή του με ενέργεια, αν ο υπαίτιος της παράλειψης είχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση να παρεμποδίσει την επέλευση του αποτελέσματος. Η διάταξη αυτή προβλέπει το δια

παράλειψη π.χ. ενός αυτοκινήτου, που οδηγεί στην παραγωγή ενός ατυχήματος, που προκαλείται από την παραμέληση του οδηγού, είναι αντικειμενική υποστολή οφεισμένου εγκλήματος τέλεσως επιβαλλόμενος από αυτόν που δι' ενεργείας παράλειψης αποτελείσματος, δηλαδή ο δράστης του εγκλήματος τέλεσης. Πρόκειται για ειδική μορφή εγκλήματος, δεδομένου ότι η αντικειμενική υποστολή του τελείται όχι μόνο δι' ενεργείας, αλλά και δια παράλειψης, που εξαρκούνται νομικώς με την δι' ενεργείας παραγωγή του αποτελέσματος. Προϋπόθεση παραγωγής της είναι η ύπαρξη, ιδιαίτερης, δηλαδή ειδικής και όχι γενικής υποχρέωσης του υπαιτίου για ενέργεια που τείνει στην παρεμπόδιση του αποτελέσματος, για την εκτέλεση του οποίου ο νόμος απειλεί ορισμένη ποινή. Η υποχρέωση αυτή μπορεί να πηγάζει κυρίως: α) από ρητή διάταξη νόμου, β) από σύμπλεγμα νομικών καθηκόντων, που συνδέονται με ορισμένη έννομη σχέση του υπαιτίου, γ) από ειδική σχέση που θεμελιώθηκε, είτε συνταξια σύμβασης, είτε απλώς υπό προηγούμενη ενέργεια, από την οποία ο υπαίτιος της παράλειψης αναδέχθηκε εκουσίως την αποτροπή κινδύνων στο μέλλον και δ) από προηγούμενη πράξη του υπαιτίου (ενέργεια ή παράλειψη), συνέπεια της οποίας δημιουργήθηκε ο κίνδυνος επέλευσης του εγκληματικού αποτελέσματος. Η ιδιαίτερη νομική υποχρέωση πρέπει να αναφέρεται και να αιτιολογείται στην απόφαση, ειδικός εάν προκύπτει από την ιδιότητα του υπαιτίου, έτσι ώστε να μην είναι αναγκαιώς ο πρωτοδικισμός αυτής από ειδική διάταξη νόμου (ΟΛΑΔ: 4/2010, ΑΠ 515/2016, 1530/2008 δημοσίευση στην ΤρΝομΠλησ «ΝΟΜΟΣ»). Τέλος, κατά το άρθρο 306 παρ. 1 ΓΚ, "όποιος εκθέτει άλλον και έτσι τον καθιστά αβοήθητο, καθώς και όποιος με πρόθεση αφήνει αβοήθητο πρόσωπο που το έχει στην προστασία του ή που έχει υποχρέωση να το διατρέφει και να το περιθάλπει ή να το μεταφέρει, ή πρόσωπο που ο ίδιος τραυματίσε υπαίτια, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών". Από το

αποτέλεση, αυτή προκύπτει ότι η επικείμενη απόσταση που υπάρχει μεταξύ της έκθεσης, το οποίο είναι έγκλημα συγκατακλυμένη διακινδύνευση, και της λήψης με δύο τρόπους και ειδικότερα, είτε με την έκθεση αλλοίω, είτε, όπως να καταστεί αβοήθητος (έκθεση εν στανή έννοια), είτε με την άφραση αβοήθητου του προσώπου που βρίσκεται υπό την προστασία κ.λ.π. του δράστη. Η έννοια των φράσεων και νόμου "καθιστά αβοήθητο" και "αφήνει αβοήθητο" είναι ότι και στις δύο αυτές περιπτώσεις δημιουργείται κατάσταση "ανδεχομένου" κινδύνου για τη ζωή ή την υγεία του καθόντος (Αιτιαλ. Έκθεση Σχ. ΠΚ, 464) ή επίτασης του απουμβάντος κινδύνου. Ειδικότερα, ο πρώτος τρόπος τέλεσης του εγκλήματος της έκθεσης, σε στενή έννοια, υπάρχει όταν με μια θετική ενέργεια (ή παράλειψη) του δράστη, το θύμα μεταφέρεται από μία σχετικώς ασφαλή θέση σε μία άλλη ανασφαλή και έτσι εκτίθεται σε κίνδυνο η ζωή ή υγεία του. Η αβοήθητη θέση στην οποία περιέρχεται το θύμα, πρέπει να είναι τέτοια, που να μην μπορεί να βοηθήσει τον εαυτό του και να μην αναμένεται με ασφάλεια ή έστω μεγάλη πιθανότητα βοήθεια από έξω για την αποτροπή του κινδύνου, ή με άλλες λόγια συνίσταται στη δημιουργία όρων με τους οποίους αρχίζει μια αυτοδύναμη διαδικασία που θα οδηγήσει σε βλάβη του εννόμου αγαθού της ζωής, αν δεν ανακοπεί με οποιονδήποτε τρόπο. Επομένως, είναι αδιάφορο εάν το θύμα τελικά διασωθεί με την παρέμβαση τρίτων ή από τύχη. Και τούτο γιατί στα εγκλήματα ειδικής διακινδύνευσης, στα οποία εντάσσεται και η έκθεση, η συμπεριφορά του δράστη εξαντλείται στην πρόκληση του κινδύνου και δεν συνδέεται με την επέλευση της βλάβης. Επομένως, είναι αδιάφορο εάν αναμένεται με βεβαιότητα ή με υψηλή πιθανότητα η παροχή βοήθειας από τρίτο. Το έγκλημα της έκθεσης, ως έγκλημα ενέργειας, μπορεί να τελεσθεί και με παράλειψη (άρθρο 15 ΠΚ). Ο δεύτερος δε τρόπος πραγμάτωσης του εγκλήματος (η "άφραση του θύματος αβοήθητου"), ως έγκλημα γνήσιο παράλειψης, διαρκές και ουσιαστικό (αφού το αποτέλεσμα είναι η διακινδύνευση αυ-

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ
ΕΡΓΑΣΙΟ

11

συμπεριλαμβανόμενα και την προηγουμένη κατά τα ανωτέρω περιλαμβανόμενη
πρωτοδικαία και συγκεκριμένα από τις καταθέσεις των μαρτύρων που
εξετάσθηκαν τις από 11-6-2014 υπέρ των γνωμοδοτήσεων της ιατροδικαστικής
Κ.Υ. Μυκόνου, τη με αριθμό πρωτ. νεκροτομής 2920/12-8-2014 ιατροδι-
καστική έκθεση νεκροψίας-νεκροτομής της ιατροδικαστή Ειρήνης Λού-
κουλα της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Αιγαίου, τη με αρ. πρωτ. 2300/2-
1-2015 έκθεση τοξικολογικής εξέτασης του Εργαστηρίου Ιατροδικαστι-
κής και Τοξικολογίας της Ιατρικής Σχολής του Εθνικού και Καποδι-
στριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, την από 13-9-2014 έκθεση πραγματο-
γνωμοσύνης του πραγματογνώμονα-Γιλιέρχου Α' ΕΝ (συνταξιούχου),
Σωκράτη Καφρετζόπουλου, την από 5-10-2014 έκθεση πραγματογνωμο-
σύνης του πραγματογνώμονα-Αικλ. Ναυπηγού-Μηχανολόγου Μηχανι-
κού, Γρηγόρη Μπέτλου, τη με αριθμό πρωτοκόλλου στο Ανακριτικό
Γραφείο Σύρου 583/5-12-2017 έκθεση πραγματογνωμοσύνης του πραγ-
ματογνώμονα-Ανθυπασπιστή Λ.Σ., Αθανάσιου Παρλαπάνου, την από 11-
12-2017 έκθεση του διορισθέντος από τους πολιτικώς ενόχοντες τεχνικού
συμβούλου, Άγγελου Αργυρακόπουλου, τη γνωμοδότηση του Διπλ.
Νευρηγού-Μηχ/γου και Ηλεκτρολόγου Μηχανικού, Μιχαήλ Θεοδορίδη,
και όλα ενδεικτικώς τα έγγραφα, που υπάρχουν στη δικογραφία, σε συν-
δυασμό με τις απολογίες των κατηγορουμένων Στυλιανού Κουτσουδόνη,
Αγαμέμνονα Ξηπουριανό και Άννα Ξηπουριανό (βλ. τα από 7-6-2016 και
27-12-2017 που αφορούν στον πρώτο, 10-6-2016 και 19-12-2017 που
αφορούν στον δεύτερο και 30-9-2016 και 19-12-2017 που αφορούν στην
 τρίτη απολογητικά υπομνήματα, τα οποία εγχειρίστηκαν την ίδια ημερο-
μηνία ενώπιον του Ανακριτή Σύρου), ως και τα υποβληθέντα ενώπιον
του Συμβουλίου τούτου υπομνήματα, ήτοι το από 18-4-2018 υπόμνημα
των πολιτικώς ενόχων, που κατατέθηκε στις 20-4-2018 (καθώς και το
κατατεθέν από τους ίδιους στις 10-1-2017 από 9-1-2017 υπόμνημά τους),
καθώς και το από 5-4-2018 υπόμνημα του δεύτερου κατηγορουμένου,

11-6-2014
11-6-2014

11

υπερλογιστικών στοιχείων, και να συμπεριλαμβάνεται στο την κατά τοσο αρμόδια Λιμενική Αρχή, άδεια εκμίσθωσης, η οποία χορηγούνται, μετά την έγκριση των Δικαιολογητικών και εφόσον επιπιστώνεται ότι ο ενδιαφερόμενος κατέχει τα απαραίτητα προσόντα και πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις. Μεταξύ των λοιπών δικαιολογητικών, που έπρεπε να προσκομίζονται, ώστε να χορηγηθεί στον ενδιαφερόμενο άδεια εκμίσθωσης θαλάσσιου σκι, θαλάσσιου αλεξίπτωτου, θαλάσσιου έλικτηρου, θαλάσσιου δακτυλιδιού και όποιου άλλου προσομοιάζει με αυτά (ελκόμενα από ταχύπλοο σκάφος) ήταν, κατά τα προβλεπόμενα από το ίδιο ως άνω άρθρο 22 παρ. 2 παρ. 1' του άνω Κανονισμού «.....(1) άδεια προπονητή θαλάσσιου σκοποβολής κατηγορίας της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού (ΓΓΑ) και επί διατίε τουλάχιστο, άδεια χειριστή ταχύπλοου σκάφους ή (2) πτυχίο ΤΕΦΑΑ με ειδικότητα στο θαλάσσιο σκι και επί ένα τουλάχιστο έτος, άδεια χειριστή ταχύπλοου σκάφους ή (3) άδεια εκπαιδευτή θαλάσσιου σκι, σε ισχύ, τη οποίας είχε πιστοποιηθεί η εγκυρότητα της κατά τις διατάξεις του Γ.Κ.Α. αριθ. 37 (ΦΕΚ 191 Β'/2004) και ο κάτοχος της είχε κατά το παρελθόν ασκήσει, με άδεια της Λιμενικής Αρχής, το επάγγελμα του εκμισθωτή ή παρείχε σε εκμισθωτή πραγματικά και ενεργή υπηρεσίες σε ελκόμενα από ταχύπλοο σκάφος θαλάσσια μέσα αναψυχής. Η ισχύς της άδειας εκπαιδευτή καθορίζεται από τον εκδότη της. Για τους βοηθητικούς αναστήρα, εφόσον ασχολούνται ενεργά με τη διένεργεια θαλάσσιου σκι ή θαλάσσιου αλεξίπτωτου ή θαλάσσιου έλικτηρου ή θαλάσσιου δακτυλιδιού ή άλλου μέσου που προσομοιάζει με αυτά (ελκόμενου από ταχύπλοο σκάφος), απαιτούνται τα ίδια προσόντα. Επικυρωμένα φωτοαντίγραφα των πιο πάνω αδειών, των πτυχίων ΤΕΦΑΑ και των αδειών χειριστών ταχύπλοου σκαφών, υποβάλλονται στη Λιμενική Αρχή, μαζί με την αίτηση χορήγησης της άδειας.....». Επισημαίνεται, στο σημείο αυτό, ότι σε περίπτωση που η άδεια εκμίσθωσης θαλάσσιων μέσων αναψυχής εκδίδεται στο όνομα νομικού προσώπου (όπως και στην εν λόγω υπόθεση),

Αρμόδια ΓΕ
Λιμενική Αρχή

ΑΙ
12/1

12/1

20
1. Η εταιρεία κατά το έτος 2014 υπέβαλε στην Αλιμενική Αρχή (αριθμ. 8 του ίδιου ως άνω άρθρου 22). Η εν λόγω εταιρεία, κατά το έτος 2014, που έλαβε χώρα ο πάνσομος τραυματισμός του ανηλίκου, στερωμένου της κατά νόμο αναγκασίας άδειας, αφού παρότι, στις αρχές του έτους (31-1-2014), είχε υποβάλει δια του νομίμου εκπροσώπου της-δευτέρου κατηγορουμένου, σχετικές αιτήσεις τόσο αναίτησης όσο και χορήγησης άδειας ανέπλου του Αλιμενερχείου Μυκόνου, ποτέτοις καμία εξ αυτών δεν της είχε χορηγηθεί. Κρίσιμο δε είναι ότι κατά τα προηγούμενα έτη 2009, 2010 και 2012, η πιο πάνω εταιρεία ελάμβανε τη σχετική άδεια (που είχε ετήσια ισχύ), με οριζόμενη «κατ' ανώτατο» εκπρόσωπο την τρίτη κατηγορουμένη (Άννα Μπασιτανά), στερόρρυθμο μέλος της άνω εταιρείας, καθόσον η τελευταία, ως κάτοχος της υπ' αρ. πρωτ. 41320 από 17-9-2008 άδειας άσκησης επαγγέλματος προπονήτριας θαλάσσιου σκι Γ' κατηγορίας, ήταν η μόνη που διέθετε τα απαιτούμενα τυπικά προσόντα για τη διενέργεια θαλάσσιων μέσων αναψυχής, σύμφωνα με το άρθρο 22 παρ. 2 περ. ι' του ΓΚΑ αρ. 20. Ομοίως και κατά το έτος 2014, καρκί τα όσα η τελευταία, κατά την απολογία της, ισχυρίστηκε περί του ότι δεν είχε δηλωθεί ως εκπρόσωπος της ασκούμενης από την εταιρεία επιχείρησης, εωστόσο, το ονοματεπώνυμό της είχε αναγραφεί στην οικεία θέση (όπου αναγράφονται τα στοιχεία του «εκπρόσωπου» για την εκμίσθωση των θαλάσσιων μέσων αναψυχής) της υποβληθείσας με αρ. πρωτ. 216/31-1-2014 αίτησης της εταιρείας προς τη Αλιμενική Αρχή Μυκόνου, η οποία αίτηση έφερε τον τίτλο «ΑΙΤΗΣΗ για χορήγηση άδειας εκμίσθωσης θαλάσσιων μέσων αναψυχής σ' στάδιο» και η υποβληθείσας αποτελούσε, κατά την παρ. 2 του άρθρου 22 του ΓΚΑ, την έναρξη της διαδικασίας για την εξέταση του αιτήματος έκδο-

στη της αίτησης από την Ελεονώρα Λιμενική Αρχή. Να σημειωθεί δε ότι κατά το ειδικότερο αναφερόμεται στο άρθρο 22 του κανονισμού, ή διαδικα-
νισμια για την εξέταση του αιτήματος έκδοσης της άδειας γινόντων σε δύο
στάδια, στο μεν πρώτο εκ των οποίων ο ενδιαφερόμενος όσκιλε να υπο-
βάλει στη Λιμενική Αρχή αίτηση, συνοποβύλλοντα όλα τα δικαιολογη-
τικά από τα οποία προέκυπταν τα ουσιαστικά προσόντα για τη χορήγησή
της, στο δε δεύτερο, και αφού η Λιμενική Αρχή διαπίστωνε ότι ο αιτών
κατέχει τα απαραίτητα προσόντα και πληροσύνται οι λοιπές προϋποθέσεις,
ο ενδιαφερόμενος όφειλε να υποβάλει τα δικαιολογητικά που αφορούσαν
στην παραχώρηση χρήσης χώρου επί του αιγιαλού, στην ασφαλιστική
κάλυψη της αστικής ευθύνης του κυρίου, του κατόχου ή οιουδήποτε υ-
πεύθυνου των θαλάσσιων μέσων αναφυχής έναντι τρίτων, στην έναρξη
απόκτησης του επιτηδεύματος εκμισθωτή θαλάσσιων μέσων αναφυχής και
στη συμμόρφωση με τους οικείους περιβαλλοντικούς όρους για τη συ-
γκεκριμένη δραστηριότητα της εκμίσθωσης μηχανοκίνητων θαλάσσιων
μέσων αναφυχής. Αντίγραφο της προαναφερόμενης αίτησης (που αφο-
ρούσε στη χορήγηση άδειας και η υποβολή της αποτελούσε, όπως προει-
πόθηκε, το πρώτο αναγκαίο στάδιο για αυτήν), στο οποίο δηλώθηκε η
τρίτη κατηγορουμένη, ως κατ' ενάθεση εκπρόσωπος, προσκόμισε κατέ
την απολογία του ο δεύτερος κατηγορούμενος. Αντίθετα, η τελευταία,
προς επίρρωση των ισχυρισμών της ότι κατά το εν λόγω έτος δεν είχε
δηλωθεί ως εκπρόσωπος και ότι στην πραγματικότητα υπείχε από οποι-
δήποτε ανασχόληση με την επιχείρηση, προσκόμισε μόνο μία αίτηση που
αφορούσε ανανέωση άδειας, στην οποία να μεν στην ίδια ως άνω θέση
δεν είχε συμπληρωθεί το ονοματεπώνυμό της, πλην, όμως, τούτη αφενός
δεν αποτελούσε κατά τα άνω αίτηση υποβιλλόμενη στο πρώτο στάδιο,
όπου ελέγχονταν από την αρμόδια αρχή οι ουσιαστικές προϋποθέσεις,
αφετέρου δεν προέκυψε από τα λοιπά στοιχεία της δικουγραφίας, ο σκο-
πός της υποβολής της, αφού η ανανέωση άδειας, κατά το ίδιο ως άνω άρ-

11

Η Εταιρεία ανέλαβε ως εκπαιδευτικός φορέας να ελέγξει κατά τον χρόνο της εκπόνησης των εργασιών, χωρίς να επιβληθεί ειδική απαγόρευση να το χρονοδιάγραμμα παράδοσης χρηστών της χώρας για τη διενέργεια των ενώπιον δικαστηρίων, και εν προκειμένω, ούτε τέτοιου στοιχείου αποδεδειχθεί· ούτε προέκυψε ότι είχε ήδη χορηγηθεί άδεια, ώστε να γίνεται λόγος για ανανέωση αυτής. Πάντως, η τρίτη κατηγορούμενη, παρότι, κατά την απολογία της, ισχυρίστηκε ότι κατά το εν λόγω έτος δεν είχε δηλωθεί ως εκπρόσωπος, και παρότι γνώριζε ότι μόνο εξ αιτίας των δικών της προσόντων θα χρησιμοποιόνταν στην εταιρεία η σχετική άδεια, αποτόνως δήλωσε ότι η μη εξακόρευση αυτής, κατά το έτος 2014, δεν οφειλόταν σε έλλειψη νομίμων προσόντων, το οποίο και θα ήταν το σύλλογο, αφού επικουρούσε η βασικότερη προϋπόθεση, αλλά σε καθυστέρηση της Κτηματικής Υπηρεσίας, χωρίς, όμως, να δώσει προς τούτο κάποια περαιτέρω διασαφήνιση. Ούτε, άλλωστε, κρίνεται πειστικός ο προβληθείς από τους δεύτερο και τρίτη των κατηγορουμένων ισχυρισμός ότι αφού θα επικυρωνόταν και τυπικά η άδεια, ως εκπρόσωπος θα δηλωνόταν τρίτο πρόσωπο, ενόψει Κωνσταντίνος Γραμματικόπουλος, καθόσον η ύπαρξη κατά νόμο ή κατ' ανέβαση εκπροσώπου συνιστούσε, κατά τα όσα προεκτιθέσκον, πραγματικό στοιχείο, που ελεγχόταν στο πρώτο στάδιο για την έκδοση άδειας στο όνομα νομικού προσώπου, όπως συνέβηκε και εν προκειμένω. Για τον λόγο, άλλωστε, αυτό αποτελούσε, μεταξύ άλλων, στοιχείο που αναγνωφόσαν στην αίτηση σε ειδική θέση αυτής. Ενώ, λοιπόν, ούτε η σχετική άδεια είχε χορηγηθεί ούτε με άλλον τρόπο είχε απτραπει η δραστηριοποίηση της εταιρείας αναφορικά με την εκμίσθωση των θαλάσσιων μέσων που διέθετε, η τελευταία προέβηκε στην εκμίσθωση αυτών καθ' όλη τη διάρκεια του καλοκαιριού του έτους 2014 μέχρι και την ημέρα που έλαβε χώρα το παραπάνω συμβάν. Μάλιστα, και ενώ αμφότεροι ο δεύτερος και η τρίτη των κατηγορουμένων ισχυρίστηκαν ότι η έκδοση

της άδειας για ζήτηση παλαιών τεχνικών υπολοίπων, οι οποίοι διαθέτουν τις
συμβαστικές προϋποθέσεις, συνόλα αυτά εντός του καλοκαιριού και πριν
από τον θανάσιμο τραυματισμό του αθλήτου, είχαν ήδη βαρυνθεί με
λόγος της από τη Λιμενική Αρχή Μυκόνου τρεις παραβάσεις και συγκεκρι-
κριμένα στις 22-7-2014, η παράβαση της εκμίσθωσης θαλάσσιων μέσων
αναψυχής έναντι της απαιτούμενης έδρας, στις 4-8-2014, όμοια με την
πρωτοβάθμια παράβαση και στις 10-8-2014 (δηλαδή μία ημέρα ακριβώς
πριν από το συμβάν), η παράβαση του άρθρου 10 παρ. 6 του ΓΚΑ 20, της
μη ορθής λειτουργίας του συστήματος αυτόματης σβέσης (εσωτοί panel)
των θαλάσσιων μοτοποδηλάτων, που διαθέτε, το οποίο θα χρησιμοποιού-
σε σε περίπτωση, που διαπίστωνε ότι οι μισθωτές (χειριστές) αυτών δη-
μιουργούν κινδύνους για την ασφάλεια των λουόμενων, της ναυσιπλοΐας
κλπ. Αξίζει, στο σημείο αυτό, να επισημανθεί ότι επί των παραπάνω
τριών παραβάσεων, οι σχετικές από 25-7-2014, 12-8-2014 και 14-8-2014
αντίστοιχα κλήσεις του νόμιμου εκπροσώπου της ένω εταιρίας (δευτέρου
κατηγορουμένου) σε απολογία, επιδόθηκαν σε αυτόν, μετά το συμβάν
του θανάσιμου τραυματισμού του αθλήτου, ήτοι στις 12-8-2014 και 14-
8-2014 (παρότι τουλάχιστον η πρώτη είχε συνταχθεί στις 25-7-2014, ήτοι
δεκαπέντε ημέρες πριν), οι δε αποφάσεις του Δημοταρχείου επί αυτών
πεδόθηκαν στις 26-8-2014. αφού ο δεύτερος κατηγορούμενος είχε απο-
λογηθεί ενώπιον της Λιμενικής Αρχής (στις 19-8-2014), υποστηρίζοντας
ότι η βεβαίωση των παραβάσεων, περιοριζόταν στο ότι η μη λήψη άδειας
συνείχε μόνο στην καθυστέρηση του Δήμου για τη δημοπράτηση του
χώρου εγκατάστασης στην παραλία, εξ αιτίας της οποίας καμία ομοειδής
επιχείρηση στη Μύκονο δεν είχε άδεια, πλην, όμως, αυτά δεν επιβεβαιώ-
θηκαν από το κείμενο των εκδοθεισών επί των παραβάσεων σχετικών
αποφάσεων. Επισημαίνεται, άλλωστε, ότι παρά τα ειδικότερα αναφερό-
μενα στα από 11-7-2014 πρακτικό επιστροφής του άρθρου 35 αρ. 20
Γ.Κ.Α, αποπελομένης από τον Γλωσσικό Λ.Σ., Αγγελίνα ΜΑΝΗ, τον

3. Κατάσταση ασφαλείας: Η κατάσταση ασφαλείας που υφίσταται στο χώρο του εργοστασίου της εταιρείας είναι η εξής:

Από στοιχεία της Περιφέρειας Δυτικής Ασίας, Γραφείο ΑΠΛΥΤΑΓΡΑ, οι πληροφορίες και πληροφορίες της ΕΠΕΔΕ, Τμήμα Επιθεωρησης Ναυτιλίας, λήφθηκε υπόψη η από 31-1-2014 αίτηση της ίδιας εταιρείας... κρίνεται ότι πρέπει να καταπονηθεί το αζημίωτο χορήγησης άδειας εκμίσθωσης θαλάσσιων μέσων αναψυχής στην περιοχή ΚΑΙΝΟ ΑΙΒΑΔΙ Ξάνθου, με την προϋπόθεση ότι θα προσκυμισθούν στη συνέχεια βεβαίωση του φορέα εκμετάλλευσης (Δήμος Ξάνθου) για την παραχώρηση γρήρης χάρτου επί του αιγιαλού, επικυρωμένα φωτοαντίγραφα ασφαλιστήριων συμβολίων καθώς και βεβαίωση της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. ότι έχει δηλωθεί έναρξη επιτηδεύματος εκμισθώση θαλάσσιων μέσων αναψυχής...», άδεια εκμίσθωσης δεν είχε χορηγηθεί παρ'ότι στην εταιρεία (ούτε βέβαια και η δυνατότητα έστω όποιας δραστηριοποίησης), γεγονός που προέκυψε από το ότι η ίδια η Διμελική Αρχή, λίγες ημέρες μετά τη σύνταξη του άνω πρακτικού, ήτοι στις 27-7-2014, είχε βεβαιώσει την ανωτέρω παράβαση περί της εκμίσθωσης θαλάσσιων μέσων αναψυχής άνω της απαιτούμενης άδειας. Η ίδια μάλιστα επιτροπή, ενώ στο παραπάνω πρακτικό έκρινε ότι από την αποδοχή του αιτήματος της εταιρείας δεν επρόκειτο να δημιουργηθεί πρόβλημα στο θαλάσσιο οικοσύστημα και στην ασφάλεια της ναυσιπλοΐας, σε μεταγενέστερο του συμβάντος πρακτικό, αποδείχθηκε ότι το αίτημα της ίδιας εταιρείας δεν έπρεπε να ικανοποιηθεί, κρίση στην οποία κατέληξε από έλαβε υπόψη: α) την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας, β) τον μεγάλο αριθμό λουομένων που προσέρχονται καθημερινά στην εν λόγω περιοχή και κατ' επέκταση την ασφάλεια και ησυχία αυτών, γ) τη μη τήρηση των κανόνων ασφαλείας που προβλέπονται από το Γενικό Κανονισμό Λιμένα αρ. 20, τα οποία διαπιστώθηκαν μετά τον θανάσιμο τραυματισμό που συνέβη στις 11/8/2014, δ) την απασχόληση προσωπικού που δεν κατείχε τα τυπικά προσόντα και ε) τις ιδιαιτερότητες και ιδιομορφίες της προσανατολισμένης περιοχής. Παρόμοιες με τις παραπάνω παραβέσεις

την βαλβιούλα της, εν λόγω επικραμμένη και κατά το την προϋμενη έπι-
ειδεικτικό δε αναφέρεται ότι κατά τον Ιούλιο του έτους 2013, βαβαϊώδη-
κε παρουσιάει ουδώς λόγω επιρροής της έκτασης των μέσων άνω αλβιού-
κάθως και λόγω εκμίσθωσης θαλάσσιου μοτοποδηλάτου σε πρόσκαπο
που δεν διαθέτει άδεια χειριστή ταχύπλοου σκάφους. Κατά τη συγκεκρι-
μένη ημέρα, που έλαβε χώρα το θανατηφόρο συμβάν, ο πρώτος κατηγο-
ρούμενος, Σπυλιανός Κουτσοδόνης, ο οποίος απασχολούνταν στην επι-
χείρηση του δεύτερου κατηγορουμένου (επισημαίνεται ότι ο ίδιος απολο-
γούμενος είπε ότι είχε προσληφθεί την προηγούμενη ημέρα, έχοντας πε-
ράσει μία δοκιμαστική περίοδο δέκα ημερών, χωρίς, ωστόσο, να προκύ-
πτει το είδος της σχέσης εργασίας και η ειδικότητα με την οποία εργαζό-
ταν, αφού δεν περιλαμβάνονται στους πίνακες προσωπικού ούτε προσκο-
μίστηκε σχετική αναγγελία πρόσληψης), ανέλαβε τον χειρισμό του προα-
ναφερόμενου ταχύπλοου σκάφους της εταιρίας «ΤΟΥΤΙ», το οποίο έλ-
κυε δύο ίδια θαλάσσια μέσα αναγυγής, σε καθένα από τα οποία επέβαι-
ναν δύο ανήλικοι, μεταξύ των οποίων και ο θανών. Τα θαλάσσια αυτά
μέσα ήταν μάρκας «AIRSTREAM PL» εργοστασίου «JOB», κατασκευα-
σμένα από πλαστικό, με σχήμα σαλαχοειδές και με πλαστικό επίπεδο
(και όχι κυλινδρικό) δάπεδο και διαθέτουν έξι χειρολαβές για να συγκρα-
τούνται οι επιβαίνοντες και ένα σχοινί ρυμούλκησης στην υποδοχή γρή-
γορης πρόσδεσης. Λόγω του σχήματος τους και των άνω κατασκευαστι-
κών τους γνωρισμάτων, οι επιβαίνοντες ήταν ξαπλωμένοι μπρούμυτα ανά
δύο σε καθένα από αυτά και τα σώματά τους δεν συγκρατούνταν από
πλευρικά τοιχώματα, αφού τα μέσα δεν διαθέτουν τέτοια ούτε και δάπεδο,
που να βρίσκεται σε διαφορετικό επίπεδο. Καθότι από τα άνω μέσα μπο-
ρούσε να μεταφέρει μέχρι και τρία άτομα επιβαίνοντες, οι θέσεις των ο-
ποίων ήταν μετωπικού (δηλαδή ο ένας δίπλα στον άλλο) και όχι σειρια-
κού τύπου (δηλαδή ο ένας πίσω από τον άλλο). Από το σύνολο των πηλ-
λεγγύτος αποδεικτικού υλικού προέκυψε ότι τα εν λόγω θαλάσσια ελκόμε-

προβλεπεί από τον συγκεκριμένο κανονισμό, στη διακρίση του σε συγκεκριμένη κατάσταση από την εκδήλωση απουσίας αποχέματος, στη μη διεκτέλεση αυτού όταν η έλλειψη του ανωτέρω θαλάσσιου ελκιδόμενου μπορεί να στην αναγκαστική ο χειριστής του σκάφους που έλκει αυτό να είναι οφωδιασμένος με ειδική άδεια ισπ. Ως εκ των ανωτέρω, προκειμένου να χορηγηθεί για τα εν λόγω θαλάσσια μέσα άδεια εκμίσθεσης, έπρεπε, κατά το άρθρο 36 του ανωτέρω κανονισμού, να υπήρχε ειδική έγκριση της Διεύθυνσης Λιμενικής Αστυνομίας του ΥΕΝ, προϋπόθεση που εν προκειμένω δεν συνέτρεχε, αφού πολύ περισσότερο δεν υπήρχε και άδεια εκμίσθεσης. Τα παραπάνω επιβεβαιώνονται και από το περιεχόμενο της υπ' αρ. πρωτ. 2133.1/84302/23-11-2017 εγγράφου της Διεύθυνσης Λιμενικής Αστυνομίας του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, κατά το οποίο το θαλάσσιο μέσο αναγωγής με την εμπορική ονομασία AIRSTREAM (όπως τα εν λόγω) δεν υπάγεται στην έννοια των ανωτέρω αναφερόμενων μέσων (δηλαδή στην έννοια του θαλάσσιου έλκιδου και δακτυλιδιού) και μέχρι την ημερομηνία σύνταξης του εγγράφου δεν είχε εγκριθεί η ατομική χρήση ή η εκμίσθεση του συγκεκριμένου θαλάσσιου μέσου αναγωγής ως καινοφανούς κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 36 του ίδιου κανονισμού (σημειωτέον ότι ήμιοι περιεχόμενο έχει και το υπ' αρ. πρωτ. 2133.1/62961/4-9-2017 έγγραφο της ίδιας Διεύθυνσης). Στο ίδιο συμπέρασμα (παρά του είδους των ελκιδόμενων, στα οποία επέβαιναν οι ανήλικοι) με το ανωτέρω κατέληξε και ο διορισθείς από τους πολιτικώς ενάγοντες (γονείς του θανόντος τέκνου) τεχνικός σύμβουλος, Άγγελος Αργυρακόπουλος. Από την άλλη πλευρά, ο διορισθείς με τη διάταξη του Ανακριτή πραγματογνώμονας-Ανθυπασπιστής Α.Σ., Αθανάσιος Περλαπάνος, κατέληξε στο ότι τα εν λόγω μέσα προσομοιάζουν περισσότερο με θαλάσσιο δακτυλίδι, χωρίς, όμως, να τα ταυτοποιεί πλήρως, ενώ ο διορισθείς με επιμέλεια του δεύτερου κατηγορουμένου πραγματογνώμονας, Μιχαήλ Θεοδορίδης, κατέληξε στο ότι επι-

2017.11.23
2133.1/84302/23-11-2017

υποστηρικτός του, κατά περίπτωση, της όλης διατάξης. Επιπλέον, ο φάρος
σε ο τρόπος λειτουργίας των συγκεκριμένων μέσων ομοιάζει με αυτόν
κάθε ελκόμενου, όπως του δακτυλιδίου και του έλικθρου, και προτιμώ-
ναι να διενεργείται έλξη αυτών χωρίς να δημιουργούνται κινδύνοι για
την ασφάλεια των λωσόμενων, της ναυσιπλοΐας και των επιβαίνόντων, θα
έπρεπε, σε κάθε περίπτωση, κατά τις διατάξεις του Γ.Κ.Λ. 20, α) οι επι-
βαίνοντες να γνωρίζουν κολύμβηση και απαραίτητα να φέρουν ατομική
σωσίβια ζώνη (η οποία έχει τη δυνατότητα να κρατά το άτομο και το φέ-
ρει στην επιφάνεια της θάλασσας) λεία, μαλακή και απαλλαγμένη από
πρόσθετα εξαρτήματα ή υλικά που είναι δυνατόν να προκαλέσουν τραυ-
ματισμό σε περίπτωση πτώσης, απαγορευμένης της χρησιμοποίησης
ρουσκαωτών σωσιβίων, β) το σχοινί έλξης, να είναι σύμφωνα με τις κατα-
σκευαστικές προδιαγραφές και να έχει τη δυνατότητα να επιπλέει στη
θάλασσα, γ) το σημείο πρόσδεσης του σχοινιού από πιάγκας να είναι σε
άριστη κατάσταση και να έχει τη δυνατότητα να ανταπεξέλθει στη δύνα-
μη της έλξης που δημιουργείται από την ταχύτητα του σκάφους, η οποία
δεν επιτρέπεται να είναι μεγαλύτερη των εικοσιπέντε (25) κόμβων, δ) να
μην επικρατούν δυσμενείς καιρικές συνθήκες, ε) οι επιβαίνοντες στο δα-
κτυλίδι να είναι ηλικίας δεκαέξι (16) τουλάχιστον ετών και όχι περισσό-
τεροι από τις θέσεις με τα αντίστοιχα ζήγη χειρολαβών (για τα μικρότε-
ρης ηλικίας άτομα επιτρέπεται η επιβίβαση μετά από συγκατάθεση του
πασχόντος τη γενική μέριμνα με την οποία βεβαιώνεται παράλληλα ότι ο
ανήλικος γνωρίζει κολύμβηση) και στ) στο σκάφος να επιβαίνουν δύο (2)
άτομα από τα οποία ο χειριστής να κατέχει τα τυπικά προσόντα του άρ-
θρου 22 παρ. 2α. Επιπλέον, όπως και παραπάνω εκτέθηκε, αναφορικά με
τους βοηθούς των ενδιαφερόμενων προς απόκτηση άδεια εκμίσθεσης,
εφόσον ασχολούνται ενεργά μεταξύ άλλων με τη διενέργεια θαλάσσιου
έλικθρου ή θαλάσσιου δακτυλιδιού ή άλλου μέσου, που προσομοιάζει με
αυτά (ελκόμενου από ταχύπλοο σκάφος), απαιτούνται, κατά το άρθρο 22

Επιπλέον, ο φάρος
σε ο τρόπον λειτουργίας των
συγκεκριμένων μέσων ομοιάζει
με αυτόν κάθε ελκόμενου, όπως
του δακτυλιδίου και του έλικθρου,
και προτιμώναι να διενεργείται
έλξη αυτών χωρίς να δημιουργούνται
κινδύνοι για την ασφάλεια των
λωσόμενων, της ναυσιπλοΐας και
των επιβαίνόντων, θα έπρεπε, σε
κάθε περίπτωση, κατά τις διατάξεις
του Γ.Κ.Λ. 20, α) οι επιβαίνοντες
να γνωρίζουν κολύμβηση και
απαραίτητα να φέρουν ατομική
σωσίβια ζώνη (η οποία έχει τη
δυνατότητα να κρατά το άτομο
και το φέρει στην επιφάνεια της
θάλασσας) λεία, μαλακή και
απαλλαγμένη από πρόσθετα
εξαρτήματα ή υλικά που είναι
δυνατόν να προκαλέσουν τραυ-
ματισμό σε περίπτωση πτώσης,
απαγορευμένης της χρησιμοποίησης
ρουσκαωτών σωσιβίων, β) το
σχοινί έλξης, να είναι σύμφωνα
με τις κατασκευαστικές προδια-
γραφές και να έχει τη δυνατότητα
να επιπλέει στη θάλασσα, γ) το
σημείο πρόσδεσης του σχοινιού
από πιάγκας να είναι σε άριστη
κατάσταση και να έχει τη δυνατό-
τητα να ανταπεξέλθει στη δύναμη
της έλξης που δημιουργείται από
την ταχύτητα του σκάφους, η
οποία δεν επιτρέπεται να είναι
μεγαλύτερη των εικοσιπέντε
(25) κόμβων, δ) να μην επικρατούν
δυσμενείς καιρικές συνθήκες, ε) οι
επιβαίνοντες στο δακτυλίδι να
είναι ηλικίας δεκαέξι (16) του
λάχιστον ετών και όχι περισσότεροι
από τις θέσεις με τα αντίστοιχα
ζήγη χειρολαβών (για τα μικρότε-
ρης ηλικίας άτομα επιτρέπεται η
επιβίβαση μετά από συγκατάθεση
του πασχόντος τη γενική μέριμνα
με την οποία βεβαιώνεται παράλληλα
ότι ο ανήλικος γνωρίζει κολύμβηση)
και στ) στο σκάφος να επιβαίνουν
δύο (2) άτομα από τα οποία ο
χειριστής να κατέχει τα τυπικά
προσόντα του άρθρου 22 παρ. 2α.

ο έλληνας κατηγορούμενος, χωρίς σκοπίμως και στόχως να Α.
ΜΕΡΜΗΧΗ (Η ΙΑΣΙΑΝΑΣ & ΣΙΑ Ε.Ε.), ο οποίος τον υπαχρλώθηκε στην
επιβίβαση του και, σε αυτή όσον τον είχε την αποστολή όλων των εφό-
ζυμένων, όπως και την υποχρέωση για παροχή οδηγιών ως προς τον τρο-
πο άποσης των καθκόντων τους (για να γίνεται με ασφάλη και σίννο-
μο τρόπο η διενέργεια των θαλάσσιων μέσων, ώστε να μην εκτίθενται σε
κίνδυνο πρόσωπα), παρόλο αυτά δε, ενέκρινε και δεν απαγόρευσε, όπως
είχε ιδιαίτερη υποχρέωση, τη διακυβέρνηση του σκάφους από αυτόν.
Τούτο σε συνδυασμό με την απαρτία του πρώτου, καθώς ο ίδιος δεν είχε
αναλάβει ποτέ προηγουμένως τον χειρισμό σκάφους με έλξη θαλάσσιου
μέσου αναψυχής (υπόμη και την άδεια χειριστή ταχύπλου την είχε μόλις
2 χρόνια, χωρίς να έχει εξασκηθεί ουσιαστικά στον χειρισμό), στο οποίο
μέχρι εκείνη τη χρονική στιγμή επέβαινε μόνο ως συνοδηγός (όπως ο ί-
διος δήλωσε κατά την απολογία του ενώπιον του Ανακριτή), είχε ως απο-
τέλεσμα, κατά τη διάρκεια της εν λόγω έλξης, όταν τα τέσσερα ανήλικα
τέκνα (ο θανάων, ο Σταύρος ΜΠΟΡΟΒΑΛ, ο Άγγελος ΒΟΣΣΩΣ και ο Ιά-
σον ΧΑΤΖΗΣ) έπεσαν στη θάλασσα, να μην προβαί στις δέουσες ανέρ-
γειες, προκειμένου να επιτύχει την ασφαλή περισυλλογή τους. Ειδικότε-
ρα, κατά τον ένω ανατερόμενο τόπο και χρόνο, όπως αναφέρθηκε, ο
πρώτος κατηγορούμενος ανέλαβε τον χειρισμό του ταχύπλου σκάφους
με στοιχεία «ΤΟΥΤΙ» Γ.Μ. ΕΕΣ, από το οποίο έλκονταν δύο θαλάσσια
μέσα αναψυχής «AIRSTREAM III» και στο κάθε μέσο αναψυχής επέ-
βαιναν δύο ανήλικοι, συνολικά δηλαδή σε αμφότερα τέσσερις ανήλικοι,
τα ονόματα των οποίων αναφέρθηκαν μίσως παραπάνω). Σύμφωνα με
την από 12-8-2014 έκθεση εξέτασης του πρώτου κατηγορούμενου, κα-
θώς και την ανακριτική του απολογία, κατά τη διάρκεια της έλξης τα
παιδιά άφησαν τα χέρια τους από τα θαλάσσια μέσα αναψυχής συνολικά
τρεις φορές υπό τη μορφή παιχνιδιού και αυτός επέστρεψε με συγκεκρι-
μένους ασυαείς ελιγμούς προκειμένου να τα περισυλλάξει. Περίπου ο-

υπογραφή
12/8/2014

77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

πλεονεξιών, που επέβαλλαν ασφάλειά και ασφαλή χειρισμό του σκάφους, σύμφωνα με τα ήδη αναφερόμενα, κατά τη διάρκεια της έλξης, τα ~~παιδιά~~ ^{παιδιά} έλασαν στη θάλασσα κατά δύο ομάδες (ο πρώτος κατηγορούμενος, όπως παραδέχτηκε, κατά την προανακριτική εξέτασή του και κατά την ανακριτική απολογία του, ενώ αντιλήφθηκε την πτώση των ανήλικων (και του μετέπειτα θανόντος) στη θάλασσα, εντοπίσας από ένα σημείο και μετά δεν γνώριζε το ακριβές σημείο που ευρίσκονταν, κυβίως δεν ήταν εφικτό να οδηγεί το σκάφος και να κοιτάζει ταυτόχρονα στο πίσω μέρος αυτού και δη στην απόσταση, που βρίσκονταν οι επιβαίνοντες. Μάλιστα, επιλογούμενος ανέφερε ότι λόγω του ότι ο καθρέφτης του σκάφους είχε θολώσει από την αλμύρα, προκειμένου να μπορεί να ελέγχει τα παιδιά, γυρνούσε το κεφάλι του, κατά διαστήματα ενώ οδηγούσε, γεγονός που επηρέαζε αποφασιστικά την επικέντρωσή του στον χειρισμό του ταχύπλοου, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων συνθηκών και δη της απειρίας του και των ανέμων στην περιοχή, που παρέσθρναν το σκάφος. Η μη πρόπτωση και συνεχής οπτική επιτήρηση των ανήλικων επιβαίνοντων (έργο με το οποίο θα ήταν επιφορτισμένο το δεύτερο άτομο, το οποίο θα παρακολουθούσε τα ελκόμενα πρόσωπα και θα ενημέρωνε κάθε στιγμή για τυχόν πτώση τους στη θάλασσα και την ακριβή θέση τους), ώστε να εντοπίζεται ανά πάσα χρονική στιγμή το ακριβές σημείο όπου ευρίσκονταν, εφενός δυσχέραινε κατά πολύ τη διαδικασία περισύλλογής τους όταν έπεφταν στο νερό, και αφετέρου την καθιστούσε ιδιαίτερα επικίνδυνη, αφού λόγω των ελιγμών του σκάφους μέσα στη θάλασσα, θα μπορούσαν να βρεθούν κάτω από το σκάφος, όπως και εν τέλει συνέβη, με αποτέλεσμα τον θανάσιμο τραυματισμό του ενός εξ αυτών. Εκπροσθδώς, κατά τη διενέργεια της εν λόγω έλξης, ο πρώτος κατηγορούμενος δεν είχε ελέγξει, ως χειριστής του σκάφους, αν οι επιβαίνοντες τέσσαρις ανήλικοι ήταν προδιασμένοι με τα κατάλληλα, σύμφωνα με τα οριζόμενα παραπάνω, σισθία. Αυτό επισημάνθηκε και από τον πραγματογνώμο-

ΕΠΙΛΟΓΗ
ΕΠΙΛΟΓΗ

ρουμένου (είναι χαρακτηριστικό και πρέπει να σημειωθεί ότι ο θάνατος
κατηγορούμενος, ότι σκόφτηκε και να επανεργαστήσει τη μηχανή του
σκάφους, παρότι ελπίζαμε στο σημείο που πιθανόν να βρισκόταν ο ανή-
λικος παθόν), λόγω έλλειψης των απαιτούμενων τοπικών και ιδίως συ-
στατικών προσόντων, δεδομένου του νεαρού της ηλικίας του και της έλ-
λειψης τόσο γνώσης όσο και πείρας, στοιχεία που γνώριζε, σε συνδυασμό
με την ένταση και τη φορά του ισχυρού ανέμου που έπνεε, την πεχύτητα
του σκάφους έλξης, που είχε επηρεαστεί λόγω των καιρικών συνθηκών
και του σκουπιδιού έλξης, ώστε να καθίσταται δυσχερής ο χειρισμός του,
την ελλιπή ορατότητα του χειριστή λόγω του έντονου κυματισμού, την
απουσία δεύτερου ατόμου στο ταχύπλοο και το γεγονός ότι το σκαφίριο
που φορούσε ο ανήλικος, όπως άλλωστε και όλοι οι λοιποί ανήλικοι, ή-
ταν ακατάλληλο, είχαν ως αποτέλεσμα να πληγεί ο ανωτέρω από τα πε-
ριβάλλοντα της έλικας του σκάφους, να εγκλωβισθεί κάτω από αυτό και να
τραυματιστεί θανάσιμα. Σύμφωνα με την υπ' αρ. πρωτ. 2920 υπό
12/8/2014 ιατροδικαστική έκθεση νεκροψίας-νεκροτομής της Ιατροδικα-
στακής Υπηρεσίας Αργαίου, ο θάνατος του Πασχάλη Μιχαήλ του Πα-
ναγιώτη οφείλεται σε ευμεγέθη, εκτεταμένα, βαθέα τραύματα κορμού
(αριστερά) μετά διατομής του θωρακικού τοιχώματος, διατομής-
διανοσίξεως του κοιλιακού τοιχώματος και βαρότατων κακώσεων αριστε-
ρού άνω άκρου, ως δια πέμνοντες και θλώντος οργάνου προσκλήθοντα.
Από τη διαπίστωση αυτή σε συνδυασμό με τις σημειωμένες στη δικογρα-
φία φωτογραφίες του παιδιού, προκύπτει χωρίς αμφιβολία ότι ο θάνατος
προκλήθηκε από το πλήγμα της προπέλας με το σώμα του θανόντος και
δεν οφείλεται σε πνιγμό ή άλλο αίτιο. Όλες τις παραπάνω ελλείψεις, ελ-
λά και τις οριακές επιτρεπτές καιρικές συνθήκες, που δημιουργούσαν ε-
κατάλληλες συνθήκες για την ασφαλή εκτέλεση του θαλάσσιου μέσου
αναψυχής, παρότι γνώριζε ο νόμιμος εκπρόσωπος της εκμισθώτριας ε-
ταιρείας-δεύτερος κατηγορούμενος, ο οποίος βρισκόταν την ημέρα εκείνη

ο θάνατος
προκλήθηκε
από το πλήγμα
της προπέλας
με το σώμα
του θανόντος

Κ

... ο οποίος...
... στην περίπτωση που...
... (τον οποίο απασχολούσε ως εργαζόμενο στην επιχείρησή του),
... ως χριστιανή και όχι ως βοηθό, παρότι στερούνταν τι κατά νόμο απαι-
... ηται προσόντα για την θέση, γεγονός που ομοίως γνώριζε. Επιπλέον, πι-
... ρότα γνώριζε ότι το σκάφος πρόκειται να αναχωρήσει μόνο με τον χρι-
... στιανή, χωρίς δεύτερο άτομο, ως ήταν αναγκαίο, και χωρίς οι επιβαίνοντες
... να φέρουν τις ενδεδειγμένες σωσίβιες ζώνες, κατά τα παραπάνω αναφε-
... ρόμενα, δεν πρόβη σε κάποια ενέργεια προκείμενου να απαγορεύσει τη
... διενέργεια της εν λόγω έλξης, που είχε ως αποτέλεσμα τον θανάσιμο
... τραυματισμό ενός εξ αυτών. Αναφορικά, μάλιστα, με τη σωσίβια, που,
κατά τα άνω, ήταν μη εγκεκριμένη και ακατάλληλη, σύμφωνα με την α-
πολογία του πρώτου κατηγορουμένου, ο δεύτερος κατηγορούμενος ήταν
απτός που τη χρησιμοποίησε στους επιβαίνοντες στα θαλάσσια μέσα. Να ση-
μασθεί, ακόμη, ότι ο τελευταίος, γνώριζε ότι η επιχείρησή του λειτουρ-
γούσε χωρίς τις αναγκαίες άδειες, ενώ ανεχόταν τη λειτουργία αυτής,
χωρίς τη συνεχή παρουσία της ως άνω ορισθείσας κατ' ενόχηση προσο-
νόχου εκπροσώπου τρίτης κατηγορουμένης, η οποία, κατά την ημέρα
του συμβάντος απουσίαζε από την παραλία «Βιολό Λιβάδο» καθ' όλη τη
διάρκεια της εκμίσθωσης των θαλάσσιων μέσων. Και ναι μεν η άδεια για
τη χρησιμοποίηση της οποίας είχε αυτή οριστεί και' ανάθεση εκπροσώπου της
εταιρείας δεν είχε εκδοθεί κατά τον χρόνο επέλευσης του συμβάντος,
πάρν, όμως, ήδη από αρχές του έτους, όπως προεκτάθηκε, είχε δηλωθεί
το όνομά της, στοιχείο από το οποίο καταδεικνύεται ότι η τελευταία είχε
την πρόθεση να εμφανίζεται ως προσωνομάχος που παρέχει τη νομιμο-
ποίηση λειτουργίας της επιχείρησής και επομένως είχε εν τοις πράγμασι
αναλάβει ως εγγυήτρια την ευθύνη για την ασφαλή λειτουργία της, παρέ-
χοντας νομιμοποίηση σε αυτήν. Άλλωστε, παρότι η τελευταία ισχυρίζεται

Οι τον Ιούνιο του έτους 2014 είχε γεννηθεί παρ' όλο αλλ' θάξ, ε. ταύτοις από κανένα στοιχείο δεν προέκυψε ότι είχε διακόψει την επίβλεψη της αμεσης της με την εταιρία του πατέρα της, η οποία μόνο με τη δική της προηγούμενη εγκατάσταση ως προσοντούχος εκπαιδευτικού παρείχε τη δικαιολογία για το ότι η επιχείρηση λειτουργούσε νομίμως (νομιμοφάνεια) εν αναμονή της άδειας. Χωρίς δε τη δική της προηγούμενη εγκατάσταση ως προσοντούχου εκπαιδευτικού η επιχείρηση του πατέρα της δεν θα λειτουργούσε εν αναμονή της έγκρισης της αίτησης χορήγησης της άδειας. Ο ορισμός αυτής ως κατ' ανάθεση εκπαιδευτικού στην υποβληθείσα την 31-1-2014 αίτηση, συνδυαστικά με την ανάληψη των ίδιων καθηκόντων κατά τα έτη 2009-2012, είχε δημιουργήσει την εντύπωση ότι η επιχείρηση λειτουργούσε κατά το έτος 2014 νομίμως με όλα τα εχέγγυα ασφαλούς λειτουργίας, ως εκ τούτου, δε, είχε δημιουργήσει στην τρίτη κατηγορουμένη ιδιαίτερη νομική υποχρέωση να αποτρέψει την κινδυνώδη λειτουργία της επιχείρησης κατά παράβαση των διατάξεων οι οποίες αποβλέπουν ακριβώς στην προστασία της ζωής και της σωματικής ακεραιότητας των πολιτών από την παράτυπη λειτουργία θαλάσσιων μέσων αναψυχής. Λόγω δηλαδή της ειδικής θέσης της τρίτης κατηγορουμένης στην άνω επιχείρηση και της συμπεριφοράς αυτής κατά τα προηγούμενα έτη και συγκεκριμένα της εγκατάστασής της και πραγματικής ανέληψης καθηκόντων προσοντούχου εκπαιδευτικού της επιχείρησης του πατέρα της, είχε δημιουργηθεί η εντύπωση ότι η επιχείρηση λειτουργούσε και κατά το έτος 2014 νομίμως με όλα τα εχέγγυα ασφαλούς λειτουργίας. Η συμπεριφορά αυτή της τρίτης κατηγορουμένης, που είχε κατά τα άνω υποχρέωση ελέγχου της ασφάλειας της διενέργειας των έξεων, ήταν πρόσφορη να περαπλανήσει τους πελάτες της επιχείρησης ώστε να προβούν σε μίσθωση θαλάσσιων μέσων αναψυχής διακινδυνεύοντας τη ζωή και σωματική ακεραιότητά τους και για τον λόγο αυτό, ως έχουσα επικίνδυνο χαρακτήρα (ήταν κατάλληλη να προξενήσει βλάβη στα άνω έννομα αγαθά

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

14

→

έλεγχος όχι μόνο των επεξεργαστών στα ακόμματα αλλά και του κρηστούρου θαλασσιου χώρου γύρω από το ταχύπλοο, η πλξη με σκοινί, πρξη των μακρύτερο από το επεξεργασμένο κ.ο.κ. μαζί συνδράζόμενα με τις συνθήκες καιρικές συνθήκες, που συνέτρεχαν και παραπάνω αναφερόμενών, αποτελούσαν μία εν δυνάμει επικίνδυνη κατάσταση για την ασφάλη πλξη του ακριώλου, την εν γένει διεξαγωγή της μετακίνησης (ανεξαρτήτως του σκοπού αυτής) με αυτό, και τη ζωή των επιβαινόντων. Άλλωστε, μετά αναγρίφεται στον Κανονισμό αυτό ότι η αρμόδια να χορηγή τις σχετικές άδειες εκμίσθωσης θαλάσσιων μέσων αναφυχής (ήδη αναφερόμενη) Επιτροπή του άρθρου 35, προκειμένου να κρίνει τα είδη των θαλάσσιων μέσων αναφυχής και τον μέγιστο αριθμό τους (μονάδες) και ακολούθως να επιτρέψει ή μη τη διενέργεια τους, λαμβάνει υπόψη, ενδεικτικά, την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας, την ασφάλεια και ησυχία των λουόμενων, την αποφυγή ενδεχόμενων προστριβών μεταξύ εκμισθωτών λόγω γεινιάσης, την ενδεχόμενη δημιουργία λειτουργικών προβλημάτων από την παράλληλη ή και ταυτόχρονη χρησιμοποίηση (κυκλοφορία) όμοιων ή άλλων ειδών θαλάσσιων μέσων αναφυχής στη συγκεκριμένη ή και ευρύτερη θαλάσσια περιοχή και την προστασία του περιβάλλοντος ανάλογα με τις ιδιαιτερότητες και ιδιομορφίες κάθε περιοχής. Τα πιο πάνω δε στοιχεία (όπως και παραπάνω εκτέθηκε) και δη α) την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας, β) τον μεγάλο αριθμό λουόμενων που προσέρχονται καθημερινά στην εν λόγω παραλία και κατ' επέκταση την ασφάλεια και ησυχία αυτών, γ) τη μη τήρηση των κανόνων ασφαλείας που προβλέπονται από το Γενικό Κανονισμό Λιμένα αρ. 20, τα οποία διαπιστώθηκαν μετά τον θανάσιμο τραυματισμό που συνέβη στις 11-8-2014, δ) την απεσχόληση προσωπικού που δεν κατείχε τα τυπικά προσόντα και ε) τις ιδιαιτερότητες και ιδιομορφίες της προαναφερόμενης παραλίας, αξιολόγησε η ίδια Επιτροπή σε χρόνο μεταγενέστερο του εν λόγω συμβάντος, αποφαινόμενη ότι δεν έπρεπε να χορηγηθεί στην ιδιοκτήτρια του σκά-

Σελίδα 2 από 2
11/08/2014

ανάπτυξη, τα τεχνικά υλικά, όπως σε κ. λ. π., κατά τη διάρκεια των παρεμβάσεων, πιδόν κοινή αναγκυή, αλλά και σε κάθε περίπτωση, σύμφωνα με τους όρους που ορίζονται στην απόφαση της Ε.Ε.Ε.Ε. ή σε κοινή απόφαση υπήρχε άλλο διαρκές, μόνιμο κοινωνικό μέσο, ώστε να κινήσει ασφαλώς πραγματοποιώντας τους ενδεδειγμένους ελιγμούς. Επισημαίνεται, επιπλέον, ότι ανακουφικά με την έλλειψη ενδεδειγμένων σωσίβιων κατά τη διάρκεια της διενέργειας των μέσων αναγκυής, στην εν λόγω περίπτωση, αυτή είχε, επίσης, άμεση επίδραση στην ασφαλή εκτέλεση της κυβερνήσεως των προσώπων και συνεπαγόταν αυτοδύναμη τη δημιουργία δυνατοτήτων κινδύνου για τους επιβαίνοντες, καθώς η αναγκαιότητα σωσίβιων ζωνών, εντοπιζόταν στο να κρατούν αυτούς στην επιφάνεια της θάλασσας, κάθε φορά που έφεταν από τα θαλάσσια μέσα, το οποίο όμως αποτελούσε το σύνθημα κατά τη διάρκεια τέτοιου είδους θαλάσσιων παιχνιδιών. Συνεπώς το ότι οι ανήλικοι επιβαίνοντες δεν έβλεπαν τα κατάλληλα σωσίβια καθιστούσε εξ αρχής μη ασφαλή τη μετακίνησή τους, καθώς η ανάγκη της ύπαρξης των παραπάνω προσωπικών μέσων υφίστατο από την εκκίνηση της λειτουργίας του σκάφους και καθ' όλη τη διάρκεια της έλξης και δεν ανέκυπτε εξαιρετικά σε περίπτωση ανάγκης εκκένωσης αυτού. Τις παραβιάσεις του Γ.Κ.Α. (όπως ανωτέρω εκτέθηκαν), οι κατηγορούμενοι τις γνώριζαν, εμμένοντας στο να υιοθετούν την παραπάνω παράνομη και επικίνδυνη συμπεριφορά, που, ακολουθώντας, έθετε τους όρους επίλυσης κοινού κινδύνου για τη ζωή ή τη σωματική ακεραιότητα των επιβαίνοντων είτε στο ίδιο είτε σε τυχόν άλλα διαρκόμενα μέσα, παρότι, λόγω των θέσεων, των ιδιοτήτων τους και των καθηκόντων τους όφειλαν να ερμηνεύουν τους κανόνες του (Γενικού Κανονισμού Λιμένος) και να ελέγχουν και να διασφαλίζουν, κάθε δεδομένη στιγμή, την ομαλή και ασφαλή κίνηση του τεχνικού σκάφους και ακολουθώντας τη διενέργεια με αυτό των θαλάσσιων μέσων αναγκυής, τα οποία, μάλιστα, προσέγγιζαν και ανήλικο πρόσωπα. Πρόσφυσε, συνεπώς,

4

Εξαιτίας του κινδύνου στον οποίο εκτέθηκε κατά τη διακίνηση της έλξης ο ανωτέρω οδηγός του σκάφους ήταν κατά πολύ περιορισμένος σε επαφή με τους κινδύνους στους οποίους εκτέθηκαν οι ανηλίκαι επιβαίνοντες, γεγονός που, κατά τη άνω, είχε αποδεχτεί, ενώ σε κάθε περίπτωση η απόφασή του να διενεργήσει την έλξη υπό τις συνθήκες που προαναφέρθηκαν, γνωρίζοντας ότι δεν είχε τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα (και ως εκ τούτου ότι δεν θα είχε τη δυνατότητα να ανταπεξέλθει αποτελεσματικά σε κατάσταση ανάγκης), καταδεικνύει ότι είχε απόλυτη συνείδηση του ότι έπραττε επικίνδυνα. Ενόψει, μάλιστα, του ότι επρόκειτο για την πρώτη φορά που διενεργούσε έλξη θαλάσσιων μέσων δεν θα μπορούσε να γίνει δεκτό ότι είχε συνηθίσει να εκτίθεται και να ανταπεξέρχεται στον συγκεκριμένο υψηλό κίνδυνο, γεγονός που ενδεχομένως θα του δημιουργούσε την εμπιστοσύνη ότι και τη δεδομένη φορά θα μπορούσε να ανταπεξέλθει. Ο ανωτέρω προκλήθηκε εκ της διατάραξης κίνδυνος πρέπει, επιπλέον, να σημειωθεί ότι ήταν ακαθόριστος έκτασης και ενείχε γενικότητα, αφού, όπως ήδη έχει αναφερθεί σε άλλο σημείο του παρόντος, αφορούσε σε οποιοδήποτε πρόσωπο επέβαινε στο ταχύπλοο ή βρισκόταν στη γύρω θαλάσσια περιοχή, αλλά και σε οποιοδήποτε πλεούμενο διέγραφε πορεία πλησίον αυτού (ανεξαρτήτως του γεγονότος ότι κατά τον χρόνο εκείνο προέκυψε ότι, πλην των επιβαίνοντων, δεν βρισκόταν άλλο πρόσωπο πλησίον του σκάφους ή όταν διαρχόντων άλλο μέσο, αφού, πάντως, υπήρξε η δυνατότητα κινδύνου για τους ανωτέρω), στην προκειμένη δε περίπτωση πρόκειται οπλήθε, επιβεβαιώνοντας τη σοβαρότητα των ανωτέρω παραβάσεων και ελλείψεων στον τομέα της ασφάλειας της υδάτινης συγκοινωνίας, καθότι εξ αιτίας αυτών ένας εκ των ανηλίκων που επέβαιναν στο ελκόμενο υπό το σκάφος θαλάσσιο μέσο τραυματίστηκε θανάσιμα. Αναφορικά δε με την εκ της συμπεριφοράς των τριών κατηγορουμένων δυνατότητα πρόκλησης κινδύνου στην ασφάλεια της πλεύσης στην εν λόγω θαλάσσια περιοχή πρέπει να επιστημανθεί ότι του-

14

παιφών για την εκπίεση θηλάσιων μέσω και με εν λόγω επι-
σοπία επισης υπάρχουν επιβαίνοντας, όπως, σημειώνω, ήτοι αναφορικά,
υφίστανται σοβαρές ενδεχόμενες ότι ύπαινος οι κατηγορούμενοι, κύριο
γνώριζαν ότι από την συμπεριφορά τους ενδέχεται να διαταραχθεί η α-
σφάλεια της συγκοινωνίας, με συνέπεια τη δυνατότητα πρόκλησης κιν-
δύνου για άνθρωπο, προέβησαν σε αυτήν αποδεχόμενοι τη διατάραξη και
την πρόκληση κινδύνου για άνθρωπο, από την ανωτέρω δε πράξη τους
επήλθε θάνατος ανθρώπου, αποτέλεσμα, όμως, το οποίο ούτε επιδίωκαν
ούτε αποδέχονταν ούτε είχαν προβλέψει. Το βαρύτερο αυτό αποτέλεσμα
δεν ήταν στην πρόθεση των κατηγορουμένων, προέβηται ωστόσο σε συ-
γκρίνωση αμείλια τους, η οποία συνίσταται στο ότι, παρόλο έμφυλον και
μπορούσαν ενόψει του επικίνδυνου εγχειρήματος και των εν γένει περι-
στάσεων που παρεπόμενα εκτέθησαν αναλυτικά, να προβλέψουν ως πιθανό
και ενδεχόμενο το βαρύτερο αυτό αποτέλεσμα του θανάτου του παθόν-
τος, εντούτοις δεν το προείδαν, γιατί δεν κατέβαλαν την προσοχή που
κάθε μέτρια συνετός και ευσυνειδητός άνθρωπος οφείλει να καταβάλει
βέσει των κανόνων της λογικής και της κοινής πείρας, την προσοχή δε
αυτή μπορούσαν να καταβάλουν στη συγκεκριμένη περίπτωση ενόψει
των θέσεων τους και των προσωπικών γνώσεων και ικανοτήτων τους.
Έτσι, δεν προείδαν ότι από τις συνθήκες που διενεργήθηκε η εν ήματι
έλεξη των θηλάσιων μέσω και τη διατάραξη που προέκυψε, γεγονός
και ήταν σε γνώση όλων, ήταν δυνατόν να επέλθει απώλεια ζωής. Αυτό
το βαρύτερο αποτέλεσμα είναι που πραγμάτωσε τον κίνδυνο και αυτό εί-
ναι που προσδίδει την επαξία στη συμπεριφορά των κατηγορουμένων.
Επομένως, σύμφωνα με όλα τα παραπάνω, προέκυψαν επαρκείς ενδείξεις
ενοχής που στηρίζουν την κατηγορία σε βάρος των κατηγορουμένων, για
την πράξη της διατάραξης της ασφάλειας υδάτινης συγκοινωνίας, από
την οποία μερσούσε να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, ενεργώντας με
ενδεχόμενο δόλο, με την έννοια ότι γνώριζαν πως από τις παραπάνω

Επιβ. Δ. Δ. 1/2017
Ε. Δ. 1/2017

διόκερος κατηγορούμενος, που ως διαχρονική συμπεριφορά συν-
ετέλεσε της ιδιοκτησίας του σκάφους εταιρίας, καθώς και της πρώτης
κατηγορούμενης, που, όπως αναλυτικά προεκτόχησε, είχε εν τούτοις προή-
μισει αναλάβει ως εγγυήτρια την ευθύνη για την ασφαλή λειτουργία της
έπρεπε να πιστωθεί. Να σημειωθεί ότι οι προβαλλόμενοι κατά την απο-
λογία ανών ισχυρισμοί ότι η λήψη άδειας ήταν γρήγορο τυπικό και ότι
πληρούνταν όλες οι ουσιαστικές προϋποθέσεις για τη λειτουργία της επι-
χείρησης διαψεύστηκαν από τις διατυπωθείσες μετά το θανατηφόρο
συμβάν διαπιστώσεις της αρμόδιας Επιτροπής, η οποία, αξιολογώντας τα
προσπιτευόμενα κατά τον Γενικό Κανονισμό Λιμένα αρ. 29 στοιχεία (βλ.
και ανωτέρω), αποφάνθηκε με πρακτικό ότι δεν έπρεπε να χορηγηθεί
στην ιδιοκτήτρια του σκάφους εταιρία άδεια εκμίσθεσης. Επί αυτού οι
άνω κατηγορούμενοι ουδένια εξήγηση μπόρεσαν να παράσχουν. Και μό-
νο, λοιπόν, από το γεγονός ότι οι παραπάνω δύο κατηγορούμενοι επέ-
τραψαν τη διενέργεια έλξης με επιβαίνοντες ανήλικους, μεταξύ των ο-
ποίων ο παθών, χωρίς να έχει προηγουμένως διασφαλιστεί η ασφαλής
πλευρά του τεχνέλου με χορήγηση της σχετικής άδειας, και αναθέτο-
ντας αυτή στον πρώτο κατηγορούμενο, ο οποίος την ανέλαβε, καίτοι δεν
διέθετε, κατά τα προαναφερόμενα, ούτε τα τυπικά ούτε τα ουσιαστικά
προσόντα, και μάλιστα κατά την άνω ημέρα, όπου οι καιρικές συνθήκες
ήταν οριακά επιτρεπτές, και χωρίς οι επιβαίνοντες να φορούν εγκεκριμέ-
να σοκίβια, δημιουργήθηκαν συνθήκες ελαττωμένης ασφάλειας κατά τη
διάρκειά της έλξης για τη ζωή ή την υγεία του παθόντος, δηλαδή περιή-
χθη σε θέση εβοήθητη και πιο συγκεκριμένα σε τέτοια κατάσταση που ο
ανήλικος αδυνατούσε να βοηθήσει τον εαυτό του με δικές του δυνάμεις,
ειδικότερα και αναφορικά με τη μη χορήγηση στον παθόντα (αλλά και
στους λοιπούς επιβαίνοντες) του ενδεδειγμένου σοκίβιου, το οποίο έπρε-
πε να φορά αο' τη στιγμή επιβίβαστηκε στο θαλάσσιο μέσο, καθόσον η
πίεση αυτού στη θάλασσα ήταν ενδοχόμενη ανά πάσα στιγμή, και όχι

κατά την οποία ο εργαζόμενος στην επιχείρηση κρισιμολογώντας όσους παύ-
 ρατα είναι αναγκαίοι, αποφασίζει περί του αν ο εργαζόμενος πρέπει να εφ-
 ερμεί σε άμεσο κίνδυνο ζωής, έχοντας στα όπλα μόλις 19 ετών και ήταν
 ανειδίκευτος και καλαμάρητικος του ακινητού, του απέδωσαν να μπορεί
 καθ' όλη τη διάρκεια της άλξης, κατά την κτώση του, να μάνει στην επι-
 φάνεια της θέλασσας. Όπως, βάρβαρα, με την υστέρων προέκλιση, έπειτα
 από κάποιες πτώσεις δεν κινιάρει να παραμείνει στην επιφάνεια της θέ-
 λασσας, όπως θα συνέβαινε με κίος περίπτωση εάν φορούσε το κατάλ-
 ήλο σασίρι, και κατά τη διαδικασία περιπλοκής του από τον χειρι-
 στή του τεχόπλου-κρίστο κατηγορούμενο, τραυματίστηκε θανάσιμα. Ο
 χειριστής, άλλωστε, του σκάφους από τον τελευταίο ήταν μία εκ των
 συνθηκών που συνέβαλαν στη μετάβαση του ανήλικου παθόντος σε θέση
 αναφυλη και εβοήθητη, καθόσον, όπως ήδη τονίστηκε παραπάνω, ο
 πρώτος κατηγορούμενος ανέλαβε τον χειρισμό σκάφους με σκοπό τη διε-
 νέργεια θαλάσσιων μέσων χωρίς κατά στο παρελθόν να έχει προβεί σε
 παρόμοια ενέργεια και δε ενόσω δεν διαθέτει τα ήδη αναφερόμενα τυπικά
 προσόντα. Και τούτο σαφώς δημιούργησε κατάσταση κινδύνου της σω-
 ματικής ακεραιότητας και της ζωής του ανήλικου παθόντος, καθόσον ο
 ανειδίκευτος και επέβαινε μόνος στο σκάφος χωρίς δεύτερο άτομο, όπως
 ήταν απαραίτητο, ήταν εξ αρχής ανάικος να το χειριστεί, προκαλώντας
 να εκτυλίξει όλη, λαμβανόμενων υπόψη και των καλόν ψυγών τεχνη-
 των που το σκάφος αναπτύσσει σε τέτοιες περιπτώσεις- και να αντιμετω-
 κίσει με αποτελεσματικότητα οποιαδήποτε δυσχέρεια παρουσιαζόταν κα-
 τά τη διάρκεια του πλου, γεγονός, που διαφάνηκε παλιό γρήγορα, ήτοι
 μόλις περίπου οκτώ λεπτά από την έναρξη της διαδρομής. Ο ανειδίκευτος
 κατηγορούμενος λόγω της έλλειψης δεύτερου ατόμου, η οποία έλλειψη
 επιστημόθηκε ως ουσιώδης παράγοντας του θανάτου του ανήλικου, δεν
 είχε επαρκή εκπαίδευση της θαλάσσιας παροχής και των επιβαίνόντων

στα θαλάσσια μέσα και σπασε καθ' όσον τη διάρκεια της έλξης, δηλαδή από την έναρξη αυτή, να γυρίσει το κεφάλι του ώστε να βλέπει τους επιβουβόντας, με όποια θάρρα και σωματικά σπασε αυτό στην οδήγησή του σκάφους, που απαιτεί επικέντρωση και ακρίβεια στους χειρισμούς, λόγω των συνθηκών υπό τις οποίες ταλούνται οι έλξεις πιτζές, δηλαδή εντός της θάλασσας, όπου εξ υψισμού υφίστανται κίνδυνοι, και με ανέπτυξη υψηλών ταχυτήτων. Τη σπουδαιότητα και αναγκαιότητα της ύπαρξης δεύτερου ατόμου ο πρώτος κατηγορούμενος (ύπαρ και ο δεύτερος) σιωπώς και γνώριζε, πλην, όμως, δέχτηκε να διανεργήσει την έλξη, εν απουσία του, θέτοντας έναν επιπλέον όρο για την επίταση του κινδύνου στον οποίο περιήχθη ο ανήλικος. Πρέπει, ακόμη, να υπαγοραμισθεί ότι στο ανωτέρω σκάφος δεν υπήρχαν ούτε φωτοβολίδες ούτε βεγγελικά ούτε και κάποιο ασύρματο μέσο, ώστε θα ήταν ανέφικτο να ειδοποιηθεί κάποιος στη στεριά σε περίπτωση ανάγκης, την ύπαρξη δε των παραπάνω στοιχείων υφίστανται οι δύο πρώτοι κατηγορούμενοι να είχαν εξετάσει, ως αναγκαίο εξοπλισμό του σκάφους, πριν από την εκτέλεση της έλξης. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο πρώτος κατηγορούμενος (μετά την επέλευση του θανάτου του ανήλικου) είχε αναζητήσει βοήθεια δια βοής και με τα χέρια. Εύφωνα, επομένως, με όλα όσα αναφέρθηκαν παραπάνω, έπειτα και από τις αμέσως παραπάνω πρόσθετες επισημάνσεις, προέκυψε επαρκώς ότι οι ανωτέρω κατηγορούμενοι, λόγω των ιδιοτήτων τους, γνώριζαν τη σοβαρότητα των ενεργειών και των παραλείψεών τους, καθώς και ότι εξαιτίας αυτών, ήταν ενδεχόμενο-πιθανό κατά τη διενέργεια της έλξης των θαλάσσιων μέσων από το ταχύπλοο σκάφος να περιέλθει ο ανήλικος παθόν επιβαίνων (αλλά και οι λοιποί) σε αυτά σε κατάσταση αβυσσότητας, δηλαδή να δημιουργηθεί κατάσταση κινδύνου ιδιαίτερης έντασης για τη ζωή ή την υγεία αυτού, πράγμα που τελικά συνέβη, αφού, κατά το πιο πάνω λεπτομερώς εκτεθέντα, δημιουργήθηκε κίνδυνος για τη ζωή του και τελικά τραυματίσθηκε θανάσιμα. Οι κατηγορούμενοι είχαν επίγνωση του

2

4

5

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΝΗΣ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΤΗΣ ΣΤΑΛΙΝ ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. Παρά το ότι της παρ-
λαυσής αυτής σε θέσει, αφορήστη και να αποδέχθηκαν, με την έννοια ότι
συγκατατίθενται σε αυτό, παύει και αν δεν το επέθυμούσαν, ελαττώνοντας
μόνο, ενδεχομένως, στην καλύτερη περίπτωση, ότι δεν θα επαίθη. Επαρμό-
τως, η έκφραση οφείλεται να πρόκειται των κατηγορουμένων υπό τη μορφή
του ενδεχόμενου δόλου. Αλλά το ως άνω βαρύτερο αποτέλεσμα. Δηλαδή
ο θάνατος του ανηλίκου, που επέλασε ως αποτέλεσμα της συμπεριφοράς
μιας των παραπάνω κατηγορουμένων, οφείλεται στη συγκλίνουσα αμέ-
λεια αυτήν, η οποία συνίσταται στο ότι, παρά το έγκλημα και μπορούσαν
έννοια του επικίνδυνου εγκλήματος και των εν γένει περιστάσεων που
παραπάνω εκτέθηκαν αναλυτικά, να προβλέψουν ως πιθανό και ενδεχό-
μενο το βαρύτερο αυτό αποτέλεσμα του θανάτου του καθόντος, εντού-
τοις δεν το προείδαν από εμπλοαιότητα, γιατί δεν κατέβαλαν την απαι-
τούμενη προσοχή που κάθε μέτρια συνετός και επισυνείδητος άνθρωπος,
που βρίσκεται κάτω από τις ίδιες καταστάσεις, οφείλει να καταβάλει με
βάση τους νομικούς κανόνες, τις συνήθειες του επικρατούν και τη λογι-
κή, την προσοχή δε αυτή μπορούσαν να καταβάλουν στη συγκεκριμένη
περίπτωση ενόψει των θέσεων τους και των προσωπικών γνώσεων και
ικανοτήτων τους. Έτσι, δεν προείδαν ότι υπό τις συνθήκες που διενεργή-
θηκε η έλξη των βολών μετάν, οι οποίες συνθήκες ήταν σε όλους
γνωστές, ήτοι δυνατόν να επιέλθει απόλαση ζωής. Με βάση λοιπόν τα
προκύφοντα ως άνω πραγματικά περιστατικά θεμελιώνεται αντικειμενι-
κά και υποκειμενικά και η δεύτερη αποδιδόμενη στους ανωτέρω κατηγο-
ρουμένους αξιόπαινη πράξη της με πρόθεση -με ενδεχόμενο δόλο- έκθε-
σης του ανηλίκου επιβαίνοντος Μιχαήλ Πασγαλέκη, από την οποία προ-
κλήθηκε ο θάνατός του (σησημαίνεται στο σημείο αυτό ότι το προόν
Σταβρόιλο δεν δύναται να αποδοθεί περί της ύπαρξος ή μη επικερών

ενδείκνυται να στηρίξουν κατηγορία εναντίον των κατηγορουμένων - και ακολούθως να παραπέμνεται η μη εντοίς στο αρμόδιο δικαστήριο - για την πράξη της έκθεσης σε βάρος των λοιπών ενήλικων επιβαίνόντων, καθόσον ποινική δίωξη εσκήθησε μόνο για τη θανατηφόρα έκθεση και όχι επιστελής για τις πράξεις της έκθεσης και σε βάρος καθενός εξ αυτών, οι οποίες συρρέσαν μεταξύ τους αληθινά, ενόψει της ετερότητας των φορέων του προστατευόμενου έννομου αγαθού στο εν λόγω αδίκημα, που είναι η υγεία και η ζωή, τα οποία επιστελούν προσεποπαγή έννομα αγαθά. βλ. σχετικά Πικανδρέου σε Αριστοτέλη Χαραλαμπίδη, Ποινικός Κώδικας, Ερμηνεία Κατ' άρθρο, Τόμος Πρώτος, 2^η έκδοση 2014, άρθρο 94, παραγρ. 1, σελ. 738-739). Κατ' ακολουθία των όσων προεκτάθηκαν, προέκυψαν σε βάρος των κατηγορουμένων επαρκείς ενδείξεις ενόχης για όλες τις πράξεις για τις οποίες κινήθηκε ποινική δίωξη και απαγγέλθηκε κατηγορία, ήτοι α) της διατάραξης της ασφάλειας υδάτινης συγκοινωνίας εκ προθέσεως από την οποία προέκυψε κίνδυνος για ανθρώπους και επήλθε θάνατος ανθρώπου και β) της έκθεσης από την οποία επήλθε θάνατος, ιμφοτέρως φερόμενες ως τελεσθείσες κατά τον ίδιο χρόνο και συγκεκριμένα την 13^η-8-2014 στη Μόκνο. Πλην όμως, μεταξύ των ενωτέρω δύο (2) αδικημάτων υφίσταται ομοιομενική συρροή υπό του κακουργήματος της διατάραξης της ασφάλειας υδάτινης συγκοινωνίας εκ προθέσεως από την οποία προέκυψε κίνδυνος για ανθρώπους και επήλθε θάνατος ανθρώπου (που προβλέπεται και τιμωρείται κατ' άρθρο 291 παρ. 1 στοιχ. γ'-β' ΠΚ με ποινή κάθειρξης, ισόβιας ή πρόσκαιρης, τουλάχιστον δέκα ετών), η οποία τιμωρείται βαρύτερα από ότι η θανατηφόρος έκθεση (που προβλέπεται και τιμωρείται κατ' άρθρο 306 παρ. 2 στοιχ. β' και 3 ΠΚ, με ποινή κάθειρξης τουλάχιστον έξι ετών), καθόσον διαφορετικά θα προέκυπτε αδικαιολόγητη διπλή ποινική αξιολόγηση του ίδιου στην πραγματικότητα εγκληματικού συμβέντος, ενώ με την εφαρμογή της ποινικής διάταξης που ως άνω προκρίνεται, καλόπτε-

του άρθρου 211 στοιχ. γ' ΠΚ. Για την τελευταία, συναπτός, κακούργηματική πράξη πρέπει να καταγγελλοῦν να δικαστούν οι κατηγορούμενοι, χωρίς να γίνει μνεία στο διατακτικό του βουλεύματος για την έτερη κατηγορία, η οποία υπαγορεύεται προκειμένου να καταστεί σφικτού αυτή να αναβιώσει στο ακροατήριο, εφόσον για τον οικιοδότη λόγο η κακούργηματική πράξη δεν αποδειχθεί. Συνεκόλουθα, θα πρέπει οι κατηγορούμενοι, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 309 παρ. 1 στοιχ. ε' και 313 ΚΠΔ, να παραπεμφθούν στο ακροατήριο του Τριμελούς Εφετείου (Κακούρημάτων) Αιγαίου, το οποίο είναι καθ' όλη και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρα 97 παρ. 2 Συντ., 1 παρ. ε', 8 παρ. 1 παρ. γ', 111 παρ. 5, 122 παρ. 1, 128 παρ. 1 ΚΠΔ), για να δικασθούν για την προαναφερθείσα κακούργηματική πράξη της διατάξεως της υδάτινης συγκοινωνίας εκ προθέσεως υπό την οποία προέκυψε κίνδυνος για ανθρώπινη και υπήλυτο θάνατος ανθρώπου, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1, 14, 16, 17, 18 εδ. α', 26 παρ. 1 εδ. α', 27 παρ. 1, 29, 51, 52, 59, 60, 63, 79 και 291 παρ. 1 στοιχ. γ'-β' ΠΚ, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 2, 3, 4, 5, 9, 22§§1, 2 και 8, 23, 36 και 39 της ΥΑ 313/1999 (Γενικός Κανονισμός Λιμένας αρ. 20 για τα ταχύπλοα σκάφη), που φέρεται τελεσθείσα την 14-8-2014 στη Μύκονο Παρηνάρα, στους δύο πρώτους κατηγορούμενους επιβλήθηκαν, μετά την απολογία τους, περιοριστικοί όροι δυναμει των με αριθμούς 08/2016 (εμφανί. στον πρώτο) και 09/2016 (εμφανί. στον δεύτερο) Διατάξεις του Ανακριτή Πλημμελειοδικών Σύρου και συγκεκριμένα στον πρώτο εξ αυτών ο περιοριστικός όρος της υπο-

χρόστης παρεξουσίας εμπόμισής του κατά το τελευταίο πενήθήμερο κά-
στου τριμήνου στο μετενομιμασ τμήμα του τόπου κατοικίας του και στον
δεύτερο ο περιοριστικός όρος της απανόρευσης εξόδου από τη χώρα. Οι
όροι αυτοί μέχρι και σήμερα δεν έχουν αρθεί ούτε έχουν αντικατασταθεί,
ενώ, από όσα παρεπάνω εκτέθηκαν, δεν προέκυψε ότι εξέλαπτε οι λόγος
για τους οποίους επιβλήθηκαν. Πρέπει, συνεπώς, λαμβανομένων υπόψη
επιπλέον του ότι αποκλείουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής τους για την κα-
κουργηματική πράξη, που τους αποδίδεται, και αφετέρου του τρόπου και
των περιστάσεων τέλεσης της πράξης αυτής και της εν γένει προσωπικό-
τητας τους, να διατηρηθεί, κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 315
παρ. 1 ΚΠΑ, η ισχύς των προαναφερόμενων περιοριστικών όρων, μέχρι
την οριστική εκδίκαση της παρεπάνω κακουργηματικής πράξης που τους
αποδίδεται, προκειμένου να αποτραπεί ο κίνδυνος τέλεσης νέων εγκλη-
μάτων από αυτούς, αλλά και για να εξασφαλισθεί η παρουσία τους στο
δικαστήριο και η υποβολή τους στην εκτέλεση της τυχόν σε βάρος τους
εκδοθησομένης απόφασης (άρθρα 282 παρ. 1 και 296 ΚΠΑ). Θέμα, τέ-
λος, επιβολής δικαστικών εξόδων δεν τίθεται, εν προκειμένω, λόγω του
επιτεπέγγελτου της ποινικής δίωξης, αφού το δημόσιο, κατ' άρθρο 581
παρ. 1 ΚΠΑ, καταβάλλει κάθε δαπάνη που απαιτείται για να λειτουργή-
σει η ποινική δικαιοσύνη, και δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρ-
θρου 585 παρ. 1 ΚΠΑ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΠΑΡΑΠΕΜΠΕΙ ενόπιον του Υριμελούς Ερωτείου (Κακουργημα-
των) Αιγαίου, τους ε) Σπυλιανό Κουτσόδάντη του Κωνσταντίνου-Θεωρα
και της Μαρίας, που γεννήθηκε την 21-7-1992 στο Αμαρούσιον Ατ-
τικής και κατοικεί στο Γουδί Αττικής, επί της οδού Κοκκινοπούλου α-
ριθμός 6α, και ήδη στην περιοχή Ζωγράφου Αττικής, στη Νέα Φοιτητική
Εστία Εθνικού Μετσόβειου Πολυτεχνείου, κτίριο 15 Γ, δωμάτιο 106, κά-

Π.Ε.Α. διαχειριστής και εκπαιτωτής της σχολής ήταν ο εφοδιασμένος Μπασιανός (δύο φορές κατηγορούμενος) ανέλαβε να διανεργήσει τον χειρισμό του ταχύπλου σκάφους «ΤΟΥΓΓΙ», ιδιοκτησίας της άνω εταιρείας, το οποίο έλιε με σκούνι δύο ίδια κυανοσανή θαλάσσια μέσα ανευυχής σε καθένα από τα οποία επέβαιναν δύο ανήλικοι, ανάμεσα τους και ο θανών, Μιχαήλ Ηισχυλάκης του Παναγιώτη-Μιχαήλ και της Ελευθερίας ηλιακίς τότε δέκα (10) ετών, παρότι διαθέτε μόνο άδεια χειριστή ταχύπλου -από το έτος 2012- και όχι τα κατά νόμο απαραίτητα προσόντα για την ως άνω δραστηριότητα και δη δεν κατείχε οποιαδήποτε από τις διαζευκτικά προβλεπόμενες άδειες στο άρθρο 22 παρ. 2 παρ. 1' του ΓΚΑ αρ. 20 «Ταχύπλου (ταχυκίνητα) σκάφη και λοιπά θαλάσσια μέσα αναφυχής» (Αριθ. 3131.1/03/99 ΦΕΚ Β' 444/26.4.1999), ήτοι: (1) άδεια προπονητή θαλάσσιου σκι οποιασδήποτε κατηγορίας της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού (ΓΓΑ) και επί διετία τουλάχιστο, άδεια χειριστή ταχύπλου σκάφους ή (2) πτυχίο ΤΕΦΑΑ με ειδικότητα στο θαλάσσιο σκι και επί ένα τουλάχιστο έτος, άδεια χειριστή ταχύπλου σκάφους ή (3) άδεια εκπαιδευτή θαλάσσιου σκι σε ισχύ, τη οποίας είχε πιστοποιηθεί η εγκυρότητα της κατά τις διατάξεις του Γ.Κ.Α. αριθ. 37 (ΦΕΚ 101 Β'/2004) και ο κάτοχος της είχε κατά το παρελθόν ασκήσει, με άδεια της Λιμνηικής Αρχής, το επάγγελμα του εκπαιδευτή ή παρείχε σε εκπαιδευτή πραγματικά και ενεργά υπηρεσίες σε ελκόμενα από ταχύπλου σκάφος θαλάσσια μέσα αναφυχής. Επίσης δόχθηκε να διανεργήσει την ως άνω έλξη, καίτοι οι επικρατούσες την ημέρα εκείνη καιρικές συνθήκες ήταν δυσμενείς, αφού έπνεαν άνεμοι από βόρειες διευθύνσεις μέτριοι έως ισχυροί (5-6), με ριπές πάλύ ισχυρούς (7), που έφταναν τους θυελλώδεις (8) της κλίμακας Μποφόρ, δηλαδή άνεμοι ιδιαίτερα ισχυροί που καθιστούσαν σχεδόν απαγορευτική τη διανέργεια θαλάσσιων μέσων ανευυχής και ενώ δεν είχε ελξησα ως χειριστής του σκάφους, πριν από την έναρξη της δραστηριότητας, εάν οι επιβαίνοντες τέσσερις ανήλικοι ήταν εφοδιασμένοι με το

ενός χάρτη, ήταν συνθήκες, μη ασφαλείς και έσοχα, απειλητικές, δε-
 δομένων συνδυαστικά της έντασης και της κυματώσεως του ανέμου, κα-
 θώς και του ότι εκχρηγήσα την περισυλλογή των παιδιών με σχοινί 27
 μέτρων, παρότι με τη στροφή του σκάφους, το σχοινί επιπλένει και μειώ-
 νεται το μήκος του, όπως και η ορατότητα του χειριστή όταν κλησιόζα
 στα 2 μέτρα με άνεμο κρίμα (όπως εν προκειμένω) -και όχι κόντρα-, με
 αποτέλεσμα να αυξάνεται η ταχύτητα του σκάφους από την ένταση του
 ανέμου και να μην κυβερνάται σταθερά. Οι άνω μη δύσως συνθήκες
 υπό τις οποίες επιχειρήθηκε η περισυλλογή των επιβαινόντων από τον
 πρώτο κατηγορούμενο, λόγω έλλειψης των απαιτούμενων τεχνικών και
 υψίως συσκευαστικών προσόντων, δεδομένου του νεαρού της ηλικίας του
 και της έλλειψης τόσο γνώσης όσο και πείρας, στοιχεία που γνώριζε, σε
 συνδυασμό με την ένταση και τη φορά του ισχυρού ανέμου που έπνεε,
 την ταχύτητα του σκάφους έλξης, που είχε επηρεαστεί λόγω των κενρι-
 κών συνθηκών και του σκονιστού έλξης, ώστε να καθίσταται δυσχερής ο
 χειρισμός του, την ελλιπή ορατότητά του λόγω του έντονου κυματισμού,
 την απουσία δεύτερου ατόμου στο ταχύπλοο και το γεγονός ότι το σωσί-
 βιο που φορούσε ο ανήλικος Μιχαήλ Πασχαλάκης, όπως άλλωστε και
 όλοι οι λοιποί ανήλικοι, ήταν ακατάλληλο, αφού ανέφερε ρητά στην πλά-
 τη της ραφής του ότι δεν αποτελεί κλαστικό σωσίβιο διάσωσης (έφερε
 ειδικότερα την επαγγελματική «Tibia giacimenti is pne a life jacket»), δημιουρ-
 γούσαν ανεπαρκείς συνθήκες για την ασφαλή εκτέλεση των θαλάσσιων
 μέσων πνευσιχής, δυσχέραιναν κατά πολύ τη διαδικασία περισυλλογής
 των επιβαινόντων όταν έπεσαν στο νερό, και την καθιστούσαν ιδιαίτερα
 επικίνδυνη, αφού λόγω των ελαγμών του σκάφους μέσα στη θάλασσα, θα
 μπορούσαν να βρεθούν κάτω από το σκάφος, όπως και εν τέλει συνέβη,
 με αποτέλεσμα να πληγεί ο νεότερος ανήλικος -που βρέθηκε κάτω από το
 σκάφος- από τα περσόνια της έλικας αυτού, να εγκλωβισθεί κάτω από
 αυτό και να τραυματιστεί θανάσιμα. Σύμφωνα με την υπ' αριθ. πρωτ. 2920

Η...
 Η...

Η...
 Η...

Η...

Η...

αδειών που προβλέπεται στο άρθρο 24 του ένω Κανονισμού, με απενό-
λοση να μην ρυθίζονται ειδικώς ως σύμφωνα με οι διατάξεις περί-
στασι τους οι προϋποθέσεις λειτουργίας, κίνησης και κυκλοφορίας τους.
Εποικαιμέντο δε να είχε νομίμως προβεί στην άνω δραστηριότητα (όσον
εφορά στη λήψη άδειας εκμίσθωσης) έπρεπε, ειδικότερα, σύμφωνα με
όσα ορίζει το άρθρο 22 του Γενικού Κανονισμού Λιμένα με αριθ. 20, να
είχε εκδώσει, με μέριμνη αυτού, άδεια στο όνομα της πιο πάνω εταιρίας,
προσπαιτούμενο δε ήταν οι οριζόμενες από το άρθρο 22 παρ. 2 περ. 1'
του ένω Κανονισμού προϋποθέσεις και τα προσόντα, ήτοι «.....(1) ά-
δεια προπονητή θαλάσσιου σκι οπισθοθήρατε κατηγορίας της Γενικής
Γραμματείας Αθλητισμού (ΓΓΑ) και επί δικία τουλάχιστο, ήδεια χειρι-
στή ταχύπλου σκάφους ή (2) πτυχίο ΤΕΦΑΑ με ειδικότητα στο θαλάσ-
σιο σκι και επί ένω τουλάχιστο έτος, άδεια χειριστή ταχύπλου σκάφους
ή (3) άδεια εκπαιδευτή θαλάσσιου σκι, σε ισχύ, τη οποία είχε πιστοποι-
ηθεί η εγκυρότητα της κατά τις διατάξεις του Γ.Κ.Α. αριθ. 37 (ΦΚΚ 101
Ε/2004) και ο κάτοχος της είχε κατά το παρελθόν ασκήσει, με άδεια της
Λιμενικής Αρχής, το επάγγελμα του εκμισθωτή ή παρείχε σε εκμισθωτή
πραγματικά και ενεργά υπηρεσίες σε ελκόμενα από ταχύπλοο σκάφος
θαλάσσιο μέσα αναψυχής. Η ισχύς της άδειας ειδικευτή καθορίζεται
από τον εικότη της. Για τους βοηθούς των ανωτέρω, εφόσον ασχολού-
νται ενεργά με τη διενέργεια θαλάσσιου σκι ή θαλάσσιου αλεξίπτωτου ή
θαλάσσιου έλκεθρου ή θαλάσσιου δακτυλιδιού ή άλλου μέσου που προ-
σομοιάζει με αυτά (ελκόμενα από ταχύπλοο σκάφος), απαιτούνται τα
έδια προσόντα. Επιπρωμένα φωτοαντίγραφα των πιο πάνω αδειών, των
πτυχιών ΤΕΦΑΑ και των αδειών χειριστή ταχύπλων σκαφών, υποβάλ-
λονται στη Λιμενική Αρχή, μαζί με την αίτηση χορήγησης της ά-
δειας...», να συντρέχουν στο πρόσωπο ενός τουλάχιστον από τους κατά
νόμο ή κατ' ανάθεση εκπροσώπους της, το οποίο πρόσωπο έπρεπε να εί-
χε δηλωθεί στη Λιμενική Αρχή (παράγραφος 8 του ίδιου ως ένω άρθρου

12

22) Το συγκεκριμένο σκάφος, δε στο σκάφος γ και την έλξη των θαλάσσιων μέσων, οφείλει να τηρείται με τον τρόπο που ορίζεται στην απόφασή της οποίας είχε την αποκλειστική ευθύνη, όπως και την υποχρέωση για ασφάλεια οδήγησης ως προς τον τρόπο άσκησης των καθήκόντων τους για να γίνεται με ασφάλεια και σύννομο τρόπο η διενέργεια των θαλάσσιων μέσων, ώστε να μην εκτίθενται σε κίνδυνο πρόσκαιρα, είχε την ιδιαίτερη υποχρέωση να την απαγορεύσει, εντούτοις την επέτρεψε και την ανέθεσε στον πρώτο κατηγορούμενο, κοίτη, γνώριζε ότι κατά διαθέσε μόνο άδεια χειριστή ταχύπλοου -από το έτος 2012- και όχι τα κατά νόμο απαραίτητα προσόντα για την ως άνω δραστηριότητα και δη γνώριζε ότι δεν κυτείχε οποιαδήποτε από τις ως άνω εκτεθείσας δικαστικές προβλεπόμενες άδειες στο άρθρο 22 παρ. 2 και 1' του ΓΚΑ αρ. 20, τις οποίες, ωστόσο, ως βοηθός ακριβώδη θαλάσσιων μέσων ανανυχής, που ασχολείται ενεργά με την διενέργεια ελαφίμενου από ταχύπλοου σκάφους μέσου, έπρεπε να κατέχει. Περαιτέρω, ο δεύτερος κατηγορούμενος επέτρεψε την άσκηση έλξης, α) παρότι, κατά την ημέρα εκείνη γνώριζε ότι οι καιρικές συνθήκες ήταν πολύ δυσμενείς και εκ τούτου οριακά επιτρεπτές για την ασφαλή εκτέλεση του θαλάσσιου μέσου ανανυχής (καθόσον έπνεσαν άνεμοι από βόρειες διευθύνσεις μέτριοι έως ισχυροί (5-6), με μετέξ πολύ ισχυρούς (7), και έφταναν τους θαλάσσιους (8) της κλίμακας άντοφόρ), γεγονός που καθιστούσε ακόμη πιο δύσκολο και επικίνδυνο τον χειρισμό του σκάφους από τον πρώτο κατηγορούμενο, ενόψει του ότι στερούνταν και κατά νόμο απαραίτητα προσόντα για την έλξη, αλλά και την εμπειρία, β) παρότι γνώριζε ότι το σκάφος πρόκειται να αναχωρήσει μόνο με τον χειριστή, χωρίς δεύτερο άτομο, ως ήταν αναγκαίο, γ) παρότι το μήκος του σκαφικού έλξης των θαλάσσιων μέσων ήταν μήκος είκοσι εφτά (27) μέτρων κοίτη έπρεπε κατά τις προδιαγραφές της κατασκευαστικής εταιρείας τους το ενδεχόμενο μήκος σκαφικού έλξης (FOURDTE) να είναι

δικομιστά (17) και δύο άλλα άτομα (18) μέτοχοι και 2) αρρώς οι υπάλληλοι τους να φέρουν τις πινδαβουλές σιωσίβιες ζώνες, του 9ο του κρατιού στην επιφάνεια της ελάσσας, αφού χρησίμευε προηγουμένως σε αυτούς ακατέλληλο ένδυμα ως σιωσίβιο παρά την ύπαρξη επί αυτού επιγραφής: «This garment is not a life jacket», (κατά το ένδυμα δεν είναι σιωσίβιο). Υπό τις ανωτέρω ακατέλληλες συνθήκες, ο δεύτερος κατηγορούμενος, ο οποίος βρισκόταν την ημέρα εκείνη στην επιχείρησή του, επέτρεψε την εκμίσθωση του σκάφους προς διενέργεια των εν λόγω θαλάσσιων μέσω αναψυχής από τον πρώτο κατηγορούμενο, ο οποίος, ακολουθώντας, προέβη σε ενταλώς ακατέλληλους χειρισμούς του σκάφους, αρνητός λόγω έλλειψης γνώσεων και αφετέρου λόγω μη γνώσης των ιδιομορφιών της εν λόγω θαλάσσιας περιοχής, όπου υπήρχε αυξημένη θαλάσσια κίνηση και κυκλοφορία (λαμβάνομένων υπόψη ότι το δυστύχημα έλαβε χώρα την 11^η Αυγούστου, και μάλιστα σε περιλία με μεγάλη επισκεψιμότητα τόσο λουόμενων όσο και σκαφών). Πιοτέλεσμα δε τούτων ήταν να καθίσταται μη ασφαλής η συγκοινωνία, που διεξήγαγε το εν λόγω πλεούμενο σκάφος, δεθέντος και του ότι λόγω των συντρεχουσών καιρικών συνθηκών και προκειμένου αυτές να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά, απαιτούνταν μεγαλύτερη ακρίβεια στις ενέργειες του χειρισμού, με περαιτέρω συνέπεια να επέλθει ο θανάσιμος τραυματισμός του παραπάνω ανηλίκου, που χτυπήθηκε από την προπέλα του σκάφους, κατά τη διαδικασία περιστροφής του. Γ) Η τρίτη κατηγορούμενη, Άννα Μπασικινά του Αγαμέμνονα, κατά τον ανωτέρω τόπο και χρόνο, ενώ είχε την ιδιαίτερη υποχρέωση να αποτρέψει, εντούτοις επέτρεψε τη λειτουργία της εδρεύουσας στη Μύκονο ετερόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία «ΛΙ'ΑΜΕΜΝΩΝ ΜΠΑΣΙΑΝΑΣ & ΣΙΑ Ε.Ε», ιδιοκτήτριας του παραπάνω αναφερόμενου ταχύπλου σκάφους «Ι'ΟΥΠΙ», και την εκμίσθωση από αυτήν καινοφανών θαλάσσιων μέσω αναψυχής στη θαλάσσια περιοχή «Καλό Λιβάδι» της νήσου Μυκόνου ν. Κυκλάδων, περίοδο που για το κρίσιμο έτος 2014,

11/8/2014
11/8/2014

ασφαλούς λειτουργίας. Η ειδική θέση της τρίτης κατηγορίας στην
άνω επιχείρηση και η συμπεριφορά αυτής κατά τα προηγούμενα έτη και
συγκεκριμένα η εργατικότητα της και η πραγματική αντίληψη καθυπό-
ντων προσόντων εκπαιδευτικών της επιχείρησης του πελάρα της, ήταν
πρόσφορη να παρεπληρώσει τους πελάτες της επιχείρησης ώστε να προ-
βούν σε μίσθωση θαλάσσιων μέσων αναψυχής διακινδυνεύοντας τη ζωή
και σωματική ακεραιότητά τους, αφού δικαιολογημένα είχε δημιουργηθεί
η εντύπωση ότι η επιχείρηση λειτουργούσε και κατά το έτος 2014 νομί-
μως. Εκ των ανωτέρω και δεδομένου ότι η συμπεριφορά της κατηγορου-
μένης ονείχε επικίνδυνο χαρακτήρα (ήταν δηλαδή κατάλληλη να προξεί-
νησει βλάβη στα άνω έννομα αγαθά, όπως και τελικά επήλθε), είχε δη-
μιουργηθεί στην τελευταία η ιδιαίτερη νομική υποχρέωση να αποτρέπει
την κινδυνώδη λειτουργία της επιχείρησης κατά παράβαση των διατάξε-
ων, που αυστηρά έχουν τεθεί για τη διενέργεια θαλάσσιων μέσων αναψυ-
χής, οι οποίες αποβλέπουν ακριβώς στην προστασία της ζωής και της
σωματικής ακεραιότητας των πολιτών από την παράτυπη λειτουργία αυ-
τών, όπως, επίσης, και να ελέγχει, ευρισκόμενη διαρκώς καθ' όλη τη
διάρκεια των εκμισθώσεων στη θέση (πόστο) της, την ασφάλεια της διε-
νήργειας των ελξικών. Ωστόσο, κατά τον άνω χρόνο, παρά τα ανωτέρω,
επιδοχόταν την εκμίσθωση των μέσων σε ανθρώπους υπό τις ανωτέρω
επικίνδυνες συνθήκες, γνωρίζοντας ότι ο δεύτερος κατηγορούμενος λου-
τουργούσε την επιχείρηση και προέβαινε στην εκμίσθωση χωρίς άδειες
και χωρίς να έχει τα εκ του νόμου προσόντα και επομένως τα εχέγγυα
ασφαλούς διεξαγωγής της άλξης του θαλάσσιου μέσου, ενώ η ίδια απο-
σίαιζε από τη θέση της, επικλέον δε δεν απαγόρευσε τη διακυβέρνηση του
τοχυπλόου σκάφους και την έλξη με αυτό θαλάσσιων μέσων από τον
πρώτο κατηγορούμενο, ο οποίος ήταν εργαζόμενος της επιχείρησης, την
ορθή λειτουργία της οποίας όφειλε να διασφαλίζει, μολονότι αυτός δεν
είχε τα κατά νόμο απαραίτητα προσόντα για την ως άνω δραστηριότητα.

127

και εξέθεσε την επίσημη έκθεση της ομάδας εργασίας του 2012 και σχε-
τικά με τις διαδικασίες προσαρμογής έλαβε ως επί το πλείονος
παρ' ελαφίστου Γ.Κ.Α αρ. 20, τις οποίες, ωστόσο, ως βοηθός εκπαιδευτή
και μέσω μέσων αερίων, που λαμβάνει αναγκά με την διενέργεια
ελατόμων από ταχύπλοο σκάφος μέσου, έπρεπε να κατέχει. Από τη σύ-
γκριση των συνόλων της συμπεριφοράς εκάστου των τριών κατηγορου-
μένων, καθώς εκ των οποίων ενεργούσε χωριστά (ήδη και χωρίς να ο-
φίσταται συναπόφαση), συνιστάμενης της συμπεριφοράς αυτής στις πιο
πάνω εκτιθέμενες παρατεταμένες ενέργειες και παραλείψεις, με τις οποί-
ες συστηματικά παραβιάστηκαν σειρά διατάξεων του Γενικού Κανονισμού
Λιμένος υπ' αρ. 20, ο οποίος έχει θέσει όρους για τη διασφάλιση όσον
κάνουν χρήση των θαλάσσιων μέσων αερίων, μαζί συνδυαζόμενες με
τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες, που συνέτρεχιν -κατά τον άνω χρόνο
και στον άνω τόπο- και παραπάνω αναφέρθηκαν, δημιουργήθηκε μία εν-
δυνάμει επικίνδυνη κατάσταση (με την άνοια ότι δημιουργήθηκαν συν-
θήκες επιύξεσης του συνηθισμένου κινδύνου που ενυπάρχει εγγενώς σε
κάθε κίνηση σε υδάτινες οθούς) για την ασφαλή πλεύση του ταχύπλοου
«ΤΟΥΠΗ», των ελατόμων από αυτό θαλάσσιων μέσων, αλλά και των
ταχόν άσειών κυκλοφορούντων μέσων στην ευρύτερη θαλάσσια περιοχή
τη δεδομένη καινή χρονική στιγμή που προσέγγισε το σκάφος καθώς
διέγραφε την πορεία του, την εν γένει διαδρομή της μετακίνησής (ανει-
ξαφήτως του σκοπού αυτής) με αυτό, και τη ζωή ή τη σωματική ακεραι-
ότητα των επιβαινόντων είτε στο ίδιο είτε σε ταχόν άλλα διερχόμενα
πλεύσιμα μέσα. Τις αποφάσεις του Γ.Κ.Α. (οπως ανωτέρω εκτέθηκαν),
καθώς και ότι συνιστούσαν παράγοντες που σχετίζονταν άμεσα με την
ασφάλεια της κίνησης του ταχύπλοου και την ασφαλή κυκλοφορία των
ανθρώπων στην εν λόγω υδάτινη περιοχή, οι κατηγορούμενοι τις γνώρι-
ζαν, ομμένοντας στο να υιοθετούν την παραπάνω παράνομη και επικί-

δύο συμπεριφορές και ακολουθώντας έθιμα τους πιο πάνω έπρεπε να υπακούουν στις κοινές κανόνες, παρότι, λόγω των θεσμών, των διοικήσεων-ταύσε και των καθηκόντων τους, ως εκπέδρσαν, οφείλων να εφαρμόζουν τους κανόνες του (Γενικού Κανονισμού Λιμένων) και να ελέγχουν και να διασφαλίζουν, κάθε δεδομένη στιγμή, την ομαλή και ασφαλή κίνηση του ταχύπλοου σκάφους και ακολούθως τη διενέργεια με αυτό των θαλάσσιων μέσων αναψυχής, τα οποία, μάλιστα, προσέγγιζαν και ανήλικα πρόσωπα. Εντούτοις, παρότι γνώριζαν ότι άμεση και ανεγκλίμα συνέπεια της συμπεριφοράς τους ήταν η διατάραξη της ασφάλειας της υδάτινης συγκοινωνίας με το ταχύπλοο σκάφος «ΤΟΥΥΠ», από την οποία μπορούσαν να τεθούν σε κίνδυνο έννομα αγαθά που ανήκουν σε άλλους ανθρώπους (επιβαίνοντας), ως αναμενόμενο αποτέλεσμα, δεν απέστησαν από αυτή, ενσυνείδητα υδιαφόρησαν, αποδεχόμενοι τις συνέπειες της συμπεριφοράς τους, γεγονός που καταδεικνύει ότι δεν απώθησαν από τη συνείδησή τους κατά την ανωτέρω ημερομηνία (11-8-2014) τα εγκληματικά αυτά αποτελέσματα που προέβλεπαν, αλλά συμβιβάστηκαν με αυτά και με την ενέργεια του πρώτου και την παράλειψη των λοιπών να τον εμπόδισουν και να λάβουν προηγουμένως όλα τα αναγκαία μέτρα, έλαβε χώρα η πλεύση του ταχύπλοου και η διενέργεια θαλάσσιων μέσων, έστω και αν επέρχονταν το εν λόγω αποτέλεσμα. Από τη διατάραξη δε που προκλήθηκε ειρήθε θάνατος ανθρώπου, αποτέλεσμα, όμως, το οποίο δεν ήταν στην πρόθεση των κατηγορουμένων, οφείλεται εστώσο σε συγκεκριμένα εμέλετα τους, η οποία συνίσταται στο ότι, καιτοι οφείλων και μπορούσαν ενόψει του επικίνδунου επιχειρήματος και των εν γένει συνθηκών υπό τις οποίες διενεργήθηκε η εν θέματι έλξη των θαλάσσιων μέσων, να προβλέψουν ως πιθανό και ενδεχόμενο το βαρότερο αυτό αποτέλεσμα του θανάτου του παθόντος, εντούτοις δεν το προείδαν, γιατί δεν κατέβαλαν την προσοχή που κάθε μέτρια συνετός και ενσυνείδητος άνθρωπος οφείλει να καταβάλει βάσει των κανόνων της λογικής και της κοινής πεί-

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ

11

11

